

SHAMADIPATHYAYA
V. SWAMINATHAIYAN LIBRARY
JUVANMIVUNI MADRA

AMIL TEXT BOOK

FOR THE

FIRST IN ARTS EXAMINATION

1885.

CONTAINING

NALADIYAR AND KURMAFURANAM.

WITH GRAMMATICAL AND EXPLAVATORY NOTES.

EDITED BY C. RAJAGOPALA PILLAY.

Head Tamil Pundit, Presidency Colloge, Madras.

AND

PUBLISHED BY HIS PUPIL P. VASUDAYA MUDALIAR,

Tamil Pundit, S. P. G. High School, Vepery, Madras.

MADRAS:

PRINTED AT THE SREENILAYUM PRESS,

1884.

Price Six Annas.

நாலடியார்.

நான்கென்னும் உரையழைப் பண்புப்பெயர் ; தோயால் அடீச்சப்படு
வதென்னும் பொருளில் அடு-பகுதி, இ-செயப்பற்பொருளமை லீகுதி, உ
ரக்கேடு சுந்தி, இம்மூன்றுறுப்பால் முடிந்து நின்ற அடி என்னுங்காரணப்பெ
யர்; ஆகிய இரண்டுசொல், பண்புச்சொல்களைத் தொடராகிய ஒருசுந்தி பெ
ற்ற நாலடி என்பது பாககளுள் முதன்மைபெற்ற வெண்பாவுக்குப் பண்புத்தொ
கைப்புறத்துப் பிறகு அன்மொழித்தொகைக காரணப்பெயராயிற்று. முதற்
பா ஆதல்பற்றி இப்பாவை ஆதணர்சாதி என்பர். வெண்பாபலவற்றுள்ளும்
குறள வெண்பா இரண்டடியாயும், சிந்தியல் வெண்பா மூன்றடியாயும், பஃ
றெடைவெண்பா நான்சின்மிக பலவடியாயும் வருகலாலும், சவலை வெண
பா நான்கடியாய் வருவதாயினும் இலக்கியங்களுள் பயின்றுவருவதன் றுதலா
லும் இங்குவெண்பா என்றது, ரோரிசை, இன்னிசை வெண்பாகளை எனக்
கொள்க. இருசொல்தொக்கு ஒருமொழிபோல நின்ற இந்நாலடி என்னும்பெ
யர் வெண்பாவின் தொகுதியாகிய துலுக்குச் சிணையாகு பெயராயிற்று. அது
வெண்பாவின்னொசிய துலுக்காதலால் சுருவியாடு பெயராமெனினும் பொருந்
தும், புறவுரைச் செய்யுளைச் சிறப்புப்பற்றி, உயர்திணை ஆண்பாற படர்க்கை
விசுதிபுணர்த்துத் தனியனென வழங்கல்போலச் சிறப்புப்பற்றியுயர்திணை
ப் பல்லோர்படர்க்கை விசுதி புணர்த்து நாலடியாரொன வழங்கலாயிற்று. தி
ருக்கோவையா ரொன்பதும் இது. இந்தால் நாலடி நாலூறெனவும் வழங்கும்.
இது பால், அதிகாரம், செய்யுள் என மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்டமெனப்படு
ம். இஃது இலககண நூற்குப் பொருத்துமே அன்றிப்பழையதோர்க்கையின்மே
ற்செல்லுதுலுக்குப் பொருந்தாத அது தோலெனப்படும். இது இலககண நூ
லாமாறு எங்குமெனின் அறம்பொருள் இன்பங்களின் லக்கணமும், அவற்றி
ன் பாருபாட்டினி லக்கணமுங் கூறுதலாலென்க. இப்பெற்றியறியாதார் பழை
யதோர் க்கையின்மேற் செல்லு துலுக்கு இவ்விலக்கணத்தை ஏற்றுவர்.

கடவுள்வாழ்ந்து.

வானிடு வில்லின் வரவற்பா வாயமையால்

கானிலந் தோயாக் கடவுளை—யாந்லம்

சென்னி புறவணங்கிச சேர்துமெம முள்ளந்து

முன்னி யவைமுடிச வென்று.

(இதன்பதப்பொருள்) வான்-மேகத்தில், இடு-தோன்றுகிற, வில்லின்-இ
திரத்தன்வலுப்ப, வரவு-பிறக்கும் பிறட்டின் தன்மையை, அறியா-அறிந்துவா

ய்மையால்-சத்தியத்தினால், கால்- திருவடிகள், நிலம்தோயாத-பூமியில்படியாத, கடவுளோ - முதற்கடவுளோ, எம்உள்ளத்து - எம்முடைய, உள்ளத்தில் முன்னியவை - நினைததவை, முடிசுஎன்று-நிறைவேறுக என்று, யாம் நாம், சென்னி-தலை, நிலம்உறவணங்கி - பூமியில் படியும்படி வணங்கி, சேர்தும்-இடைவிடாது சிறித்போம்.

இந்நாலடியார் பலமுனிவர்செய்த செய்யுட்டொருதி என்பதுணர்த்தற்கு, கடவுள் வாழ்த்துக்கூறிய அபியுத்தர் யாம் சேர்தும், எம்மெனப் பன்மையாற் கூறினர். இந்நூல் பல முனிவர் செய்தனரென்பது - “மன்னன்வழுதியர் கோன்வையைப் பேராற்றில், எண்ணியிருநான் கோடாயிரவர்-நண்ணி, எழுதியிடமேட்கெக்குளே டெநிகோ யேறும்,பழுதிலா நாலடியைப்பார்,” என்பதனாளுணர்க. வான்-இடவாருபெயர் கால்முதலாருபெயராய் அடியை யுணர்த்தியது. முன்னியவை என்றது அறம்பொருளின் பங்களை.

முதலாவது - அறத்துப்பால்.

அதாவது அறத்தினது பகுப்புணர்த்துவது. அப்பகுப்பு செல்வநிலையாமைமுதல் நிலையச்சம் ஏழுக்கிடந்த பதின்மூன்றகிகாரங்களும். இதுஆறும்வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப் பெயர், விரிந்தால் அறத்தினது பகுப்புணர்த்துவதெனவிரியும். அறம்-இம்மை, மறுமை, வீடென்னும் மூன்றையுந் தருதல்பற்றி,அதனை முதற்கண் வைத்தனர்.

க-ஆம் அதிகாரம்-செல்வநிலையாமை.

அதாவது செல்வத்தினது நிலையாமையையுணர்த்துவது. நிலையில்பொருளோ உணர்ந்தன்றி நிலையுடைப்பொருளில் மனஞ்செல்லாததலால் நிலையில் பொருளைக் கூறுவார்;அவற்றுள் இம்மை மறுமை தருவதாகியபொருளினது நிலையாமையை முதற்கண் கூறினர். செல்வநிலையாமை என்பது ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாகிய காரணப் பெயர்; விரிந்தால் செல்வத்தினது நிலையாமையை உணர்த்துவதென விரியும்.

அறுசுவை யுண்டி யமர்நதில்லா ஞாட்ட

மறுசிகை நீக்கி யுண் டாரும்—வறிஞராய்ச்

சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூழெனிற செல்வமொன்

றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.

(இ-ள்) அறுசுவை-அறுசுவையாகிய,உண்டி-உணவை,இல்லாள்-மனையாள், அமர்ந்த-விரும்பி, ஊட்டி-உண்பிக்க,நீக்கி-(முற்சிகையை),நீக்கி, மறுசிகை-பிற்சிகையை, உண்டாரும்-உண்டசெல்வரும், வறிஞர் ஆய்-வறுமையுடையாராகி, ஓரிடத்து-தாம்உணவொழ்ந்த இடத்தில், சென்று-(ஒருவர்மனையிடத்து) போய், கூழ்இரப்பர் எனின் - கூழையாசுப்பாராயின், செல்வம்ஒன்று-செல்வமாகிய ஒருபொருள், உண்டாக-நிலைமையுடையதாக, வைக்கல்பாற்று அன்று - வைத்தெண்ணுதலாகிய பான்மையுடையதன்று.

சிகை-பிடியளவுகொண்ட உணவு. மற்றசிகைஎன்றதனால் நீக்கிஎன்னும் வினைக்கு முற்சிகையாகிய செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மறு பொருள், மறுமொழி என்பனபோல நின்றமறுகை பண்புத்தொகை நிலைத் தாடர்; விரிந்தால் மறுமையாகிய சிகைஎனவிரியும், சென்றுமுன் நடந்தறி ராரென்பதையும், கூழ் இரசுக்கும் பொருளி னிழிவையும் காட்டவந்த ன. உண்டி-உண்ணப் படுவதென்பது பொருளாதலால், உண-பகுதி, து-சா ரியை, இ-செயப்படு பொருண்மைவிகுதி, தகரம டகரமானதும், உகரக்கேடும் சந்தி. உம்மை-உயர்வு சிறப்பு. (க)

துகடா பெருஞ்செல்வந தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோடு னணக
அகடுற யாமாட்டு சிலலாது செலவம்
சகடககால போல வரும.

(இ-ள்) செல்வம்-செலவப்பொருள், அகடுஉற-நடுவுநிலையாக, யார்மாட் டம்-எத்தன்மையாரிடத்தும், சிலலாது-நிலைபெறுதலில்லாதாகி, சகடககால்போ ல - வண்டிலினது உருளையைப்போல, வரும் கீழ்மேலாகமாதும், (ஆதலால்) துகளதீர் - குற்றம் நீங்கிய, பெருசெலவம் - மிக்கசெலவம், தோன்றியக்கா ல் - (ஒருவனுக்கு) உளதாயின், தொட்டு - (தோன்றியகாலம்) தொடங்கி, ப கடுநடந்த - ஏர்நடந்ததொ லுண்டாகிய, கூழ்-உணவை - பல்லாரோடு - வி ருந்தினர்முதலிப டலரோடும், உண்க - உண்ணக்கடவன்.

அறததின் வழியிறதேடிய பொருளுென்பார் துகடாபெருஞ்செல்வமென வும், தோனாறுதல ஒருவலையனென்றா தோன்றியககாலெனவுங் கூறினார். பகடுநடந்த கூழெனபது பஞ்சாலியன்ற பட்டமென்பதுபோல வந்தத. நடந்தகூழ் சுட்டபுண, சுட்டவடு என்பனபோலக காரணப்பொருளதாகிப்பி றபெயர்வகாண்டது பகடு ஏரையுணாதவந்த குர்ப்புச்சொல உறஎன்னு ம வினையெச்சம் சிலலாதென்னும் மறைவீனையின முதனிலைபோடு முடிந் தது. அகடுன்றது தன்னை சிலலாஎழுன் பெற்றனராதலால் இவர்பால் நிறந்தேனும் பல்லார்முன் பெற்றனராதலால் நிலைமை வேண்டும் எ ன்ணும் நடுநிலைமையை, கால-உவமையாகுமெய். (உ)

யானையெருந்தம் பொலியக குடைநிழற்குழச
சேனைத தலைவராய்ச சென்றோரும்—ஏனோ
வினையுலப்ப வேறுகி வீழவாழாங் கோண்ட
மனையானை மாற்றா கொள.

(இ-ள்) யானைஎருத்தம்-யானையினதுபிடர், பொலிய-விளக்கமாகத்தோ ன்றும்படி, குடைநிழற்குழ - வெண்கொற்றககுடை நிழலில், சேனை-மிக்கசே னையையுடைய, தலைவர்ஆய்-அரசராகி, சென்றோரும்-ஏறிஉலாப்போன செ ல்வர்களும், ஏனேவினை-தீவினையானது, உலப்ப - கெடுப்பதினால், வேறு ஆகி

அச்செல்வத்தை இழந்து, தாம்கொண்ட - தாமமணஞ்செய்த, மனையானை - இல்லானையும், மாற்றார்கொள - பகைவாகள கொண்டுசெல்லும்படி, வீழ்வர் - வறியராவர்.

இவ்வேறுதலால் யானையெருதம்பொலிவதாயிற்றெனவே இவர்து பொலிவுகூற வேண்டாதாயிற்று, இச்செல்வப்பெருக்கிற்குக் காரணமில்லினையாதலால் ஏனைவனையெனபது தில்லைக்காயிற்று ஏனைபிறதென்னும் பொருளதாகிய இடைச்சொல், செல்வமாகிய உயர்ந்த நிலையினின்று வறியராகமாதுதலால் வீழ்வவென்றோ. செல்வப் பொருளாயேயன்றி மனையானையுமென்னும் இறந்தது தழிதையதனோடு உயாவுகிறபப்பொருளதாகிய உம்மை தொகுக்கப்பட்டது. (ங)

சின்மன சின்மன நீல்லா வெனவுணாந
தொன்றின மொன்றின வல்லெ சொறிதெய்த
சென்றன சென்றன வாழ்நாள தெறுநதுடன
வந்தது வந்தது கூற்று.

(இ-ள்) வாழ்நாள-(நீ)தேகந்தோடுகூடிவாழ்நியமித்தநாள்கள்,சென்றன சென்றன-செல்கின்றன செல்கின்றன, கூட்ட-உண,செறுத்து-கோபிதது, உடன-வினாந்து,வந்தது வந்தது-வருகின்றன வருகின்றன,(ஆதலால்)நின்றன நின்றன-நிலைபெற்றன நிலைபெற்றனவென்று உமமால்)நீனைக்கப்பட்ட செல்வப்பொருள்கள், நிலலா என - நிலைபெறு என்று, உணர்ந்து - உண்மையை உணர்ந்து, ஒன்றின ஒன்றின - (உமமால்) இசைந்தன இசைந்தனவாகிய அறங்களை,செயின்-செய்யக்கருதுவீராயின்,வல்லெசெய்க-வினாந்து செய்யக்கடவீர்.

கூற்று-சொல்லாவுகின்றனையாதலால் அதன்வினையும் வந்ததெனஅத்திணையாயிற்று,நின்றனநின்றன என்னும் அடுக்குப்பேதைமைகாரணமாகத்தணிந்ததனையும், மனம் வாக்குகாயம் இவற்றால் செய்யப்படுவன ஆதலால்,ஒன்றின ஒன்றின என்னும் அடுக்குப்பன்மையும், மற்ற இரண்டும் அவ்வமும் குறித்துநின்றன. செல்கின்றன, வருகின்றன என்னும் விசேடகாலச் சொற்களைச் சென்றது வந்ததுஎன இறந்தகாலத்தார் கூறியது முறையேயினாவும், தணிவும் பற்றினென்க. (ச)

என்னுறு மொன்றுகங் கையுறப் பெற்றக்கால்
பின்னாவ தென்று பிடித்தாரா—முன்னே
கொடுத்தா ருபப்போவர் கொடிநீக் கூற்றம்
தொடுத்தாறு செல்லுந் சுரம.

(இ-ள்) என்னுறும்-யாதாயினும்,ஒன்று-ஒருபொருளை, தங்கைஉற-தமது கையில்கூடக்கும்படி,பெற்றக்கால்-பெறுவாராயின்,பின்-மூப்பின்காலத்தில், ஆவதுஎன்று-பயன்படுவதென்று, பிடித்த-இறக்கப்பிடித்த, இராமல்-வாளா இசாமல், முன்னே-இளமையிலேயே, கொடுத்தார்-(அறத்தின் பொருட்டிப்பிற

ர்க்கு) கொடுத்தவர், கோடுதில்-நடுவுநிலையுள்ள, தீக்கூற்றம் - அருளில்லாதயமன், தொடுத்து - பாசத்தாங்கட்டி, செல்லும் - போகின்ற, சுரம் - காட்டினது, ஆறு - வழி, உய்ய - தப்பும்படி, போவர்-சுடர்க்கம் புகுவார்.

இராமல்என்னும் வினையெச்சம் என்று தொடுத்தலாய் இராமன்என்று. கோடு முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; பொருள் வளைதல். கோடில்லாதவ நடுவுநிலையுடையானென்பது, “பீடபிதககிப பிள்ளையத் தாயலறகோடல்” ஆகிய அருளின்மையடபற்றத் தீக்கூற்றமென்றார். இதில் ஆம்சாரியை, என் வினாப்பெயர். (ரு)

இழைத்தநா ளெல்லை யீகவா பிழைத்தொரீஇக்
கூற்றய குகிந்துயநதா ரீங்கில்லை—ஆற்றப
பெருமபொருள வைத்தா வழங்குமி னானேத்
தழிஇந்தழிஇந் தண்ணம் படும.

(இ-ள்)பெருபொருள்-பெருமையைத் தருவதாகியபொருளை, ஆற்றவைத்தீர் மிகுதியும் வைத்துள்ள செல்வர்களே, இழைத்தநாள்-(உடலோடு கூடிவாழ்) அளவுசெய்துள்ளநாள்கள், பிழைத்து ஓர்இ - (அவ்வளவில்) தவறிப்போய், எல்லோருவா - தம்அளவைக்கடவா, கூற்றம் - (அளவுசெய்துள்ள நாள் முடிவில்வரும்) யமனின்னிறும், குகித்து - அப்படிப்பட்டு, உயந்தார் - உயிர் பிழைத்திருப்பவர், ஈங்குஇல்லை - இவ்வுலகத்திலில்லை, நாளை - இனி, தண்ணம் - சாப்பறை, தழிஇந்தழிஇம்படும - தழிஇந் தழிஇமென ஒலிக்கும், (ஆதலால்) வழங்குமின்-(அறத்தன் பாராட்டு) இன்றேம்காக்க்கோள்.

இழைத்தநாளினெல்லை இளைத்தென உணரப் படாதாதலால் நாளின ப்பொதுப்படக்கூறினர். நாளினென்று எதர்காலத்தைஉணர்த்தவந்ததோர்க்குறிப்பு தழிஇந்தழிஇமென்பதன்றில்லவென்னும் இடைச்சொல் எஞ்சுகின்றது. நாளினென்றதனால் இன்றென்னும் நீகழகாலம் வருவிக்கப்பட்டது. (சு)

தோற்றஞ்சான் ஞாயிறு நாழியா வைகலும்

கூற்ற மளந்துநுந் நாளுண்ணும—ஆற்ற

அறஞ்செய் தருளுடைய ராகுமின யாரும்

பிறந்தும் பிறவாதாரில்.

(இ-ள்) கூற்றம்-யமன், தோற்றம்சால்-தோன்றுதலமைத்தள்ள, ஞாயிறு -சூரியன், நாழிஆக-அளக்குங்கருவியாக, நுந்நான் - உம்ஆயுளாகிய தானியத்தை, அளந்துண்ணும் - அளவுசெய்துண்ணுவான், (அஃதன்றியும்) யாரும் - எல்லோரும், பிறந்தும் - உலகில்பிறந்தும், (பிறப்பின் பயனாகிய அறத்தைஅடையாவிடின்) பிறவாதாரில் - பிறவாதவர்களில்வைத் தெண்ணப்படுவார்கள், (ஆதலால்) அருளுடையாராகி - அருளுடையாய், ஆற்ற - மிகுதியாக, அறம்செய்யுமின் - ஈதலாகிய அறத்தைச்செய்யுங்கோள்.

தந்துரைத்தனவெல்லாம் இசையெச்சம். ஞாயிற்றைநாழியாக உருவகஞ் செய்தாற்போல நாளைஉருவகஞ் செய்யாமையால் இதுவுகதேசவுருவகம். அதி காரத்தால் அறம் சிறந்த ஈகையின்மேல் நின்றது. வருந்துவார்மேல யாதொ ரு தொடர்பும் வேண்டாமலே செல்லும் அருள்காரணமாக அறஞ்செய்தலு ளதாவதல்லால், அறஞ்செய்து அருளுடையீராகுமின் என்பதில் அருளு டையீர்த் து அறஞ்செய்யின் எனப் பின்முன்னாகிறுதது விருதிபிரிததுக்கூ ட்டு. உரைக்க. தீவினைசெய்தாரைத் தண்டித்தற்குரியோன் கூற்றுவருதலால் அறஞ்செய்யாநானே அவனுண்ணுமென்றார். (எ)

செல்வர்பா மென்றுதான் செல்வமுழி பெண்ணாக

புல்லறி வாளர் பெருஞ்செல்வம்—எல்லிவ

நருங்கொண்மூ வாயதுநக மினனுப்போற் றேன்றி

மருங்குக் கெட்டு விடும.

(இ-ள்) யாம்செல்வர் என்று-நாம் இதுபொழுது செல்வமுடையோ மென் றுகளிதது, தாம்செல்வமுழி-தாம்இனிச்செல்லும் மறுமையுலகத்ததை, எண்ணுத-நி னைத்தலில்லாத, புல்அறிவாளர்-சிறந்தறிவினை யாளுதலுடையாரது, பெருசெல் வம் - மிக்கசெல்வம், எல்லிவ - பகலில், நருகொண்மூ - கரியமேகம், வாய்தி றத்த - வாய்திறத்ததனுண்டாகிய, மினனுப்போல-மின்னலைப்போல, தோ ண்றி - சிறிதுகாலம்நின்று, மருங்கும்அற - இருந்தஇடமுத் தோன்றாமல், கெ ட்டிவிடும- கெடாமலிராது.

நாம்-தனித்தன்மைப்பன்மை. செல்வர்-தன்மையில் பார்ச்சுக்கொந்த வழ வமைதி. மறுமையுலகமென்று சுவர்க்கநகங்களை, புல்லறிவாளர் பெருஞ் செல்வம் எல்லிவ மின்னுப்போற்றேன்றி யென்றமையால், ஈதலாலே அறி வுடை போரா லறியப்படுவதாகிய வள்ளக்கமபெருத்தென்பதாயிற்று. மின்-தொ ழிலுவாம். மருங்குமென்னும் இந்விசிறப்பும்மை தொகுத்தலாயிற்று. பெருஞ் செல்வம் பேரறிவாளர் பாற்படிந் விளக்கம் பெறுமென்பார எல்லிவென்றார். எல்-பண்பாகுபெயர். (அ)

உண்ண னொளிரி னோங்கு புகழ்செய்யான்

துன்னருங் கேளிர் துயர்க்கையான்—கொன்னே

வழங்கான பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ

இழந்தானென் றெண்ணப் படும,

(இ-ள்) உண்ணன்-(நல்லுண்டுகளை) உண்ணாமலும், ஒளிரினன்-மதிப்பை நிலைக்கச்செய்யாமலும், ஓங்கு-பெருகுநின்ற, புகழ்-உனாயும்பாட்டு மாகியபுக ளுழ,செய்யான்-செய்துகொள்ளாமலும், துன்அருகேளிர்-பெறுதலரியஉறவின ரது,துயர்க்கையான்-வறுமைத் துன்பத்தைநீக்காமலும், கொன்னே-எகம்மாறு வேண்டாமலே, வழங்கான் -(இரப்பவர்க்கு) கொடாமலும், பொருள்காத்தரு ப்பான்எல் - செல்வப்பொருளைக்காத்திருப்பானாயின், அஆ - ஐயோ, இழந்

தான் என்று - அப்பொருளை இழந்தானென்று, எண்ணப்படும் - (அறிவுடை யோரால்) மதிக்கப்படுவான்.

ஒளி-தான்வாழ்நாளில் எல்லாராலும் மதிக்கப்படும்மதிப்பு. தான்உள னாகி ஒளிநிறம், புகழ்செய்தல் இவற்றைச் செய்து கொள்ளவேண்டியதால் உ ண்ணானென்று தொடங்கி, கேளிர் துயர்க்காவதால் மற்றவரும் இவ்வினதுகே ண்மையைவிரும்பி மதிக்கப்படுதலால் ஒளிநிறமும், கொள்ளேவழங்கலால் பு கழ்செய்தலும் உண்டாவன ஆதலால் காரியகாரணங்களை முறை நிரணிநெயா க வைத்துக்கூறினார். அஆ-அருளின் கட்டுறிப்பாய்வந்த இடைச்சொல். கொ ண்பய னின் மைப்பொருளதாகிய இடைச்சொல், அது கைம்மாறுவேண்டா மைக்காயிற்று. இழந்தான்-துணிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாக வந்த காலவழுவமைதி. (௯)

உடாஅது முண்ணுதுந தம்முடம்பு செற்றும்

கெடாஅத நல்லறமுஞ்செய்யாரா—கொடாஅது

வைத்தீட்டி னுரிழப்பா வான்றோய மலைநாட

உயததீட்டுந தேனீக் கரி.

(இ-ள்) வான்தோய்-சுவர்கத்தைத்தீண்டுகின்ற, மலைநாட- மலைநாட்டரச னே, உடாதும்-(நல்லாடைகளை) உடுக்காமலும், உண்ணாதும்-(ஐம்புகைநுகர்ச்சிக ளை) அதுபவியாமலும், தம்உடம்பு - தம்முடம்பை, செற்றும் - வருத்தியும்; கெடாத - தாம்கெடாமைக்குக்காரணமாகிய, நல்லறமும் - துறவறத்தையா யினும், செய்யாரா - செய்யாமல், கொடாதுஉம் - (வரியவர்க்கு) கொடாமலு ம், ஈட்டினவத்தார் - பொருளைத்தேடிவைத்தவர்கள், இழப்பா - (அதனை) இ ழந்தவராவர், (அதற்கு) ஈட்டியுய்க்கும் - தேனைத்தேடி (கூட்டில்) சேர்க்கு ம், தேனீக்கரி - தேனீக்கள்காட்சியாம்.

உடுக்காமலும், உண்ணாமலும், தம்முடம்பை, செறுத்தல் துறந்தோர்க்கு ரிய செயலாதலால், நல்லறமென்றது துறவறத்தின்கூட்டுகின்றது, உடம்புசெ றுத்தலாகிய அரியசெயல் தாம்வேண்டாமலே அமைதலால் செற்றுமென்ற உ ம்மை உயர்வுகிறப்பு. நல்லறமுமென்ற உம்மை இல்லறத்தையே அன்றி என ப்பொருள்தரலால் இறந்ததுசழிஇய எச்சவும்மை. கொடாதுமென்ற இறந்தது சழிஇயஎச்சவும்மை தொகுத்தலாயிற்று. வான்-இட வாருபெயர். (௧௦)

உ-ஆம் அதிகாரம்-இளமைநிலையாமை.

அதாவது இளமையினது நிலை இல்லாமை யை உணர்த்துவது. இளமைசெ ல்வந்தை அதுபவித்தற்குரிய காலமாதலால் இது அதன்பின்னைவக்கப்பட்டது.

நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறி வாளர்

குழவி யிடத்தே துறந்தார்—புரைதீரா

மன்னு விளமை மகிழ்ந்தாரே கோலுன்றி

இன்னும் கெழுநதிரூப் பா.

அ

நாலாயார்.

(இ-ள்) நல்அறிவாளர்-குறறமற்ற அறிவையாளுதலுடையோர், நரைநடு மென்றுஎண்ணி-மூப்புவரு மென்றுகருதி, சூழவியடத்தே-இளமையிலேயே, துறந்தார்-(யானென்னும்) அகப்பறறையும் எனதென்னும் புறப்பறறையும்) விட்டார், புரைகிராத - (காமவெருளிமயக்கமாசிய) குறறநீங்குதலிலலாத மன்னாத்தலைபெறுதலிலலாத, இளமை-இளமைப்பருவத்தை, மசிமுநாரே நன்றும்தித்தக களித்தவாகளே, கோல்ஊன்றி-(மூப்பில் நடத்தறகாதவாக) கோலையுன்றி, இன்முயகு - தூன்பத்தோடி, எழுந்திருப்பார் - எழாநிற்பர்கள்

நரை மூப்பையுணர்ந்தவந்த தோர்அறிப்புச்சொல சூழவிஇசரசுந் தாகிய பணப்புப்பெயர். ஏ - இரண்டிம் பிரிநிலையாதலால் இளமையில் துறந்தார் மனமொழிமெய்க்கார் அல்லலிலலாமல் நற்பதினும், நல்வழியிறசெலுதலாலும் வரும் இன்பங்களை நெடுகான அது விபப ரென்பதும், இளமைமசிமுந்து துறவாதார அலவிலாமையில் காமவெருளிமயக்கதால் விளையுந்துன்பங்களை யேயன்றி மூப்பில் கோலுன்றிஎழுதலாகிய துன்பத்தையும் அதுபலிப்பாரென்பதும் கருதக்கொள்க. புரைகிராத, மன்னாத்தன்னும் பெடரெச்சுமிரண்டுககி இளமையென்னும் வினைமுதலைகொண்டன. (கக)

நட்புநா ரறறன நல்லாரும்கிணா

அமுத தலைபு மனிழநகன-உட்காணுப்

வாழ்கலி னூதிய மென்றுணடாம வந்ததே

அழகலத தன்ன கலி.

(இ-ள்) நட்புநார்-உறவுகளாகிய பாசங்களும், அற்றன-அறந்தன, நல்லாரும்-(நின்னிடத்து) மிககவிருப்பமுள்ளமகளிராகும், அஃகிணர்-விருப்பங்குறைந்தனர், அன்புதலையம் - (மனைவிபுத்திரா முதலியோராவைத்) அன்புளாகிய கட்குகளும், உவிழ்த்தன - நெகிழ்ந்தன, உளகாணுப் - (இவறணு) உணக்குள் ஆராய், வாழ்தலின் - (இளமையைமகிழ்த்து) வாழத்தினால், ஊதிய - பயன், என்உண்டு-யாதுளதாயிற்று, ஆழ - (கடலில்) முழுக்குன்ற, கலதுஅன்ன - மரக்கலத்துள்ள நாயகனுக்குவந்த துன்பத்தைஒத்த, கலிஏ - துன்பமே, வந்தது - உளதாயிற்று.

இளமையில் மசிமுந்தோர்க்குப் பயனைனக்கொண்ட நட்புமுதலியனஅற்றுப்போக, இனிச்செய்யத்தக்கதாகிய செயலின்மைஉண்டானமையின் இளமையும், மூப்பும் பயன்படாமற சென்றனஎன்று, இளமையுடையானுக்கு இளமைநிலையாமைபைக் கூறினாராயிற்று. உறவினர் பலராதலால் நட்பும், அன்பு செய்தறகுறியார் மனைவி புத்திரர் முதலிய பலராதலால் அன்பும் பலவாயின. அற்புததலை-பண்புத்தொகையாகவும், மூன்றாம்வெற்றுமைத் தொகையாகவுங்கொள்ளக்கிடந்தது ஆம்-அசை, கலம-உயிரில் பொருளாதலால், துயர்த்தருரிய நாய்கன்மேல் நின்றது. (மஉ)

சு

சொற்றளநது கோலுன்றிச சோந்த நடையினராய்ப்
பற்கழனு பண்டம பழிகாறும்—இறசெறிநது
காம நெறிபடருங் கண்ணினாக் கில்லையே
ஏம நெறிபடரு மாறு.

(இ-ள்) சொலதளந்தது-(பேசும்)சொற்கள் வலிகுறைத்தனராகி, கோல்ஊ
ன்றி-(ஆதரவாக) கோலை ஊன்றினராகி, சோந்த-தள்ளாடிய, நடையினர்ஆ
ய்-நடையை உடையார்களாகி, பலகழன்று-பற்கள் உதிர்ந்தனராகி, பண்டம்-
(உடலாகிய) பொருள், பழிகாறும் - (கண்டோரால்) பழிக்கப்படுமளவும், இல்
செறிந்து - இல்வாழ்க்கையில் நீங்காதிருந்து, காமநெறி - காமவழியில், படரு
ம் - செல்லுதற்குரிய, கண்ணினாகு - சிறழிவுடையாருக்கு, ஏமம் - (தம்மு
யிர்க்கு) காவலாகிய, நெறி - தூவறவழியில், படரும்ஆறு - செல்லுதற்குரிய
வகை, இல்லையே - உண்டாவதிலதே ஆம். எ-று

தளந்து, கழன்று என் ஊஞ் சினைவினைகள் முதலின்மேல் நின்றன. ஏ-
தேற்றம். இளமை நிலையமாகிய இழிவைப்பற்றி உடலைப்பண்டமெனவும்
வினைகளேக்கெடுத்தக் கூறத்தறிவினன்று நக்கி முததியை அடைவித்தலால்
துறவுநெறியை ஏமநெறிஎனவுங் கூறினர். (மக)

தாழாத தளராது தலைநடுங்காத் தணுண்டு

வீழா விறக்கு மிவணமாட்டிம்—காழிலா

மமமர்கொண மாந்தாக் கணங்காருந் தன்கைக்கோல்

அம்மனைக்கோ லாகிய ஞான்று.

(இ-ள்) தாழா-கூனலாகி, தளரா-உடல்தளந்து, தலைநடுங்கா-தலைநடுங்கி,
தண்ணுண்டு - (நடத்தற்காதரவாக) தடையைஊன்றி நடந்து, வீழா-விழந்து,
இறகுகும் - (மீளவும்) எழுந்துசெல்லும், இவண்மாட்டிம்- இத்தனமையாளிடத்
தும், காழ்இல்லாத - முதிர்ந்த அறிவிலலாத, மம்மர்கொள - காமத்தைக்கொ
ள்ளுகின்ற, மாந்தாக்கு - மனிதர்களுக்கு, தன்கைக்கோல் - தம்முடையகையி
ற்பிடித்தகோல், அம்மனைக்கோல்-அந்தமனைவியினது கைக்கோல், ஆகியஞா
ன்று - ஆகியகாலத்தில், அணங்குஆகும் - (அம்மயக்கம்) தன்பந்தருவதாகும்.

இல்லாத என்னும் காரணப்பொருட்டாகிய பெயரெச்சக்குறிப்பு மம்ம
ரென்னுங் காரியப்பெயர்கொண்டது; பண்புத்தொகையாகவுங் கொள்ளலாம்.
காழில்லாமையாகிய மம்மொனவிரியும். மம்மர்-பூபதைமை. இதகாரியத்தைக்
காரணமாகவும், அணங்கு காரணத்தைக் காரியமாகவும்கூறிய உபசாரவழக்
கு. இவண்மாட்டுமென்ற உம்மை இறிவுசிறப்பு. இவள், மனை என்பன சாதி
யொருமை. தன்-பன்மையினொருமைவந்த வருவமைதி. மம்மர் தருந்துன்ப
மாவது தாம்ஊன்றி நடந்தகோல் தாம் சோந்தநடையுமிலராகியபின், தம்மி
ன்னிளையாகிய மனைவியர்க்குக் கைக்கோலாயமைந்தபோது இல்லாழ்க்கை
கூடவாமையாலாம் துன்பும், அகரச்சுட்டு கட்டழிதும், கட்டிளமைபுமுடையா

ளெனக் கருதிய உயாவின் கணவந்தது அம்மனை எனடாத ஒரு சொலாகக்
கொண்டு தாயென்பாருமுளா தலைநக்கா என! பாடங் கூறுபாருமுளா அ
வாழ்ப்பில் தாழ்தல, தனாதல இயல்பாதலபோலதலைநக்க கல இயல்பாமென
உளமுண்டிபாலும்.

எனக்குதநா யாகியா ளெனனை யீங்கிடடுக
தனக்குத நாயாரடியே சென்றா—கனக்குதநாய
ஆகியவரு மதுவாளுற ரூபநாயககொண
ட்டெருமளி தீவவுக்கு,

(இ-அ) எனக்குதநாய நாயார— இம்மையில்)எனா(தநாயானவள், என்
னை—(அன்புமிக்க)எனனை பாட்டு இயல்பு வலக்காதி 1000 கது தலை நக்க உதைய
நாடியே— தனக்குத நாயையே மட்டே, சென்றா— பேயுற தனக்கு தே
டிப்போனதனாகு, நாய ஆகியவரும் நாயாபயனம், அது உதைய தனக்குத்
நாயையதேழ்ச செலுதலாளு, நாய—குதநாய தா வொரு தனக்குத நாய
யைத்தேறக்கொண்டி, ஏகும் போளா, அளிதது வலிமை உடையது, இவவுல
கு—இதன்கு உலகம் என்று

ஆதலால் நான் இள மையமகிழாமல் பிரபிஷு குதருக துறைய
தனையடைவேள என்பது இது இசையெசசம் அன்பு சிவகௌதலா
லதாயினமேல் வைத்துக்கூட்டுன நாடியே சென்றா பக இலக்கணை.
வயிரிதில், அது நாடியே சென்ற நாய உதையுமன் கதி உலகம் எனவேவகு
மெனியையும் உதையுதையுலகென பத யிறறு அயவுலகெனறது டீல்கெத
தை “அதனிற்போனாநி, மீள அபுவிமில்வந்தாரில வ”என்றாப் பரும. (மரு)

வெறியயா வெங்காது வேனடகன பாணி

முறிபா நயங்கண்ணி முன்னாத நயங்க

மயிசு குண்டனன் மனன மகிழ்ச்சி

அறிவுடை யாளாக ணி

(இ-அ) வெறியயா - வெறியாடுதலைச் செய்கின்ற வெங்கத்து-பலியி
மெட்டத்து, வேலமகன - வெறியாட்டாளனுடைய, பாணி - கையில, முறி
தளிரகா, ஆ-இடையிடையேதருகிய, நயங்கண்ணி-மனமன மன மமலாமலை, மு
ன்னா - தன்னெதிரில், தயங்க - விளங்காநிறக, மயி - (அதைக்கண்ட) ஆடு,
குளகு - உணவாக, உண்டதுஅனன் - (அதை) உண்டமகிழ்ச்சியைஒத்த, ம
ன்னாக-நிலபெறுதலிலலாத, மகிழ்ச்சி - இளமையாலவரும் மகிழ்ச்சி, அறிவுஉ
டைஆளாகன-நலனறிவுடைமையை ஆளுதலுடையாரிடத்து, இல - இல்லை.

வெறி ஆவேசங்கொண்டாடுதல் ஆடுமுதலிய வரத்தை சொல்கையுமி
டமாதலால் பலியிடுமிடத்தை வெங்கனமென்றா குளகு இல்லேமையும் விலங்கி
ணுணவ “இலைநகரிலவகுறாவுக்குளகெனவியம்பலாகு, எனபதநிகண்டு,
அம்மலை தன்னுயிரக்குக் கெட்டுதரு உடபாதமாகக்குறியாமல் ஆடு அதையு

என்றிவரி பதை உவமித்தமையால் மகிழ்ச்சி என்றது இளமையில் இவ்வாழ்க்
கையைய மகிழ்முகிழ்ச்சியை, யானெழுதியது இவ்வெழுத்தாணின்பது போல
நின்ற உண்டதென்பது வினைமுதல் வினைபைக்கருவியின்மேலேறதிக் கூறு
வினைபாலுணையும் பெயர். இது அறுதொகுத்தலாய் நின்றது. (மௌ)

பனிபடு சோலை பயனமர மெல்லாம

காரியுந் தாது வீழத்தற நிராணா—நரி பெரிதும்

சேவகண்ண னென்றிவன வெண்கண்மின் மற்றிவனும்

கொலகண்ண டாகுங் குளித்து.

(இ-அ) இளமை - (காமமும்) இளமைப் பருவம், பனிபடு - குளிர்ச்சி
உண்டாயி, சோலை - சோலைவிலுள்ள, பயனமர மல்லாம் - பயன்தரும் ம
ராய்ளெல்லாவற்றினின்றும், கனீஉழிந்த வீழ்தலாவற்று-பழங்களுதிர்ந்து
வீழ்தலாய்போலும், நமையது, இவரும் (நீயெனநி) இத்தனமையதாகியுள்ள
மைபுடையானும், குளித்து - கூனலாகி, கோலகண்ண டாகும் - (வழிதெரிந்து
நடப்பதற்கு) கோலாய்க்குண்டையானாவன, (ஆதலால்) வேலகண்ணுள்ள
ன்று (இதுபோதது) வேலபோலும் கணபுடையானென்று, இவனா - இத்த
ன்மைமாரோ, நரி பெரிதும் - மிகவும், வெண்கண்மின் - விருப்பாதிருக்கோள.

பயன்மர மெல்லா மென்பதன்நிலை தணுருபு தோகுத்தலபெற்றது. கனி
தொழிது வராதலால் இராம சிறிது காலமிருந்து கழியுமென்று கருத்தது.
உதிராது வீழ்தலாவெனும் ஒருபொருட்பயனமொழி அவ்வளவையினது நி
லையாமையு அழித்தற்கண்ட, தனிப்பரிதளனும் ஒருபொருட்பன்மொழி
வெண்கண்ண மூல விலக மைய உதிரத்தற்கண்ட, வந்தன, சுட்டிரண்டில்
ஒன்று இளமையி னது நிலை மையடும், மற்றுடையது கோலகண்ணரை
குறித்து, சுட்டிரண்ட முன் யாள உமையுற்ற, பின்புள்ள உம்மை இ
றந்தது தீயகண்டி உயர்த்திய பிற்பொருள்து. கனி னது செழுமைக்குக்
காரணமாயிருத்தலால் பரிபுகிசோலை பயனமரமாய் நம், இளமைநிலையா
மை யாவாக்கும டாகு மாதலாய் மரமெல்லாமென்றும் கூறுவன. (மௌ)

பருவொகைத்துள பல்லின்பா லேனை

இரு ளைபு முண்ட ரீத வென்று—வரிசையால்

உண்ணாடங் கொள்ளப் பித்தலால் யாககைக்கொள்

எண்ணு ரறிவுடை யா.

(இ-அ) பருவம் - வயது, எனைத்து - எவ்வளவினது, உள - உதிராமலுள்
ள, பல்லின்பால் - பல்லின்பகுப்பு, வேளை - எவ்வளவு உள்ளன, இருசிகையு
ம் - முறையிடைபிறங்கையாகிய பலஉணவுகளையும், உண்ணோ என்று - (இள
மையில்) உணவாவென்று, வரிசையால் - முறையையால், உளநாட்டம் - (இ
ளையோர்) தமக்குக் காடிக்கேட்டலை, கொள்ளப்பித்தலால் - அடையப்பித்தலா
ல், யாக்கைக்கொள்-உடலின் தன்மையாகிய இளமையை, அறிவு உடையார் -
நல்லறியுடையோர், எண்ணு - பொருளாகமதியார், எ-து

எனைத்து ஒன்றன் டார்க்கை விசுதிபெற்ற பண்பு யாகப்பிறந்த பெயர் இதன்பகுதி எத்தனை என்பதன்மருஉ. வரிசையாவது மூப்புக்குக்காரணம்பரு வழிர்ச்சியாதலால் முன்னர்ப்பருவ மெனைத்தென்றும், உடலை நெடுங்கால ந்கொண்டு செலுத்தற்குரிய வலியதுமெலியதென்னும்எல்லாவுண்டுகளில் வலியதைத்தின்னுதற்கு கருவிபல்லாதலால், அதன்பின் பல்லின்பாலேனை என்றும், இருசிகையுமுண்டரோஎன்றும் வினாவும்முறை. வரிசையால் உருபுமயக்கம், ஏனைய என்பது நுறுதொகுத்தலாயிற்று, உள்நாட்டமென்னுங் காரணம் வினாவதலாகியகாரியத்தின்மேல் நின்றது, எல்லாவுண்டுகளாவனஉண்பன, கின்பன, நக்குவன, பருகுவன என்பன, தின்பன ஒன்றும்வன்மையுள்ளன (10அ)

மற்றறிவா நலவினை யாநிலைய மென்னாது
கைததுணடாம போழ்தே கரவாநறஞ்செய்யமின்
முற்றறி யிருநத கனியொழியத தீவளியால்
நமகா யுதிநதலு முண்டு.

(இ-ள்) தீவளியால் - கோடைகாராறால், முற்றியிருந்த - நன்குபழுத்த, கனியொழிய - (மரங்களில்) பழங்கா உகிராதிருக்க, எல்காய் - வன்மையாகிய காய்க்கா, உதிராதலுமஉண்டு - உதி தலுமுனது, (ஆதலால்) யாம் - நாம், இளை யம் - (இதுபோழ்து) இரமைப்பருவத்தையுடையோம், மற்றுஅறிவாம் - வினாயாமல் ஆராய்ந்தசெய்வோம், என்றோது - என்ருநீனையாமல், கைத்துஉண் டெயும்போழ்தே - பொருள உண்டாகுவ காலகிலகானே, கரவாது - இல்லை யெனமறுக்காமல், அறம்செய்யமின் - நதலாகிய அநததைச் செய்யுங்கோள்.

வினாயாமல் அறிவாமெனறதமூ பின்காலசதில் அறிவாமென்டதே, மற்றுவினை மாற்றுப்பொருளது, உதிராதல றுபான்மையாதலால் உம்மைஇழிவு சிறப்பு. கைத்து இடமடியாகப் பிறந்த பெயர், கை-பகுதி, த-சந்தி, த-ஒன்ற ன்படர்க்கைவிசுதி. ஏ தேறறம்- கைததுணடாம்போழ்தே என்றது இளமம போலசெல்வமு கிலயாததன்பதை வறபுறுத்தமசென்க, நல்லகாற்றடித்தமையால் மரம்சாய்ந்தது என்பதிற்போல நன்மைப்பண்பு வன்மைக்காயிற்று(10க)

ஆட்பாட்த் துமுலு மருளில்கூற றுணமையால்
தோட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டுய்மமின-பீட்பிதுக்கிப்
பிளனைபைத் தாயலறக் கோடலான் மற்றதன
களளங் கடைபிடித்த னன்று.

(இ-ள்) ஆள் - (தான்கொண்டுபோகும்) ஆளை, பார்த்து - ஆராயாநின்ற உழுவும் - திரியாநின்ற, அருள்இலகூறறு - கருணையின்மையாகிய யமன், உண்மையால் - உளனுயிருத்தலால், தோட்கோப்பு - (கீரினிச்செல்லும் வழிக்கு) ஆற்றுணவாகிய தருமத்தை, காலத்தால் - இளமையில்லாதானே, கொண்டு - செய்துகொண்டு, உய்ம்மின் - பிழையுங்கோள், பீள் - இளங்கருவிலின் றும், பிதுக்கி - வெளிப்படுத்தி, பிள்ளையை - பிள்ளையினுயினா, தாய்அலற - பெற்

வன் அலறியழும்படி, கோடலால் - கொண்டுபோதலால், அதன் - அவ்யமனது, மற்றுக்கள்ளம் - வஞ்சத்தொழிலை, கடைப்பிடித்தல் - மறவாதிருத்தல் என்று - நன்மையைத் தருவதாகும் என்று

தோட்கோப்பு ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைப்பெயர் ; விரிந்தால் தோளில் கோக்கப்படும் உணவின்செட்டி உணவிரியும். இது மறுமைவழிக்கு உணவுபோல்வதாகிய அறத்தின்மேல்த் தாலைத்தால் வேற்றுமைமயக்கம். பிள்ளை முதலாகுபெயராய் உயிரின்மேல்நின்றது. அந்நின்றது அதுகாரணமாகவரும் கண்ணோட்டத்தை, உடையாளும் அதியாவகை பீட்பிதுக்கிப் பிள்ளையைக்கோடலால் அச்செயலைக் கள்ளமென்றார். பிறர்செய்யும் வஞ்சம்போலாமையால் அக்கள்ளம் மற்றுக்கள்ளமெனப்பட்டது. இவ்விடைச்சொல் பிறிதென்னும் பொருளது. (௨௦)

௩-ஆம் அதிகாரம் - யாக்கைநிலையாமை.

அஃதாவது உடலினது நிலையாமையை உணர்த்துவது - புறத்ததாகிய செல்வநிலையாமையையும், அகத்ததாகிய இளமைநிலையாமையையும் முறையேயுணர்த்தினாராதலால் அவ்விரண்டையும் அடைந்து அதுபவித்தநூரிய யாக்கையினது நிலையாமையை உணர்த்துகின்றமையின் இஃது அவ்விளமை நிலையாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது. யாக்கை கைவிரியுதியதெனக் கொண்டால்வொழிலாகுடையொனவும், யா-பகுதி, ச்-சந்தி, கு-சாரிய, ஐ-செயப்படுபொருண்மைவிரியுதியதெனக் கொள்ளின் தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயரொனவும் ஆம்.

மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத்
தலைமிசைக் கொண்ட குடையர்—நிலைமிசைத்
துஞ்சின ரென்றெடுத்துத் தூற்றப்பட்ட டாரல்லால்
எஞ்சின ரிவ்வுலகத் தில்.

(இ-ள்) மலைமிசை - மலையின்மேல், தோன்றும் - காணப்படுகின்ற, மதியம்போல் - பூரணசந்திரன் போல, யானை - யானையின்மேல், தலைமிசைக்கொண்ட - (தமது) தலையின்மேல் கவியப்பெற்ற, குடையர் - வெண்கொற்றக்குடையாராகச் சென்றவர்களும், துஞ்சினரென்று - இறந்தனர்களென்று, நிலைமிசை - பூமியில், எடுத்து - குறிக்கப்பட்டு, தூற்றப்பட்டார் அல்லால் - பலரறியச்சொல்லப்பட்டாரல்லாமல், எஞ்சினர் - அச்சாவினின்றும் தப்பினவர். இவ்வுலகத்து - இந்தலகத்தில், இல் - இவர். என்று

செல்வவிரியுதிய உணர்த்தற்கு மலைமிசைத்தோன்றும் மதியம்போல என உவமைகூறினர், குடையரும் என்னும் உயர்வுகிறப்பும்மை தொகுத்தலாயிற்று. குடையரும் தஞ்சினரென்றெடுத்துத் தூற்றப்பட்டாரென்று கூறவே மற்றவர் தஞ்சைதலைக்கூறவேண்டாதாயிற்று. நிலைமிசைஎனவேண்டாதுகூறினாரநிலையாமையையுடையதென்னும் இழிவுபற்றி, இவ்வுலகென்பதற்கு இளமைநிலையாமையில்-௩-ஆம் பாட்டில் இவ்வுலகென்பதற் குணத்தாங்குணக்க. (௨௧)

வாழ்நாட் கலகாய வயங்கொளி மண்டிலம்
வீழ்நாள படாஅ தெழுஉலால்— வாழ்நாள
உலவாழு னொப்புர வாறுமின யாரும
நிலவா நிலமிசை மேல.

(இ-அ) வாழ்நாட்டு - (கீழேகத்தோடுகூட) வாழ் நியமித்த நார்க்கு
ரு, அலகுஆய - அளவாக, வயங்கு - விளங்குகின்ற, ஒளிமண்டிலம்-சூரியன்,
வீழ்நாள-உதியாதநாள, படாஅ-உடனடாசாமல், எழுதலால்-உச்சிதலால், யாரு
ம-எதனையெய்யாரும், நிலமிசைமேல - பூமியில், நிலவா - நிலைதலிலா, (ஆத
லால்) வாழ்நாள - வாழ்நாளாக, உலவாதமுன் - (அருளுசெய்யப் பெறுமல்)
கொடாதுமுன்னே, ஒப்புரவு - அறிததை, ஆறுமியின் - செய்யுங்கொள எ-று

காலமாகிய அருவப்பொருள் சூரியனாகிய அளவையால் அளக்கப்படுத
லால் வயங்கொளியினால் மெய் நிலைகொண்டிரு ஆகனபது ஆயினத நி
ரித்துநின்றது, இது எழுதலால்பதமுண்டு மூடக்கூட ஒளிமண்டிலம் பண்பு
தொன்கைப் புரத்துப்பிறந்த அளமொத்தித தாகைக் காண்பெயா யாவரு
க்கும் ஒத்த ஒழுக்கமாதலால் சகைய ஒப்புரவென்றோ, மிசைமேல ஒருபொ
ருட்பனமொதி, இங்ஙனம் கொளாமல், மேலவ் பதாபு வாழ்நாளமுடிந்த
பின் என உரைத்தலுமாம் ஒப்புரவைத் துறவறுதி அமே மேற்றி, நிலமிசை
மேல எல்லாவூகங்களுக்கும் மேலாகிய முகதியுலகில, யாரும - அறவற
ஞ்செய்யாத எல்லாரும், நிலவா - விளங்குதலிலா என்பதத்தலுமாம், யா
ருமென்பதில் யாவிரு எஞ்சாமைப்பொருளது (உஉ)

மன்றங்குறங்க மணப்பறை யாயின்

அன்றவாக காங்கெ பிணப்பறையாயப்—பின்றை

ஒலிசது மூண்டா மென றுயந்துபோ மாநே

வலிக்குமா மாண்டா மனம்.

(இ-அ) மன்றம்-உறவினாமுதலிய பராகூரய இடங்கில, கறங்க - ஒலியு
ண்டாமபடி, மணப்பறைஆயின்-மண்கூறுகொடும் பறையாயமைந்தவை, அ
ன்று-அதனினதகில, ஆங்கே - அம்மண்ப்பந்தலிலே, அவாசுரு - மண்க்கொலங்
கொண்டவாக்கு, பின்றை - பிறபொழுதில, பிணப்பறையு - பிணத்திறகு
கொடும் பறைகளாக், ஒலித்தலும் - ஒலிக்குதலும், உணர்ஆமென்று - உள
தாருமென்று, உயந்துபோய் ஆறே - (இலவா நகையினினதும்) தப்பிப்போரு
ம துறவறநெறியையே, மாண்டாமனம் - மாட்சிமைப்பட்ட அறிவுண்டயா
தமனம், வலிக்கும் - துணியும-று.

முன்னே மணப்பறையாயின் என்றமையால், ஆண்பாலாரும்பெண்பாலா
ரும் அடங்க அவாசுக்கெசு சுடமுடா ஆங்கெனபதும் அது ஏ பிரிசிலே
அன்றென்றதலுபின்றை பிறபொழுதுககாயிற்று ஒலித்தலுமென உமம
இதிவுசிறப்பு. ஆறேஎனனும் ஏ பிரிநிலையாதலால், பிறப்பிறகுக் காரணமாயு
ள்ள அவாங்ககாத இலவாழ்க்கை உயந்துபோமா நன்றென்பதாயிற்று. (உக)

சென்றே யெறிப வொருகால் சிறுவரை
 நின்றே பெறிப பறையினை—நன்றேகாண்
 முட்காலைக் கொட்டி னுண முடித்திக் கொண்டெழுவர்
 செத்தாசை சாவா சமந்தது.

(இ-ள்) சென்று - (கொட்டுவோர் ஓரிடத்து) சென்று, ஒருகால் - ஒரு முறை, பறையினை - பன்றைய, எறிப - கொட்டுவார், சிறுவரைநின்று - சிறிது பொழுது சும்மா இருந்தது, எறிப - கொட்டுவார், முட்காலை - மூன்றாமுறை, கொட்டின் - கொட்டினால், செத்தாசை - செத்தவரை, உள் - வீட்டினுள், மூடி - (கோடியால்) மூடி, தீக்கொண்டு - தீயைத்தாங்கி, சாவார் - இனிச்சாக இருப்போர், சமந்து - சமவாகின்று, எழுவர் - (புறந்தே) செல்வர், நன்றே - (இதன்மையான வாழ்க்கை) இவ் பழையதோ, காண் - நீ ஆராய்.

கின்றென் பதில் நிறைவுகொடுத்த லின்மைக்காயிற்று. சிறுவரை பண்புத் தொகைப்புறத்ததுப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர், சிறுவ லாகில்லாமல் கொட்டாராதலால் நன்றே என்னும் ஏ தேற்றம், நன்றேஎன் னும் ஏ எதிர்மறை, சமந்து சமவாகின்றென்னும் நிகழ்கால வினையெச்சம் திரிந்துகின்றது. செத்தார் சாதிப்பன்மை. (உச)

கணங்கொண்டு சுற்றந்தார் கல்லென் றலறப்

பிணங்கொண்டுகொட்டிய்ப்பாக்கணமும் - மணங்கொண்டிண் டுணடுணடுண டென்னு முணரவினாற சாறறுமே

தொண்டொண்டொடொடொன னும பறை.

(இ-ள்) சுற்றத்தார் - உறவினர். கணங்கொண்டு - கூடிநின்று, கல்என்று அலற - கல்லென்று அலறி அழும்படி, பிணங்கொண்டு - பிணததைச் சமவாகின்று, காட்டுஉய்ப்பார் - மயானத்திலசெலுதுவோலா, கண்டும்-கண்டிருந்தும், மணங்கொண்டு - மணததைவிரும்பி, ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில், உண்டு உண்டு உண்டுஎன்னும் - இன்பம் உண்டென்றேகருதுகின்ற, உணர்வினாள் - அறிவில்லாணுகு, தொண்டொண்டொடுஎன்னும்பறை - தொண்டொண்டொடுஎன்று ஒலிக்கும்பறையொலி, சாற்றும் - (அவ்வாசையை விவ்விடுவிடு என்று) சொல்லுவதுபோலும் எ-து.

கணங்கொண்டு ஒருசொல்லின் தன்மையது. கண்டும் உண்டுஎன்னென் னுமென்ற குறிப்பினால் உணர்வினாள்என்பது உணர்வல்லாணுக் காயிற்று. உம்மையர்வுசிறப்பு தந்ததைத்தனஎல்லாம்இசையெச்சம், அடுக்குத்துணிவுப் பொருளது தொண்டொண்டொடுஎன்பது கொட்டுவோர்பறையைக்கொட்டி, றத்துங்காலத்தில், மூன்றுமுறைதட்டி, நிறுத்தும், ஒலியைஉணர்ந்துக்குறிப்பு, அதுசாற்றும் என்றது, தற்குறிப்பேற்றவணி, பறைகருவியாகுபெயர். (உரு)

நார்த்தொடுத் தீர்க்கிலெ னன்றியந தடக்கிலென்

பார்த்துழிப் பெய்யிலென் பலவோர் பழிக்கிலென்

தோம்பையு ணின்று தொழிலறச் செய்தாட்டும்
கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்.

(இ-ள்) தோம்பையுந் தோம்பையில்தங்கி, தொழில்-
(முன்செய்த) இருவினைகளும், அற - முற்றுப்பெற, செய்து - (அவற்றின்பய-
னை) செய்து, ணட்டும் - (உடலோடுகூடியதனக்கு) உணவிக்கின்ற, கூத்தன் -
உயிராகியகூத்தன், புறப்பட்டக்கால் - (உடலினின்றும்) புறப்பட்டபின், நா-
ர்த்தொடுத்த - (அவ்வுடலை) நாரினால்கட்டி, ஈர்க்கிலவன் - இழுத்தால்என்ன
பயன், நன்றுஆய்ந்து - (அதுசெய்யாமல்) மிகுதியாக (ஆடைஅணிமுதலியவ-
ற்றை) ஆய்ந்தெடுத்தணிந்து, அடக்கிலவன் - அடக்கஞ்செய்தால்என்னபயன்,
பார்த்தஉழி - (அதுசெய்யாமல்) கண்டவிடத்தில், பெய்யில்வன் - எறிந்தால்
என்னபயன், பல்லோர் - (பார்த்தவிடத்திருக்கக்கண்ட) பலரும், பழிககில்-
வன் - பழித்தால்என்னபயன், (ஒரு பயனுமில்லை.) என்று

பார்த்தஎன்னும் பெயரெச்சத்தின்று தொகுக்கப்பட்டது. பார்த்தஇடமென்-
றது அடக்கஞ்செய்வதற்கெனக் குறிக்கப்படாதஇடம். நன்று குறிப்புவினை
யெச்சம். இருவினைகளுக்குத்தக்க பலவுருவுகளை மாறிமாறிக் கொள்ளலால்
உயினைக்கூத்தனென்றார், நார்த்தொடுத்து ஈர்த்தலைமுன்னே கூறியது உட-
லினிழிவுபற்றி. (உள்)

படுமழை மொக்குளிற் பல்காலுந் தோன்றிக்
கெடுமித்தோ யாக்கையென் றெண்ணித்—தடுமர்ந்தம்
தீர்ப்பெய்யா மென்றுணருந் ஸிண்ணறிவாளனா
நேர்ப்பாயார் நீணிலத்தன் மேல்.

(இ-ள்) ஓர்யாக்கை - இற்தன்மையாகியஉடல், மழை - மழையில், ப-
டு - தோன்றிமறைகின்ற, மொக்குளின் - குமிழியைப்போல, பல்காலுந்-ப-
லமுறையும், தோன்றி - காணப்பட்டு, கெடும்-அறியும், இதுஎன்று -இத்தன்-
மையதென்று, எண்ணி - (அவ்வுடலை) அவமதித்து, தடுமாற்றம் - பிறவித்தடு-
மாற்றத்தை, யாம், தீர்ப்பெய்யென்று-எாம்ஒழிப்போமென்று, உணரும் - (தீர்க்கு-
மவழியை) ஆராய்கின்ற, திண்அறிவாளனா - கலங்காதஅறிவைஆளுந் லுடை-
யானா, நீர்நிலத்தின்மேல் - பெரியபூமியில், நேர்ப்பார்யார் - ஒப்பார்யாவர்,
ஒருவருமில்ர். என்று

அருவமாயும், நித்தமாயுமுள்ள உயிர்க்குத்தோன்றலும், கெடுதலுமில்லாமை
யால், அத்தோன்றலையும் கெடுதலையும் உருவமாயும் அறித்தமாயுமுள்ள உட-
லின்மேலேற்றித் தோன்றிக் கெடுமென்றும், கெடாதுநிற்பதாகிய ஒருடலின்
மையாலும், உயிர்தான்செய்த வினைப்பயனை உடலோடுகூடநின்றே அதுப-
வித்தல் வேண்டுமாதலாலும், பல்காலுமென்றுங் கூறினர். ஒன்றென்னும்வ-
ன்சயமைப்பண்பு இழிவையுணர்த்தியது. இதுஎன்னும் குறிப்புவினை முற்றி-
ன்பகுதியாகிய இகாச்சுட்டு தோற்றக்கேடுகளைச் சுட்டினின்றது. (உள்)

௩-ஆம் அதிகாரம் - யாக்கைநிலையாமை. ௧௭

யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் தாம்பெற்ற
யாக்கையா லாய பயன்கொள்க—யாக்கை
மலையாடு மஞ்சபோற் றேன்றிமற் றாங்கே
நிலையாது நீத்து விடும்.

(இ-ள்) யாக்கை - உடம்பு, மலை - மலையின்மேல், ஆடும் - உலவுகின்ற
மஞ்சபோல - மேகம்போல, தோன்றி - (பூமியில்) காணப்பட்டு, ஆங்கே - அ
த்தோன்றியநிலையில்லாதானே, நிலையாது - நிலைத்திராமல், மற்றநீத்துவிடும் -
(பூமியை) நீக்கிவிடும், (ஆதலால்) யாக்கையை - உடம்பை, யாப்புடைத்து
ஆக- உறுதியுடையதாக, பெற்றவர் - (முன்செய்தால்வினையால்) பெற்றவர்க
ள், தாம்பெற்ற - தாம்பெற்றுள்ள, யாக்கையால - அவ்வுடம்பினால், ஆயபய
ன் - தக்கஅறப்பயனை, கொள்க - கொள்ளக்கடவார். எ-று

மலையாடுமஞ்சை உடலுக்கு உவமித்தமையால் உடல்தோன்றுதற்குரிய இ
டமாகிய பூமி வருவிக்கப்பட்டது. மாதுடயாக்கையை அடைதல் ஒருபேறென்
பார்பெற்றவரென்றும், அதனை வற்புறுத்தற்குத் தாம்பெற்ற யாக்கையென்
றும், பிறப்பின்பயன் அறனை ஆகலால் அதனைப்பயனென்று கூறினர். யாக்
கையாலென்னும் மூன்றனுருபு கொள்கஎன்னும் வியங்கோள் கொண்டது.
மற்று வினைமாற்றில்வந்தது. (உஅ)

புன்னுனிமே னீர்போ னிலையாமை யென்றெண்ணி
இன்னினியே செய்க வறவினை—இன்னினியே
நின்றா னிருந்தான கிடந்தான் தன்னை
சென்றா னெனாபடுத லால.

(இ-ள்) இன்னினியே - இப்போதே, நின்றான் - நின்றனன், இருந்
தான் - உட்கார்த்தான், கிடந்தான் - படுத்தான், தன்கேள் - தன்குற்றத்தார்,
அலற - அலறியழுமபடி, சென்றான் என்னப்படுதலால் - இறந்தானென்று சொ
ல்லப்படுதலால், புல்துனிமேல் - புல்லினதுதுனியிலுள்ள, நீர்போல - நீரைப்
போல, நிலையாமை என்று- 'உடல்' நிலையில்லாமை யையுடையதென்று கருகி, இ
ன்னினியே- உடலோடுகூடி இருக்கின்றபொழுதே, அறவினை - அறத்தொ
ழிலை, செய்க - செய்துகொள்க. எ-று

ஒருகாலத்திற்குநேரிற்றலும், இருத்தலும், கிடத்தலும் செல்லுதலுமாகிய
பலதொழிலுமருடத்தல்கூடாததலால் ஒருவன் இருந்தநிலையைக்கண்டோர்கூறு
ங்கூற்றாகின்றான், இருந்தான், கிடந்தான், சென்றானெனக் கூறினர். இ
ன்னினியே என்பதனை இருந்தான் முதலியவற்றோடுகூட்டுக. இன்னே எ
ன்பதுபோல இன்னினி நிகழ்காலம் உணர்த்தும் இடைச்சொல். ஏ இரண்
டும்பிரிநிலை, நிலையாமை என்னுங் குணத்தின்பெயர் குணியின்மேல் நின்றது
ஓர்மரபுவழுவமைதி. அதிகாரத்தால் வந்தியைவதினால் யாக்கைஎனமிக்கப
டக்கூறாதொழிந்தார். (உக)

கேளாதே வந்தது கிளைகளா யிறறோனறி
வாளாதே போவரான மாநாகளா —வாளாதே
சேக்கை மரனொழியச் சேணீங்கு புடபோல
யாகலை தமாக்கொழிய நீடது.

(இஃ) இல - ஓரூடுமபதில, கேளாதே - உணராதவகையே, வந்தது, (கருவில்) சேர்ந்தது, கிளைகள் ஆயத்தோனறி - முறையுடையாக்களாயப்பிறந்த - மரன - மாதில சேக்கை-தனக்கூடு, ஒழிய தன்னனீர்ப்புமபடி, சேலா-நெடுநூர்விடத்தில, வாளாதேங்கு - சொல்லாமலேநீங்கிச்செல்லுகிற, புடபோல, பறவைகள் போல, யாக்கை - தழுமுடல தமாகு - உறவினரிடத்தி, ஒழி - தமர்நீங்குமபடி, நீதது - நீக்கிவிட்டு, வாளாதே - உணராதவகையே போவா - செல்வாரா, மாநாகளா - மனதாகளா என்று

கேளாத, வாளாதவனபன மெனனா, அஃவகாமுமபிராந்த உணராவகையினமேல நின்றன. இத்திலக்கம் உறுபுட்பொருள் விதி தமர்கெனச் சுந்தரமறினி இருவ்வையப்பட்டு வந்ததோன்றலும் போலுமஆதலால் கேளாதேவந்ததோனறி வாளாதேதே வரலாறு புரமுடனிட பெடொரித்தலுக்காகக்கடமயக்கடரலாவல்கைசெய்தமுதத்தான அபகட்டைவிட்டுநீங்குதலபோல, மாநாகளா இருவ்வையப்பயனை அபகட்டை தாக்காவநதுதோன்றி, அடயனை அபகட்டைதபிள அபகட்டை விடலாங்குருவென்பது. புளதொழிலுமம தமாக்களா நன்னாணகாதுவழாவகண்டப்பொருளது(உ0)

ச - ஆம் அதிகாரம் அறனவலியுறுத்தல்.

அஃராவது கிலேபேரி லாசசெல்ல, லினம, யாக்கைபோலாகாமல் இஃமை, மறலம், வீதினனனா மொன்றபுநதவகாநிய அரத்தினது நீலபேரறைக கூறுதல் அதிகாரமுறைமையம் தெல்ல விளங்கு

அசநராமி வாழவானெ நண்ணுத நோக்கி

புகத்தாம பெருகா புறங்கடை பறறி

மிசபராம வநநதி யிருப்பனா மிலைத

தவா துறறவஞ்செய்யா கா.

(இஃ) மேலததவததால் - முதபிற பிறசெய்த தவத்தினபயனாகிய செல்வாசெருங்கால், தவமசெய்யாதா - (மறமொடுபேணாய) தவத்தைசெய்யாமல் பிறந்தவா, அகத்தாடே - இவ்வாழ்கையுடையாரோ, வாழ்வானென்று எண்ணி - உயிரவாழ்பவனென்று மதித்து, அண்ணுத - தீலநிமிர்ந்து, நோக்கி - (அவாமனையினமேறிலையை) பார்த்து, தாபுகப்பெருகா - தாமாசுதழைதலை படுருமல், புறங்கடை - தலைவாயிலை, பறறி - பிடியாரின்று, மிகவருத்தி - மிகுதியாகவருந்தாரின்று, இருப்பா - யாதொருமுயற்சியில்லாதிருப்பாரா என்று அண்ணுததருகியது தலையாதலால் அண்ணுததென்னுஞ்சினேவினேநோக்கி என்னுமுதலவினேகெரிண்டதென்க. அண்ணுததெனநருதிப்பாலநோக்கி

என்பதற்குச் செய்யப்படுபொருளாக மேன்னைவருங்கப்பட்டது புது என்னு
ரு செய்வெனெச்சும தொழிற்பெயாப்பொருளபட சினரது புறங்கடை மீக்
ணைஎயபுதுபோலப் பி எழுனனாகத்தொகக் ஆறாமவேற்றுமைத்தொகை ஒரு
நீரா முயிற பிரசெயத தவங் காரணமாக மூபிற பிற செவமை அழப்பவிப
பா அமமறுமையில் அப்பவிக்கும செலவுச்செருகாலமயங்கி வருபிற பிறகு
வேலையது ந செயமாட்டிபா அ வரபிரப்பில் வர யாவுவாசலாக தவ
தால தவா பசயாதா ரெனறுதவாசெ யானகெரு தவாசெ ரணமா
கக்கூ னொ பசுணாநாதும வரணவாருபெயா பெருளலான “செத்த
பிணத்திபாடை சூதலாஅகமுத ரே னுமெ பிபி ல (நக)

29. 11. 1877 (L. J. F. 5007, 11. 11. 1877 51

[illegible]

கனம் முதலியாரிடம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

உள்ளுள்ள சில நூல்கள்

(வி) ர) ந ம ஜ ரா னொ 2 ராம பெ ட்ருவோமென றுகநி, அநம
நநது டாடசெயகீலமா 3, 4 னாடி செவமடமொடுநாருமாநி
னறு, நா யிரா நா யு பொ , என்னு - என்னுசுத த, பு யுந
சே - இத்தொமையயல் பயமனமே றுவாது - (செயதொழிலு) பகாம
ல நின்னு காராமய ராநி முடஎற வாநி. ன்னு ம யாழ்வாயானு
ல , நிவாழநாநா உரு பய வாழநாள்கள செனாந (யீனே
இமயநசில பிடுபிடு) கர தன, செயவது (நிநமறுபெ கு) உன
குலசெயயட பட்டு, உரை சொ ராய எ று

எனவே நடலர் தவிரக் குன்போலவாததலாலகதா மெழிவனக் ப
றிலதென்பது குறிப்பிடும் உள் வாழ்மெனனுமென் னுமமைச்செய
லேகூட மூடகத்த, செ விரன் எங் காலத்தாலக் கினமையால் ஸ்வவினே
யாலனையும்பெயா மறு மக குமதக் கதாயிறற் றெனனுமென இ ரீவுகிற
புமமைமயால் வாழதலச்சயமன் னென்பதுகருத்து. எனெ னெ பரமிறந்த
காலவினையெச்சம் சொல்லெச்சம் ஆகம் ஒருவன் பிம மயிவ ஆததற்கு
காணமாகிய செவதுத்துக்கதலால் காரியவாகுபியா பிலை கிபபொருள்
விருதியாகிய மயீதபபடம் | டெயா மனம், பிறப | லீடென்னும இரண்ட
னையும் அடை தற்குச் சாக்னமாவது இரமனா யாகுகையோட்கூட மீன
போதே ஆதவின அதுகருதித் தனவாழாரானே தினவாழ்க்-னெனக் கூறுவா
னாயினான் (உட)

வினேபயன் வந்தகாடு வெப்ப வுடிரா

மான கதி னழி புமாம பேதை—வினை சுத கனை ந

தொலைய நெறுணர் வாரோ தடுமாற்றத

தெலலை யிகந்தொரு வாரா.

(இ-ள) பேதை - அறிவில்லாத, வினைப்பயன - தீவினை பயன், வந்த

க்கால் - தன்னைவந்தடைந்தால், மனத்தின் அழியா - மனத்தின் ஊக்கங்கெட்டு, வெய்ய உயிராகும் மிகுதியாக மூச்செறிவான, அதனை - அததிவினைப்பயனை, நீனைது - (தூலனவையால்) ஆராய்ந்து, தொல்லையது என்று - முனைவினையாலானதென்று, உணாவாரே - உணரவல்லவரே, தடுமாற்றத்து-பிற வித்தடுமாற்றத்தினது, எல்லை - எல்லையாகியவினையை, இகநது ஒருவாரா - கட்டுநது ஒருவாரா எ - று

பைய, வலியுள்ளபனபோலவெய்யஎன்பது வினையெச்சகருதிப்பு. மனத்தினழிதல் காரணமாக உயிர்த்தலுள்தாவதாதலால், உயிராழியுமென்பனவற்றைப் பின்முன்னொக நிறுத்தி விருகிப்பிரித்துக் கூட்ட உரைசக, பேதைப்பனபாருபெயா தொல்லைஎன்பதம் அவ்வாருபெயா பிரிவித்து மாற்றத்தெல்லையாவது வினையுள்ளவழியும் நிறவியுள்ளதாமாதலால் அவ்வினையை அததம்மாற்றத்துக் கெல்லஎன்றா ஏ-பிரிநிலை, (ஙங)

அருமபெறல் யாககையைப் பெற்ற பயநசால்
பெருமபபறு மாற்றவே கொளக—கருபபூநத
சாறுபேற சாலவும் பின்னுகவி மறறதன
கோதுபேற போரு முடபபு

(இ-அ) பொலஅரு - பேறுதலருமையாகிய, யாககையை - உடம்பை, பெறப்பயத்தால் - அருந்த அறப்பயனல் பெருபபும் பெருமையாகியதவப்பயனையும், ஆறறவேகொளக - மிகுதியாகவே பொருடவாகள, கருமபு - கருமபு, ஊராத - தன்னை ஆலயிலாடமுத்தயுண்டாகிய, சாறு உதவல்போல - சாற்றை உதவுதல்போல, சாலவும் - மிகவும், பின் உதவி - மறுமையுருகியபயனைத்ததது, அதனகோதுபோல - அக்கருப்பின் சககைபோல, போகும் - ஒழியும், உடம்பு - உடல் எ - று.

ஒருவனவீட்டை தற்குரியது மாணுடயாகக்க ஆதலால் அரும்பெறல் யாககை என்றும், அதனைப்பெறுத முன்னசெய் நலவினைப்பயனாதலால் பெறப்பயத்தால் என்றும் கூறினார். காரியம் காரணத்தினை பின்னநாதலால் பயன்பிள்ள எனப்பட்டது அதுபண்பாருபெயா பெற்றதே பயனாதலால் பெற்ற எனலுமாகாரியப் பொருட்டாகிய இரத்தகாலப் பெயரெச்சம் பயமென்னுஞ்செயற்பெயரையும், ஊராதஎன்னுங் காரணப்பொருட்டாகிய அக்காலப்பெயரெச்சம் சாற்றென்னுங் காரியப்பெயரையுங் கொண்டன உதவலென்பத சொல்லெச்சம். வாளா பயனென்னுது அதனைப் பெருமை என்றும் அடைகொடுத்தோதினமையாலும், உடலுக்குக் கருமபை உவமை யாககின்மையாலும் பெரும்பயனெனறது தவத்தை அருமபெறல்யாககையைப் பெறுதற்குரிய அறப்பயனைக்கொண்டதே அன்றி எனப்பொருளதரலால் உமமை இறந்தது தழீஇப் எச்சவுமமை. பெருமபயன் செய்துகொள்ளலாவது விரதங்களினால் உணவைசுருதறத்தல், கோளடயில் வெயிலிலகிறதல், மழையிலும், பனியிலும் மடுமுதலியவற்றில் நிறதல் முதலிய செயல்களால் உடலை உலர்த்தி, மன னத்தப்பொறிகளின்வழியே போகவொட்டாமல் நிறுத்தல். (ஙச)

சு-ஆம் அதிகாரம் - அறன்வலியுறுத்தல். ௨௧

கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
துரும்பெழுநது வேங்காற் றுயராண் மெவார்
வருநதி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவ திலர்.

(இ-ள்.) சிறுகாலை - (கரும்பு) பதனழியாதகாலத்தில், கரும்புஆட்டி- அக் கரும்பை (ஃலையில்) ஆட்டி, கட்டி - சருக்கரைக்கட்டியை, கொண்டார் - பெற்றவர், துரும்புஎழுந்த - (அது) துரும்பாகி, வேங்கால் - (நீயில்) எரியும் போது, ஆண்டு - அதுகண்டவிடத்தி, தயர் உழவார்-துன்பப்பட்டார், வருந்தி- (விரதமுதலியவற்றால்) வருந்தி, உடம்பின் பயன்கொண்டார் - உடம்பாலாகிய அறப்பயனைப் பெற்றவர், கூற்றம்வருங்கால் - யமன் வருகின்ற மரணகாலத்தில், பரிவதுஇலர் - (தம்முடவின் கேட்டைசுறுதித்த) இரங்குதலில்லார்

சிறுகாலைஎன்பது விடியல், அதுபதனழியாதகாலத்துக்காயிற்று, கட்டி- தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர், இவினைமுதற்பொருண்மைவிருது. கட்டுதல் இறுகுதல் உடம்பின்பயன்மூன்றாவதன் கருவிப்பொருண்மையில்வந்தஆறாம்வகையுமேத தொகைப்புணர்ச்சி. யோகியர்க்கும் வாழ்நாண்முடிவில் யமதரிசனமாமென்பது நூற்றுணிபாதலால் கூற்றம் வருங்காலென்றார். இதுவே நூற்பொருள் வைப்பென்னும் அணி. (௩௫)

இன்றுகொ லன்றுகொ லென்றுகொ லென்னாது

பின்றையே நின்றது கூற்றமென நெண்ணி

ஒருவுமின் றீயவை யொல்லும வகையால்

மருவுமின் மாணடா ரறம்.

(இ-ள்) கூற்றம் - யமன்வருதல், இன்றுகொல் - இவ்விளமை யிலோ அன்றுகொல் - மூப்பின் காலத்திலோ, என்றுகொல் - இடைநின்றகாலத்திலோ, என்னாது - என்னுண்ணாமல், பின்றையே - பிடரினிடத்தே, நின்றது என்றுஎண்ணி - கின்றுஎன்னென்றுகருதி, மாண்டார் - மேன்மையான அறிவுடையாரால் விலக்கிய, தீயவை-தீயகருமங்களை, ஒருவுமின் - நீக்குங்கோள், ஒல்லும்வகையால் - செய்யக்கூடியவகையால், அறம் - (அவர்களால் விதித்த) நந்தகருமங்களை, மருவுமின் - தழுவிடவுங்கோள் - உறு.

வருதல் சொல்லெச்சம், பகுதிப்பொருள் விருதியாகியது என்பதுதகரம் நகரமாய், ஐகாரச்சாரியை ஏற்றுநின்ற பின்றைஎன்னும் பண்புப்பெயர் ஆகு பெயராய்ப் பிடரையுணர்த்திற்று. மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுமில்லையென்றும், இன்பமும்பொருளும் ஒருவனும் செய்யப்படுவன என்றங் கூறும் உலோகாயிதர் முதலியோராரக்கூறப்பட்டனவற்றின்கருத்தற்கு மாண்டாரறமென்றார். ஒல்லும்வகை மருவுதலாவது இல்லறத்தைப் பொருளளவுக் கேற்கவும், தறவறத்தை உடலின் லைமைக்கேற்கவும் தழுவிடத்தல், கொல் ஐயப்பொருளது. (௩௬)

மக்களா லாயபெருமபயனு மாயுங்கால்
எத்துணையுமாறப் பலவானு—தொக்க
உடம்பிற்கே யொப்புரவு செய்தொழுகா துமபர்க்
கிடருதுண்ப பண்பப் படும.

(இ-ள்) மக்களால் - மக்கட்பிறப்பினால், ஆய - உண்டாகுதற்குரிய, பெருபயனும் - பெருமையாகியபயன்களும், ஆயுங்கால் - 'தூல்களால்' ஆராயுமிடத்து, எத்துணையும் - எவ்வளவுசிறிதும், ஆறற - செய்வதற்கு, உல - பலவாயிருக்கின்றன, ஆனால் - ஆயின், தொக்க - (எழுந்தாதர்களால்) உடிய, உடம்பிற்கே - உடலுக்கே, ஒப்புரவு - (ஒர) நன்றிமகளை, பெய்து ஒழுகாத செய்துவாழாமல், உம்பர் - துறக்கத்தில், கிடந்து - நீங்காநிற்குது, உண்ண (சுக்கதை) அதுபவிக்குபாடி, பண்ணப்படும் - (உயிர்க்குரிய நன்மையாகிய) சில அறங்களை, செய்தலேதருதியாம். எ - று.

மக்கள் பொருளாகுபெயர் முன்னுள்ள உம்மை உயர்வுசிறப்பு. பின்னுள்ள உம்மை இழிவுசிறப்பு. முன்னே பலஎன்றும், உடம்பிற்கே ஒப்புரவு என்றுங்கூறினமையால் உயிர்க்குஒத்த நன்மைகளென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பல உண்பம யாகப்பிறந்த குறப்புவினமுற்று ஏ பிரிக்கலை. (உஉ)

உறக்குந் துணையது ராலமவித் தீண்டு
இறப்ப பிழற்பயந் தாஅங்—கறப்பயனும்
தான்சிறி தாயிறுந் தக்காரைப பட்டக்கால்
வாண்சிறிதாப பொதுது விடும.

(இ-ள்) உறக்கும் துணையது - சுருங்கிய அளவினதாகிய, ராலமவித்து - சிறியஆலம்விதை, எனம - முனைத்துவளர்ந்த, இறப்ப - (முறாமறங்களினும்) மிகுதியாக, பிழலபயந்தால்ஆக - பிழலேத்தந்தாறபோல, தான - (செய்யப்படும்) அறம்கிது ஆயினும் - சிறியதாயிருப்பினும், தக்காரை - (அறிவுஒழுக்கங்களால்) தகுதியுடையாரதையில், பட்டக்கால் - பம்பானால், அறப்பயனும் - அவ்வறத்தின்பயனும், வாண்சிறிதுஆக - ஆகாயத்தைச்சிறியதாகும்படி, போர்த்துவிடும் - தனக்குள்ளாகக்கொள்ளும். எ - று.

உறப்பு சுருக்கமென்னுங் குறிப்புணர்த்தும்உரி. உறங்குமென்பது உறக்குமெனவித்தலாயிற் றெனக்கொண்டு, உறங்குத் துணையது - உறக்கவிழங்காலத்தின் அளவினதாகிய எனஉரைத்தலுமாம். பிழற்பயந்தால் கென்பதில்லகரம் சந்தின்பப்பொருட்டுத்திரிந்தது. முடிவிலாதபயனைத் தருமென்பதனை வாண்சிறிதாப்போர்த்து விடுமென்றது இலக்கண. அவ்வறம் தன்பயனைத் தராநிராதாலால் கோர்த்துவிடுமென்றார். (உஅ)

சு-ஆம் அதிகாரம் - அறன்வலியுறுத்தல். உங்

வைகலும் வைகல வரக்கண்டு மஹானரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென நிற்புறுவா
வைகலும் வைகறறம வாழ்நாண்மேல வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.

(இ-ள்) வைகலும் - தாள்தோறும், வைகல் - பொழுதுகழிதலை; தம்வா
ழ்நாண்மேல் - தமதுஆயுளின்மேல், வைகுதல்வைத்து - தங்குதலாகவைத்து,
வைகலை - அப்பொழுது கழிவை, உணராநார் - உணருமியல்பிலாதவர், வை
கலும் - தினமும், வைகல்வர - பொழுதுகழிவுவராதவர, கண்டும் - கண்கடா
கப்பார்த்திருந்தும், அஹுதணரார் - அப்பொழுதுகழிவை உணர்ந்த தன்பு
றமும், வைகலும் - தினமும், வைகலை - அப்பொழுதுகழிவை, வைகும் என்று
(முட்டின்று) கழியாதிருமென்று, இன்புறுவர் - மகிழ்வார். எ-று.

வைகறறம்என்பதில் நகரம் சந்தவின்பப் பொருட்டுவந்த விரித்தல்விசார
ம் மூன்றாம் அடியினிற்றில் நின்றவைகுதல் தங்குதலென்னும் பொருளது
மறநவைகல்கள் நார் கழிதலென்னும் பொருளன. பொழுதுகழிதலைத் தம்
வாழ்நாளில் வைத்துணர்வாராயின் இன்புறமல்லிவாந்து அறஞ்செய்வொன்
பது குறிப்பெச்சம், இது சொற்பொருட்பின் வருகலை. (ஙங)

மான வருங்கல நீக்கி யிரவென்னும

என விளிவினால் வாழ்வேன்மன் - எனத்தால்

ஊட்டியக் கணனு முறுது மீசாந் திவவுடம்பு

நீட்டிதது நிறகு மெனின.

(இ - ள்) எனத்தால் - இழிதொழிலினால், ஊட்டியக்கண்ணும் - உன்பி
த்சுவிடத்தும், இவ்வுடம்பு - இந்தஉடம்பு, உறுதிசெர்ந்து - தளராமையைய
வைத்து, நீட்டிதது - (ஆயுளை) நீள்விதது, நிற்கும்எனின் - நிலைக்குமாறால், மா
னம் - மானமாகிய, அருகலம் - (இறந்தாலபெறதல) அருமையாகிய அணியை,
நீக்கி - விடுத்தது, இரவுஎன்னும் - இரத்தலென்று சொல்லப்படும், எனம் - அவம
திப்பாகிய, இளிவினால் - இழிதொழிலினால், வாழ்வேன்மன் - உயிர்வாழ்வேன்

மற்றஅணிபோலக்களவர்முதலியோரால்கவரப்படாமையையும், எக்காலத்
தும் உளதாவதாகிய தன்மையையு முடையதாய்த் தன்னை உடையானை அழகு
செய்தலால் மானத்தை அருங்கலமென்றான். நிலைததல்லாத உடம்பைப்பாது
காத்தறப்பொருட்டு நிலைத்தலுடைய மானத்தைநீக்கி வாழேனென்னும் பொரு
ள்தருதலால் மன் ஒழியிசைக் கண்வந்தது. இனி என்பதும், பின்னுள்ள எனமெ
ன்பதும் பண்பாருபெயர்கள். உடல்நிற்பதற்குக் காரணமாகிய ஆயுளென்னுஞ்
செயப்பொருள நீட்டித்தென்னும் வினையெச்சத்துக்கு வருவித்துணர்க்கப்
(சு)

ரு-ஆம் அதிகாரம் - தூயதன்மை.

அஹாவது மாதரைவிரூபாத சுத்தராதன்மை. பொதுவகையால் அ

றன்வலியுறுத்தல் கூறி, இனிச் சிறப்புவுகையால் துறவு கூறுவாராதலால் அதற்குமுற்றும் பகையாகிய அவ்விருப்பத்தை ஒழிதல் வேண்டுமென்னுங்கருததால் அவ்விருப்பம் வைத்தற்குரிய மாதரநிழிவைக கூறுகின்றமையின் இஃது அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

மாக்கேழ் மடநல்லா யென்றற்றுஞ் சான்றவர்
நோக்கார்கொ னெய்யதோரா புக்கிலை—யாககைக்கோர்
ஈசசிற கன்னதோரா நோலறினும் வேண்டுமே
காக்கை கடிவதோரா கோல்.

(இ-ள்) ஓர்ஈச்சிறகு - சிறியசுயினதுசிறகை, அன்னது - ஒத்ததாகிய, ஓர்தோல் - சிறிதுதோல், அறினும் - அறந்தாலும், காக்கை - (அப்புண்ணைக்குத்தவரும்) காக்கையை, கடிவது - ஒட்டுவதாகிய, ஓர்கோல் - ஒருசிறுகொம்பு, யாக்கைக்கு-(நிலையாததாகிய) உடலுக்கு, வேண்டும் - வேண்டப்படும், (அப்படியிருக்க) மா - (சிறத்தாலும் மென்மையாலும்) மாந்தளிர், கேழு-ஒப்பாகிய, மடமநல்லாய் - இளமைவாய்ந்த சிறந்த அழகுடையாளே, என்னுஅறறும் - என்றுகதறுகின்ற, சான்றவர் - (கல்வி யறிவு கேள்விகளால்) நிறைவில்லாதவர், நொய்யது மிகச்சிறியதாகிய, ஓர்புகிலை - ஒப்பற்ற நிலைத்தவீட்டை, நோக்கார்கொல் - (தம்முயிர்க்கு) கருதார்களோ. ஏறு

மாக்கேழ் என்பதற்குத் திருமகனொப்பாகிய என உரைத்தலுமாம். மடநல்லாய் என்பதைப் பண்புத் தொணநிலைத்தொடராககி மடமாகிய நல்லாய என உரைத்தலே அன்றி, மடமென்னும் எழுவாய் வருமொழியின் முதனிலையாகிய நலஎன்பதனோடு முடிந்ததாகக்கொண்டு, திணைவழுவமைதி யாக்கி, இளமைமிக்காய் என உரைத்தலும் பொருந்தும். இம்மைப் பயன்முதலியவற்றைத் தராமையால் புனைந்துரைத்தலே அாற்றமென்றும், நோக்குதலினது சிறுமையைப் புககிலின்மேலேற்றி நொய்யதோர்புககிலென்றுங் கூறினர் அவ்வரந்துமென்றருளிப்பால் சான்றவொன்னும் இறந்தகால வினைப்பெயர் சால்பிலாருக் காயிற்று. கொல் ஒருபால் நிகழ்ந்த ஐயப்பொருளது. புக்கில் ஒருசொற்றன்மையது. (சுக)

தோற்போர்வை மேலுந் தொனையலவாய்ப் பொய்ம்மறைக்கு
மீப்போவை மாட்சித் துடம்பானுல்—மீப்போர்வை [ம
பொய்ம்மறையாக் காமம் புகலாது மற்றதனைப்
பைம்மறியாப் டார்க்கப் படும்.

(இ-ள்) தோல்போர்வைமேலும் - தோலாற்சமைந்த போர்வையின் மேலிடத்தும், பலதொனையாய் - பலதொனைகளையுடையதாகி, பொய்-அருவருக்கத்தக்க உறுப்புகளை, மறைக்கும்-மறையச்செய்யும், மீப்போர்வை - மேற்போர்வையால், மாட்சித்து -(விரும்பத்தகும்) பெருமையுடையது, உடம்பு-உடல் ஆனாலும்-(அது)அப்பெருமையை யுடையதாயிருப்பினும்,மீப்போர்வை-அம்

மேற் போர்வையால், பொய் - அவ்வருக்கத்தக்க உறுப்புகளை, மறையா - மறையவைத்து, காமம் - (அவ்வுடம்பினிடத்து) காமத்தை, புகலாது - ததல்செய்யாமல், அதனை - அம்மேற்போர்வையை, பை - பையைமறித்துப் பார்ப்பதுபோல, மறியா - மதறித்து, மற்றுப்பார்க்கப்படும் - (மனத்தால்) நோக்குதலே தருகி. எ-று.

பார்ப்பாராயின் மாக்கேழ்மடநல்லா யென்றற்றாரொன்பது கருதது. பேதை கண்ணுக்கினிதாகிய மீப்போர்வையாலாகியமாட்சியை உண்மையெனக்கொள்ளுதலால் அருவருக்கும் உள்நுறுப்புகளைப் பொய்யென்றார். உள்ளே பலதொளைகளையுடைய தாயிருப்பதும் அன்றி எனப்பொருள் தரலால் மேலும் என்றமம்மை இறத்தது தழீஇய எச்சவும்மை. ஆனா வென்பதனீற்றி உயர்வுசிறப்பும்மை தொகுததல், மறையா தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும், இங்குப்பிறவினையாய் நின்றது. மறையவைத்தென்றது நினையாமல்வைத்தென்பதனை, மற்று வினைமாற்றுப்பொருளது. ஆ யென்னும் வினையெச்சம் மாட்டித்தென்னுங் குறிப்புவினை முற்றையும், மறையா என்னும் எதிர்மறையினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் கொண்டன, தொலைபலவாயென்பது குணியைக் குணமாகக்கூறுவதோர் மரபுவழுவமைதி. (சஉ)

தக்கோலந தின்று தலைநிறையப் பூசுசூடிப்
பொயக்கோலஞ் செய்ய வொழியுமே—எக்காலும்
உண்டி வினைபு ளுறைக்கு மெனப்பெரியோ
கண்டுகை விட்ட மயல்*

(இ-ள்) பெரியோர் - பேரறிவுடையோர், எக்காலும் - அலங்காரம்செய்துகொண்டகாலத்தும் செய்துகொள்ளாக காலத்தும், வினை - பலவகைத் தொழிலாற்சமைத்த, உண்டி - உணவுப்பொருள்கள், உள் - உள்ளிடத்து, உறைக்கும் என - உறைக்குமென்று, கண்டு - உணர்ந்து, கைவிட்ட - முற்றும் விட்ட, மயல் - (பெண்ணாகிய) துரும்பு, தக்கோலம் - தக்கோலமாத்தின் மலரை, தின்று - (மணமுண்டாம்படி) மென்று, தலைநிறைய - தலையில்நிரம்ப, பூச்சூடி - மலர்களைத்தரித்து, பொயக்கோலம் - தனக்கியற்கையைல்லாதமற்ற அலங்காரத்தை, செய்ய - செய்துகொள்வதினால், ஒழியுமே - (அவ்வுண்டி உள்நுறைத்தல்) ஒழிந்துபோகுமோ போகாது. எ-று.

கோலத்துக்குரிய மற்ற அணியாடைகளைத் தரித்தல்முதலியவை அடங்கப்பொயக்கோலமென்றார். தக்கோலம் முதலாகுபெயர். பொய்ம்மை இங்கு ஓயற்கையல்லாமைக்காயிற்று. ஏ எதிர்மறை ஆதலால் பொயக்கோலத்தைக் கண்டு மகிழாமல் உண்டியுள்நுறைக்கும் புணனுடலென உண்மையுணர்ந்து நிறவுகொள்க என்பது இசையெச்சம். (சஉ)

தெண்ணீர்க் சூவளை பொருகயல் வேலென்று

கண்ணில்புள் மாக்கள் கவற்ற விடுவெனே

உண்ணீர் ககோந்தக்கா னுங்குஞன் றிட்டன்ன
கண்ணீர்மை கண்டொழுகு வேன்.

(இ - ள்) உள்நீர் - உள்ளிடத்துள்ள நீர், ககோந்தக்கால் - (நோயால்) நீக் கிவிடப்பட்டால், துங்குஞ் றிட்டது அன்ன-துமாகைத்தோண்டியதை ஒத்த, கண்ணீர்மை - கண்ணின் துசெயலை, கண்டு - உணர்ந்து, ஒழுகுவேன் - (தறவு வழியில்) நடப்பேனாகியநான், (உருவினால்) தெளநீர்-தெளிவாகியநீரில் பூத்த, குவளை-குவளைமலர், (மெய்யாலும் பிறழ்தறறொழிலாலும்) பொருகயல்-போர் செய்கின்றசேல்மீன், (மெய்யாலும் உருவுதறறொழிலாலும்) வேல் வேலாயுதம், என்று - என்று (பெண்ணினுடைய கண்ணை) சொல்லி, கண்தில் - அறிவில் லாத, புல்மாக்கள் - இழிவாகிய மாந்தர்கள், கவற்ற - (என்மனத்தை) கவலை ப்படுத்தலால், விடுவேனோ - (என்ஊக்கத்தை) விடுவேனோ விடேன். -எறு.

தெளிவு ஆழநீர்க்குண்மையால் குவளையினது செழுமைதோன்றத் தெண்ணீர்க்குவளையென்பாராயினா, குவளைமுதலாகுபெயர். ஒளதிர்மறை, தவகுதொழிலாகுபெயர் தொழிலும் பண்பினு ளடங்குதலால் குழிதறறொழில் நீர்மை எனப்பட்டது. கவறறல் கண்ணைப் புனைந்துகாக்குஞ் சொல்லால் கேட்போர்க்கு அக்கண்ணினிடத்து விருப்பமுண்டாககல. (சுச)

முல்லை முகைமுறுவன் முததென் றிவைபிதறறும்

கல்லாபபுன மாககள கவறற விடுவேனோ

எல்லாருங் காணப் புறங்காட் டிதிராதுக்க

பல்லென்பு கண்டொழுகு வேன்.

(இ-ள்) எல்லாரும் - யாவரும், காண - விளக்கமாகக்காணும்படி, புறங் காடு - சுடுகாட்டில், உதிர்ந்துஉக்க - உதிர்ந்துகிடக்கின்ற, பள்ளபு நீர்மை - பல்லாகிய எலும்பினது தன்மையை, கண்டு - உணர்ந்து, ஒழுகுவேன் - (துறவுவழியில்) நடப்பேனாகியநான், முறுவல் - (பெண்ணினுடைய) பலலை, முல்லைமுகைஎன்று - (மெய்யாலும் உருவாலும்) முல்லை அரும்பென்றும், முத்தென்று - (உருவால்) முத்தென்றும், இவை - இவ்வுவமையகளை, பிதறறும்-விடாதுபேசுகின்ற, கல்லாத - கற்றறிவில்லாத, புல்மாக்கள - இழிவாகியமாந்த கவற்ற - (அவ்வாறு புனைந்துகாத்து என்மனத்தை) கவலைப்படுத்தலால், விடுவேனோ - (என்ஊக்கத்தை) விடுவேனோ விடேன். -எறு.

பிதற்றுதல் ஒருபொருளையே விடாமல் பேசுதல், “ பிடித்தொன்றைவிடாதுபேசல் பிதற்றுதலென்றுபேரே” என்னும் கிகண்டாலுருணர்க, கல்லாமைஅதன்காரியமாகிய அறிவின்மையின்மேல் நின்றது. எல்லாருமென்றது கல்லாப்புன்மாக்களையும் தன்போல்வாராயும். உதிர்ந்து உக்க ஒருபொருட்பன்மொழி. முல்லைமுகை, முத்தென்பவையே அன்றி இப்பெற்றிய ஆய கழுமுள், முருந்துமுதலியவற்றையுங் கூறுகின்றனொன்பார்முத்தென்பவைபிதற்றுமென்னாமல் முத்தென்றிவை பிதற்றுமென்றார். உள்ளத்தினிகழும் விருப்பைக்கண்பார்வையாலும், முறுவல் நகையாலும் புன்மாக்களுக்குப் புலப்படுத்தப்ப

ஆதலால் அவ்விரண்டையுங்கூறி, அவற்றுள்ளும் நோக்கத்தின்பின்னேநகை நிகழ்வதாதலால் முதற்கண்ணையும், அதன்பின் முறுவலையும் வைத்தனர். இவ் வாறு மாதருடைய கண்ணையும் பல்லையும் புனைந்துதாத்தல் மரபாதலாலும், க ளையறிவுபெண்பாலாராற்பெறப்படாமையால் கல்லாப்புண்மாக்கள் ஆண்பாலா ளையுணர்த்தலாலும், அதிகாரத்தாலும் இவ்விருவயமும்பெண்பாலாருடைய ன என உணர்க. மேலேநீர்மை என்றதை இங்குப்பல்லுக்குங்கூட்டுக. * (சுரு)

குடரும் கொழுவுங் குருதியு மென்பும்

தொடரு நரம்பொடு தோலும்—இடையிடையே

வைத்த தடியும் வழுப்புமா மற்றிவற்றுள்

எதறித்தா ளீங்கோதையாள்.

(இ ன்) குடரும் - குடலும், கொழுவும் - இரைப்பையும், குருதியும்-உதிர டும், என்பும் - எலும்பும், தொடரும்நரம்பொடு-தொடர்ந்துள்ள நரம்புகளோ டு, தோலும்.(மேலேபோர்த்த) தோலும், இடைஇடையே-(எலும்புநரம்புகளு க்கு)நடுநடுவ், வைத்ததடியும்-வைத்தஇறைச்சியும், வழுப்பும்-நிணமும்,ஆம் -ஆகும், (உடல்) இவற்றுள்-குடல்முதலியவற்றுள், எதறித்தாள்-எக்கூற்றி னன், ஈர்கோதையாள் - (இழிசனரே உங்களால் விரும்பப்பட்ட) வாடாத பூ மாலையை அணிந்தவன். எ-று

உடலென்பது சொல்லெச்சம். மற்றென்பது அசை. ஆமென்பதைப்பெ ற்வொச்சமாக்கி வழுப்புமாகிய இவற்றுள்ளெனஉரைத்து ஒருமுடிபாக்கிலும்பொ ருந்தும். குடர்முதலியவாகக் கூறிய வற்றுக்கே அன்றி மற்றவுறுப்புக்கும் கொழுமையைத் தரத்தக்க உணவுதங்குதற்கு இடமாதலின் அவ்வினாப்பை யைப் பண்பாருபெயராலே கொழுஎன்றும், இத்தன்மையதாகிய உடலு டையாள்மேல் வீசும்மணம் இயற்கையன்று ; மலர், மெய்ப்பூச்சு முதலியவற் றுணிகிய செயற்கையா மென்பார் ஈர்க்கோதையாளென்றும் கூறினர். (சக)

ஊறியுவர்த்தக்க வொன்பது வாய்ப்புலனும்

கோதிக் குழம்பிலைக்குங் கும்பத்தைப்—பேதை

பெருந்தோளி பெய்வளா பென்னுமீப் போர்த்த

கருந்தோலார் கண்விளக்கப பட்டு.

(இ - ன்) குழம்புஊறி - மலக்குழம்பு சுரப்பதினால், உவர்க்கத்தக்க - அரு வருக்கத்தக்க, ஒன்பதுவாய்ப்புலனும் - ஒன்பது தொனையினிடங்களும், கோ தி - (அம்மலக்குழம்பை) சிதறி, அலைக்கும் -(அச்சிந்தியகுழம்பால்) மூழ்கு ளிக்கின்ற, கும்பத்தை - குடத்தை, பேதை - அறிவினான், மீப்போர்த்த-(அத மேல்) போர்க்கப்பட்ட, கருதோலால் - பெருமையாகிய தோலினால், கண் விளக்கப்பட்டு - தன்கண்கள் மழுக்கப்பட்டு, பெருதோளி - பெருமையாகிய தோளையுடையாளே, பெய்வளாய் - அணியப்பெற்ற வளையலையுடையாளே, ன்னு - என்று அழைப்பான். எ-று

ஊறி ஊற என்பதன் திரிபு. உவர்க்களன்பது உவொ ஈறுதொகுத்தலாயிற்று. புலன் இடத்தின்மேல் நின்றது. உடலினின்றும் ஒன்பதுவாயின் வழியர்க்க்குழம்பு வெளிப்படுத்தல்பற்றி, அவ்வொன்பதுவாய்ப்புலனை வினைமுதலாக் கியும், அக்குழம்புவினைந்த தங்குதற்கு இடமாயிருத்தலாகிய இழிவுபற்றி உடலைக் கும்பமென்றும், அவ்வுடலினிழிவை யுணரமாட்டாமையால் அவனை ப்பேதையென்றும், அவ்விழிவை யுணரவொட்டாது அவாவச்செய்தலாற் கருந்தோவென்றும், பேதைபுனைந்துணாப்பது பெரும்பான்மையும் ஒருத்தியினது அகத்துறுப்பையும், புறத்துறுப்பையுமே யாதலால் பெருந்தோளி, பெய்வளாயென்னுமென்றும் கூறினர். கண்விளக்கம் மங்கலம். (சுஎ)

பண்டமறியார் பிசாந்துங் கோதையும்

கொண்டிரா ராட்டுவார் கண்டிலர்கொல்—மண்டிப்
பெடைச்சேவல் வன்கழுரு பேர்ந்திட்டுக் குததும்
முடைச்சாகா ட்சசிற் றுழி.

(இ-ள்) முடை-தீநாறத்தையுடைய, சாகாடு - உடலாகியவண்டில், அச்சுஇற்றழி-(உயிராகிய) அச்சுமரம்முறிந்தவிடத்து, பெடை -பேடையும்,சேவல் - சேவலுமாகிய, வன்கழுரு - வலியகழுருகள், மண்டி-நெருங்கி, பேர்ந்திட்டு - திருப்பி, குத்தும் - குததாநிற்கும், (இதனை) பண்டம்அறியார் - உடலாகிய பொருளினிழிவை அறியாதவராய், பிசாந்தும் - (தேய்த்தலால்) உண்டாகிய சந்தனத்தையும், கோதையும் - மலர்மாலையையும், கொண்டு - முயன்றுபெற்று, பாராட்டுவார் - (அத்தன்மையநாயுடலை) நன்குமதித்து அணியும்பேதையர், கண்டிலர்கொல் - பார்த்துணர்ந்திலரோ. எ-று.

பார்த்துணர்வாராயின் பாராட்டாடுன்பது குறிப்பெச்சம். பாராட்டுவாரொன்ப பொதுப்படக் கூறினமைபால், உடலென்றது ஆண்பாலார் பெண்பாலா நிருவருடலையும். வண்டிலியங்குதற்கு அச்சுப்போல, உடலியங்குதற்கு உயிர் அமைந்ததாதலால் இவ்வாறு அவ்வுடலுயிர்களை உருவகப் படுத்தினர்; இதுமுடைஎன்ற அடையால்விளங்கிற்று. அச்சு உருளைகோத்தமரம். இற்ற ஈறுதொகுத்தலாயிற்று; இச்சினைவினைமுதன்மேல் நின்றது. உம்மைதொக்கு ஒருமொழிபோலநின்ற பெடைச்சேவலென்பது அத்தொகை மாத்தினாயினில்லாமல் தன்னோடுவன்கழுருகென்பது இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை நிலையாய்ப் புணர்ந்தமையின் இடையே சந்திச்சுசுரவொற்றுப்பெற்றது. (சுஅ)

கழிந்தா ரிடுதலை கண்டார்நெஞ் சுட்கக்

குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி—ஒழிந்தாணாப்
போற்றி நெறிகின்மி னிற்றிதன் பண்பென்று
சாற்றுங்கொல் சாலச் சிரித்து.

(இ-ள்.) கழிந்தார் - உயிர்நீங்கினவரது , இடுதலை - இடுகாட்டிலுள்ளத் தலைகள், கண்டார் (தம்மை) பார்த்தவர்கள், நெஞ்சு உட்க - மனம் அஞ்சம் படி, குழிந்துஆழ்ந்த - மிகுதியுமாழ்ந்த - கண்ணாழ் - கண்ணையுடையன

ஆகி, தோன்றி-தோற்றப்பட்டு, ஒழிந்தாணா-தமதுநிலைமையில்லாணா, போற்றி-
(மனத்தைப் புலன்களில் செல்லாமல்) பாதுகாத்து, நெறிநின்மின் - துறவுநெ
றியில் நிலவாக்கோள், இதன்பண்பு - இவ்வுடவினது தன்மை, இற்றுஎன்று-
இந்நிலைமையாகிய தன்மையதென்று, சாலச்சிரித்து - மிகச்சிரியாநின்று, சா
ற்றும்கொல் - சொல்வதுபோலும். -எறு

இறறென்றத தம்முடைய நிலைமையை ஆதலால் இது என்னுஞ்ஞட்டு உ
டலின்மேலது. பற்கள்தோன்ற வாய்மிகத்திறந்தபடி யிருத்தலால் அதுசால
ச்சிரித்துச் சாற்றுவதாகக் குறிக்கப்பட்டது. குழிந்தாழ்ந்த ஒருபொருட்பன்
மொழி. வாழ்நாண் முடியுமுன்னேபோற்றி நெறிநிறறல்வேண்டியாதலால் ஒ
ழிந்தாணா என்றார். இவ்விடைநுருபு சாற்றுமென்னும் வினையொண்டது.
இமெதலைப்பதில் இமி இமிகாட்டை உணர்த்தவந்த குறிப்புச்சொல் இச்செ
ய்யுள் தறகுறிப்பேற்ற அணி. கொல் அவ்வணியைச் சார்ந்துவரும் இடை
ச்சொல்.

(சக)

உயிர்போயார் வெண்டலை யுட்கச சிரித்துச்

செயிர்தீர்க்குஞ் செம்மாப்பவரைச்—செயிர்தீர்த்தார்

கண்டிற் நிதன்வண்ண மென்பதனும் நம்மையோர்

பண்டததுள் வைப்ப திலர்.

(இ-ள.) உயிர்போயார் - உயிரிங்கினவரது, வெந்தலை - தசையில்லாத
தலைகள், உட்கச்சிரித்து - (கண்டோர்நெஞ்சு) அஞ்சும்படிநகைத்து, செம்மா
ப்பவரை - (இலவாழ்க்கையில்) மயங்கிக்கிடப்பவரை, செயிர் - அமமயக்கமா
கிய குறறத்தினின்றும், தீர்க்கும் - நீங்கச்செய்யும், செயிர்தீர்த்தார் - அக்குறற
த்தினின்றும் நீங்கினவர், இதன்வண்ணம் - இவ்வுடலின்தன்மையை, கண்டு
கண்கூடாகக்கண்டு, இற்று - இந்நிலையாமையையுடையது, என்பதனும் -
என்றுணர்ந்த மெய்யறிவினால், தம்மை - தங்களை, ஓர்ப்பண்டத்துள் - ஒருபொ
ருளில், வைப்பது - வைத்துமதித்தல், இலர் - இலராவர். -எறு.

வெண்மைப்பண்பு கலப்பின்மையையுணர்த்திற்று. செம்மாப்பவர் இவ்
வினையாலணையும்பெயர் ஒருசொல்லின் தன்மையது. பகுதி செம்மா; சேம
ம்மா இவற்றுள் முன்மொழி கடைக்குறையாய்ச் சேம் எனநின்று, செம்என
முதல்குறுகி, பின்மொழியின் ஈருட ஆகிய ஆஎன்பது புணர்ந்து, மகரம்இரட்
டி அவ்வாறு நின்றது. என்பது என்னும் வினையாலணையும்பெயர் அறிவின்
மேலது; என்று உணரவல்லது அதுவேயாதலால்.

(ரு)

சு - ஆம் அதிகாரம் - துறவு.

அஃதாவது மேற்கூறிவந்த புறமாகிய செல்வத்தினிடத்துளதாகிய என
தென்னும் புறப்பற்றையும், அகமாகிய உடலினிடத்துளதாகிய நானென்னு
ம் அகப்பற்றையும் செல்வம் உடல் இவற்றி னிலையாமையை உணர்ந்துவிடுத
லை யுணர்த்துவது. அதிகாரமுறையும் இதனால்விளங்கும்.

விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன்
தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்—விளக்குநெய்
தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாயந்தாங்கு நல்வினை
தீர்விடத்து நிற்குமாந் தீது.

(இ-ள்.) விளக்குப்புக - விளக்குப்புகாநிற்க, இருள் - முன்இருள், மாயந் தால்ஆங்கு - அழிந்தால்போல, ஒருவன் தவத்தின்முன் - ஒருவன்செய்ததவ த்துக்குமுன், பாவம் - முன்செய்தபாவம், நில்லாதுஆம் - நிலைத்திராதாகும், விளக்குநெய் தேய்விடத்து - தீபம்நெய்குறையுமிடத்து, இருள்சென்று-இரு ள்போய், பாயந்தால்ஆங்கு - பரவினாற்போல, நல்வினை-தவம், தீர்விடத்து- செய்தல்நீங்குமிடத்து, தீது-பாவம், நிற்கும்-நிலைபெறும். எ-று.

விளக்கு ஒளிபெருகுதற்குக் காரணம்நெய்யாறாற்போலத் தவம்பெருகுத ற்குக்காரணம் மனமொழி மெய்களாற்செய்யும் செயலென்பதும், ஒளியுடைய தேயுவின் அபாவமே இருளாதல்போலத் தவத்தினது அபாவமே பாவமென் பதும் கருத்து. உவமையில் நெய்யென்றமையால் பொருளிலும் செயலென்ப து வருவிக்கப்பட்டது. தேய்விடத்து, தீர்விடத்து என்பன நிகழ்காலவினை யெச்சம்; இடத்தென்னும் விருதியே காலங்காட்டியது. தள்ளினும் புடை பெயர்ச்சி விருதி புணர்ந்துகெட்டு, முதனிலை திரிந்த விளக்கென்னுந் தொழி ற்பெயர் விளங்குதலுடைய தீபத்துக்குத் தொழிலாகுபெயர்; இவ்வாறன்றித் தான் காரணமாகின்று பிறபொருள்கள் விளங்குதலாகிய காரியத்தைச்செய் கின்றமையால் காரியவாகுபெய ரொனலுமாம். முன்னில்லாதாமென்பதை மு ன் இல்லாதாமெனப் பதம்பிரித்து உரைத்தலுமாம். (ருக)

நிலையாமை நோய்மூப்புச் சாக்காடென் றெண்ணித்
தலையாயார் தங்கருமஞ் செய்வார்—தொலைவில்லாச்
சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றாங் கிவைபிதற்றும்
பித்தரிற் பேதையா ரில்.

(இ-ள்.) நிலையாமைஎன்று - (வளர்தல் சுருங்கல்ஆகிய இவற்றுள் ஒன் றில்) நிலைத்தவில்லாமையும், நோய்என்று - நோயும், மூப்புஎன்று - மூப்பும், சாக்காடென்று - சாதலும்இருத்தலை, எண்ணி - கருதி, தலையாயார் - முதன் மையாகிய அறிவுடையார், தங்கருமம் - தம்முயிர்க்குரிய செயலாகிய தவத் தை, செய்வார் - செய்வார்கள், தொலைவில்லாத - முடிவுஇல்லாத, சத்தமு ம் - இலக்கணநூலும், சோதிடமும்-கணிதநூலும், என்ற - என்றுசொல்லப்ப ட்ட, இவை - இந்நூல்களை, பிதற்றும் - விடாதுபேசுகின்ற, பித்தரின் - பே தையர்போல, பேதையாரில் - பேதைமையுடையாரில்லை. எ-று

இருத்தல் சொல்லெச்சம். பின்னே சாக்காடென்றமையால் நிலையா மை வளர்தல் சுருங்கல்களின்மேல்நின்றது. என்ற என்னும்பெயர்எச்சம் ஈறு தொகுக்கப்பட்டது. நிலையாமையுடைய உடற்கு வரும் வருத்தத்தை

நோக்காமல் தவத்திணைச்செய்தலால், பிறப்புநோய் மூப்புச்சாக்காடுகளால் அநாதியாகத் துன்பமடைந்து வருகின்ற உயிர் ஞானம் உதித்து வீட்டைப் பெறுதலைக் கருதித்தவததைத் தக்கருமமென்றும், சத்தமும், சோதிடமும் அறநூல் முதலியவற்றை உணர்தற்குக் கருவியெனக்கருதாது, அவ்விருநூலையும் கற்றமட்டில் நின்றுபாராட்டுகின்றமை கருதிப்பித்தற்றும் பித்தரில் பேதையாரில் வென்றுங்கூற்றனர். (ருஉ)

இல்ல மிளமை யெழில்வனப்பு மீக்கூற்றம்
செல்வம் வலியென் றிவையெல்லாம்—மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியாரா துறப்பர்
தலையாயா தாமுய்யக் கொண்டு.

(இ-ள்) தலையாயார் - (அறிவுவொழுக்கங்களில்) முதன்மையானவர், இல்லம் - இவ்வாழ்க்கையும், இளமை - இளமைப்பருவமும், எழில்- எழுச்சியும், வனப்பு - அழகும், மீக்கூற்றம் - சொற்செலவும், செல்வம் - பொருட்செல்வமும், வலி - வலியும், என்ற - என்றசொல்லப்பட்ட, இவைஎல்லாம் - இவைகளைல்லாம், மெல்ல - மெள்ள, நிலையாமை - நிலபெருமல்கழிதலை, கண்டு - கண்கூடாகக் கண்டு, நெடியார் - காலநீட்டியாமல், தாம்உய்ய - தாம்பிழைக்கும்படி, கொண்டு - துணிவுகொண்டு, துறப்பர் - யானெனதென்னும் இருபற்றையுந் துறப்பார்கள். எ-று.

எழில்வனப்பு என்பவற்றிற்கு முறையே அழகும் மாமைநிரமும் என உரைத்தல் மாமைஇளமையிலடங்குதலாலும், மீக்கூற்றென்பதனைப் பண்புத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப் பெயரெனக்கொண்டு, அதற்குமேலாகிய சொல்லாற்பிறந்த புகழெனஉரைத்தல் “புகழல்லால் பொன்னுது நிற்பதொன்றில்” என்பதனாலும் பொருந்தாஎன்க. மாமை இளமையில் தோன்றும் ஒளி எழுச்சி என்றது முயற்சியோடு திரிதலை. எழில் இவ்விசை நிறத்தாகிய தொழிற்பெயர். மீக்கூற்றம் யாவரும் மறுக்காமல் மேன்மையாகக்கொள்ளுஞ்சொல். அது சுற்றில் சாரியை பெற்றது. இல்லமுதலியவை உடையாரநியாமலே கழிதலால் மெல்ல நிலையாமை என்றார். நெடித்தல் காலநீட்டித்தல். (ருஉ)

துன்பம் பலநா ளுழந்து மொருநாளை
இன்பமே காழுறுவ ரேழையார் - இன்பம்
இடைதெரிந் தினஞமை நோக்கி மனையா
றடைவொழிந்தா ரான்றமைந் தார்.

(இ-ள்) ஏழையார் - அறிவிலார், பலநாள் - மிகுதியாகியகாலமெல்லாதுன்பம் உழந்தும் - துன்பத்தால்வருந்தியும், ஒருநாளை - சிறிதுபோழ்து அதுபவிக்கும், இன்பமே - சுகத்தையே, காழுறுவர் - விரும்புவார், ஆன்று - (கல்வியறிவுகேள்விகளால்) நிரைந்து, அமைந்தார் - அதற்குத்தக்கபடி அட-

ங்கிடடக்கும்பெரியோர், இன்பம் - சுகத்தின் சிறுமையை, இடைதெரிந்து - நடுவுநிலையாக ஆராய்ந்து, இன்னுமை - துன்பத்தின் மிகுதியை, நோக்கி - அறிந்து, மனைஆறு - இவ்வாழ்க்கையின் வழியில், அடைவு - சார்ந்துநடப்பதை, ஒழிந்தார் - நீங்கினார். எ-று.

நாங்காலத்தின்மேலும், பல, ஒன்றென்பனமுறையே மிகுதிசிறுமையின் மேலும்நின்றன. நானாயென்பகில் ஐ சாரியை. வீட்டினது நித்தியமுகியபே ரின்பத்தினின்றும், நீக்குதலால் ஏ பிரிநிலை. இவ்வாழ்க்கை இன்பந்தருவது போலத் தோன்றுதலால் இன்பம் இடைதெரிந்தென்றார். காமுறுவர் ஒரு சொல்லின் தன்மையது; பகுதி காமுறு; இது, உறு என்பது புணர்ந்தபோது காமம் கடைக்குறை பெற்றது. (௫௪)

கொன்னே கழிந்தன் றிளமையு மின்னே
பிணியொடு மூப்பும வருமால் - துணிவொன்றி
என்னொடு சூழா தெழுநெஞ்சே போதியோ
நன்னெறி சேரா நமக்கு.

(இ-ள்.) எழுநெஞ்சே - அடங்காத இயல்புள்ள மனமே, இளமையும் - இளமைப்பருவமும், கொன்னே - பயனில்லாமலே, கழிந்தன்று - கழிந்தது, இன்னே - இப்போதே, மூப்பும் - முதுமையும், பிணியொடுவரும் - நோயோடு கூடிவரும், நமக்கு நல்நெறிசேரா - நமக்கு நல்லொழுக்கமாகிய துறவு சேரு ம்படி, துணிவு ஒன்றி - கலங்காமையைப்பொருத்தி, என்னொடுசூழாது - என் னிடத்து ஆராயாமல், போதியோ - (புலன்களின்மேல் செல்லுகின்ற)யோ.

கழிந்தன்றென்னும் ஒன்றன்படர்க்கை இறந்தகால வீணமுற்றில் அன் சாரியை, மனமொழிமெய்கள் அலைதலில்லாமல் நிற்கல், அவை நன்னெறி யில்செல்லல் இவற்றால் வரும் இன்பத்தை நெடுநாள் அநுபவித்தலாகு மாத லால் இளமையுமென்ற உம்மைஒருபுடை எதுரதுதழீஇயதனோடு உயர்வு சிறப் புப்பொருளது. மூப்புமென்ற உம்மை ஒருபுடை இறந்தது தழீஇயதனோடுஇ ழிவுசிறப்புப்பொருளது. முதிராமல்அடங்குகின்றநோய்ப்பெருகிவெளிப்படுதற் குரியகாலம்அது ஆதலால் பிணியொடு மூப்புமவருமென்றான். பிணிதொழிலா குபெயர்.என்னொடு என்னுமூன்றனுருபு ஏழாவதனிடப்பொருளது. (௫௫)

மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பே றில்லெனினும்
பூண்டான் கழித்தற் கருமையால் - பூண்ட
மிடியென்னுங் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணே
கடியென்றார் கற்றறிந் தார்.

(இ-ள்.) மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, குணத்தொடு - தன்மையோடு, மக்கட்பேறு - பிள்ளைப்பேறு, இல் எனினும் - இல்லாதவளாயினும், பூண்டா ன் - கொண்டநாயகன், கழித்தற்கு - நீக்கிவிடுதற்கு, அருமையால் - கூடாதவ ளாயிருத்தலால், பூண்ட - விட்டொழியாத, மிடியென்னும் - இடுக்கண்தருவ

தென்று செரல்லப்பபிம், காரணத்தின் - காரணத்தைப்பற்றி, மேல் - மூற்
காலத்தில், முறைக்கண் - தூல்களில், கடிஎன்றார் - (மணத்துக்கு) கடியெ
ன்று பெயரிட்டனர், கறு - தூல்களைக் கடித்து, அறிந்தார் - சொல் வியல்புண
ர்ந்த புலவர், எ-று

அருமையுடையானே அருமையென்றும், மிடியைத்தருவதனை மிடியென்
றுங்கூறியது ஓர்மரபு வழமைதி. அருமையாலென்னும் ஏதப்பொருளதாகி
ய மூன்றனுரையும், காரணதகின்என்னும் அப்பொருளதாகிய ஐந்தனுரையும் வி
ரவி அடிக்கியென்றானெனும் வினையொண்டன. கடியென்னும் இடிகுறியா
கிய உரிச்சொல்லை கடுமையதென்னும் பொருளதாகிய காரணப்பெயராகக்
கொண்டமையால் இதுபிரிநிலை நவிறசியணி.கடுமை பகுதி, இ ஒன்றன்படிக்
கை விசுதி, விசுதிப்புணர்ச்சியில மையீறும், விசுதி யுயிராதல் பற்றி உகரமு
ங்கெட்டது சந்தி. கடுமை இங்குததன்பதின் மேலது. இவ்வாறு கொடுமை
(வலோவு)என்னும்பண்பம யாகச்சொட்கருமைஎன்னும்பண்படியாகக்கரிஎன்ன
ம் பெயர்கள்வருதல்காண்க. மேல்பண்பாருபெயர் முறை இதுவும்அது. (இசு)

ஊக்கிததாங் கொண்ட விரதங்க ஞான்றையத

தாக்கருந துன்பங்க டாநதலை வநதக்கால

நீக்கி நிறுஉ முரவோரோ நல்லொழுக்கம்

காக்குந திருவத தவா.

(இ-ள்.) ஊக்கி - முயன்று, தாங்கொண்ட - தாம்பூண்ட, விரதங்கள் - த
வங்கள், உள்உடைய - தம்மில் கலங்கும்படி, தாக்கு அருதுன்பங்கள் - நீக்கு
தற்கருமைபாகிய துன்பங்கள், தலைவந்தகால் - தம்மிடத்துவந்தால், நீக்கி
(அத்துன்பங்களை) நீங்கச்செய்து, நிறுஉம் - (விரதங்களை) நிலைக்கச்செய்யும்,
உரவோரோ-பேரறிவுடையோரோ, நல்லொழுக்கம்-நல்லொழுக்கங்களை, காக்கும்-
விடாமற்செய்யும், திருவததவர் (கண்டோரல் விரும்பப்படும்) அழகியதவமு
டையார், எ-று.

ஊக்கல் ஊக்கங்கொள்ளல், அதுதன்காரியமாகிய முயலலின்மேல் நின்ற
து. பின்னுள்ளதாம் அசை. தாக்குதலாகிய காரணம் நீக்குதலாகியகாரியத்தி
ன்மேலது. தாக்குதல் பொருதல். அது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நிறுஉம்
சொல்லிசையளபெடையாதலால் பதப்பிரிவிலும் அதனை நீக்காதுகொள்க.
நில்என்னுந்தன் விளைப்பகுதி, பிறவினைப்படுத்தும் துவ்விசுதிப் புணர்ச்சி
யில் தகரத்திரிபும் லகரக்கேடுமாகிய சந்தி பெற்றநிறு பகுதி, உம் பெயமொச்ச
விசுதி, பகுதி உகரம் ஊகாரமானதும்அளபெழுந்ததும்நீட்டல்விகாரம்,விசுதி
உகரக்கேடு முதற்குறை, ஏ பிரிநிலை, திருவத்தவரன்பதில் அசாரியை. (இள)

தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்

தெுமமை யிகழ்ந்த விளைபடியத்தால் உம்மை

எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வாகொ லென்று
பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்.

(இ-ள்.) தம்மை இகழ்ந்தமை - (பிறர்) தம்மை அவமதித்ததை, தாம் பொறுப்பது உம் அன்றி - தாம் பொறுத்துக் கொள்ளுதலுமல்லாமல், மற்று எம்மை - இகழ்த்தற்குக் காரணமில்லாத எம்மை, இகழ்ந்த - இகழ்ந்ததனாலாகிய, வினைப்பயத்தால் - தீவினையாகிய பயனால், உம்மை-மறுமையில், எரிவாய் - தீநிரம்பிய, நிரயத்து - நரகத்தில், வீழ்வா என்று - வீழ்வாரென்று, பரிவதும் - (அவரிடத்து) இரக்கங்கொள்ளுதலும், சான்றோர்கடன் - தவவொழுக்கம் கிறைந்தவரது கடமையாம். எ-று

பொறுத்தலும், பரிவதும் கடனெனவே பொறுக்காமல் வெகுளிகொள்ளல் கடனன்றென்பதாயிற்று. இங்கு இகழ்தல் “ஆற்றுவாராற்ற விகழானை” என்பதிற்போல அவமதித்தலையுணர்த்திற்று. பொறுப்பதென்பதனீற்றில் எதிரது சழீஇய எச்சவம்மைதொழுத்தல் நிரயத்து வீழ்தல் துணைமாதலால் கொல்அசைகிலைப் பொருளுது. இகழ்ந்தாராணத்திலுண்டாம் பயந்தீவினையேயாதலால் வினைப்பயனென்பது ஒருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடரென்க. அளபெடை இன்னிலைசக்கண் வந்தது. மற்றுப் பிறதென்னும் பொருளுது, (இஅ)

மெய்வாய்கண் மூக்குச செவியெனப் பேர்பெற்ற

ஐவாய வேட்கை யவாவீனைப்—கைவாய்

கலங்காமற் காத்துய்கரு மாற்ற லுடையான்

விலங்காது வீடு பெறும்.

(இ-ள்.) மெய்வாய்கண் மூக்குச்செவி என - உடம்புவாய்கண் மூக்குச்செவிகளென்று, பேர்பெற்ற - பெயர்க்கோப்பெற்றுள்ள, ஐவாய - ஐம்பொறிகளை வழியாகவுடைய, வேட்கையினை - விருப்பங்கையும, அவாவீனை - (அவற்றிற்குரிய பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்னும்) ஆசையையும், காத்து - (தன்னிடத்துண்டாகாமல்) காத்தது, கைவாய் - தவவொழுக்கத்தில், கலங்காமல் - கலங்குதலில்லாமல், உய்க்கும் - தன்னைச்செலுத்தவல்ல, ஆற்றல் உடையான் மனவலியுடையான், விலங்காது - தவறுதலுண்டாகாமல், வீடுபெறும் - வீட்டிலேகத்தை அடைவான். எ-று

ஊறு, சுவை, ஒளி, நற்றம், ஓசையென்னும் ஐம்புலன்களின்மேலும் செல்லும் விருப்பத்துக்கு வழியாயிருத்தலால் ஐம்பொறிகளை ஐவாயென்றார் வாய் இடமடியாகப்பிறந்த குறிப்புப்பெயரச்சம், குறிப்புமுற்றுப் பெயரொச்சமாய் வேட்கையென்னும் பெயர்கொண்டதெனினும் பொருந்தும். விசுதி அபலவன்படர்ச்சையதென்க. ஐயுருபை வேட்கையென்பதனோடு கூட்டுக வேட்கையவா வேணவா எனவும் வருதலுண்டு, (இகூ)

தூன்பமே மீதூரக கண்டிந் துறவுள்ளார்
இன்பமே காமுறுவ றோழையா—இன்பம்
இசைதொறு மற்றத னின்னொமை நோக்கிப்
பசைதல பரியாதா மேல்.

(இ-அ.) ஏழையார் - அறிவில்லார், தூன்பமே - தூன்பமொன்றே, மீதூர - மிகுதியாகவர, கண்டும் - உணர்ந்தும், துறவு - துறவுநிலையை, உள்ளார் - அடையக்கூடியாமல், இன்பமே - (இலவாழ்க்கையில் சிந்திதாக்கவரும்) இன்பத்தை, காமுறுவா - விரும்பாதிதயார் மேல் - மேலாகியவரிடையார், இன்பம் - இன்பமானது, இசைதொறும் - (தம்மிடத்து) வருந்தோறும், அதன் - அவ்விற்பத தகடுக காரணமாய், இன்பமே - தூன்பத்தை, நோக்கி - சீர்தூக்கி, பசைதல் - (அவ்விற்பததை) விரும்புதலை, பரியாது - கொள்ளார்.

இன்பத்திற்கும் காரணமாகிய தூன்பமென்றது ஐம்புலனுக்கர்ச்சிப்பொருள்களை உபநிதேசித்தலால் வருந்தன்பத்தை. தூன்பகவினளவுக்கு அதனும் பெறும் இன்பம் சிறுநளவினதென உணரமாட்டாமையால் அவரை ஏழையார்களையும், உணரவில்லாருக்கு அவ்விற்பததை விரும்பலும் ஒருபாரமாகத்தோன்றலால் பசைதல் பரியாதெனவும் கூறினர். பரிததல் சுமத்தல். ஏ இரண்டும் பிரிக்கில், மேல் பண்பாடுபெயர். (சுஉ)

எ - ஆம் அதிகாரம் - சினமின்மை.

அல்தாவது கோபஞ்செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றமொருவனிடத்து ஸ்டானகாலத்துக் கோபஞ்செய்யாமையை உணர்ந்துவது. காமவெகுளி மயக்கமாகிய மூன்றில்சினம் ஒருன் முதலியவற்றைக் கெடுத்தலால் அதுதூறவினர்க்காகாகொன அதனதின்றலம் தூறவின பினைவகப்பட்டது. ஆயினும் இது யாவர்க்கும் பொதுவெனக்கொள்க.

மதிந்திறப் பாரு மிறக்க மதியா
மிதிந்திறப் பாரு மிறக்க—மிதிந்தேறி
ராயுந் தலைமே லிருத்தலா லுத்தேறிவா
காயுங் கதமின்மை நன்று,

(இ-அ.) மதித்து - (தம்மை) நன்குமதித்து, இறப்பாரும் - நடப்பவரும், இறக்க - நடக்கக்கடவர், மதியாது - நன்குமதியாமல், மிதித்து - இழிவுபடுத்தி, இறப்பாரும் - நடப்பவரும், இறக்க - நடக்கக்கடவர், எயும் - (நாலறிவுயிரினதாகிய) எயும், தலைமேலிருத்தலால் - தம்முடையதலையின்மேல் ஏறியிருத்தலால், அல்து அறிவா - அவ்வியினரியாமையை அறியும் இயல்பினர், காயும் - (தம்மை அவமதித்தோனா) கோபிக்கின்ற, கதம் இன்மை - கோபமில்லாதல், நன்று - நன்மையைத்தருவதாம்.எ-று

மதியாது எறு தொகுக்கப்பட்டது. முன்னுள்ளமிதித்தல் இழிவுபடுத்தலுக்காயிற்று. இருத்தலாலென்னும் ஏதுப்பொருட்டாகும் மூன்றனுருபு இன்

மைஎன்னுங் குறிப்புத்தொழிற் பெயர்கொண்டது. துறந்தார்க்கு நட்பும்ப
கையும் கூடாமையின் மதிதழிற்பாரும், மதித்திறப்பாரு மிறக்கவேனலும்,
மிதித்திறப்பதற்குக் காரணம் அறிவதூலசேட்டுஞ் செவியறிவில்லாமையாத
லால அவ்வொருபொருளல்ல பொன்பரா ஈயுமென்றும், கதம் தானகாரணமாக
நின்று மிதித்திறப்பாமேற சாபம் விடுவித்துச்செய்த தவததை இழப்பித்தலா
ல் அஃகிலலாமை நன்றென்றுங் கூறினா. (சுக)

தண்டாச சிறப்பிறம மினனுயிரைத் தாங்காது

கண்டுழி யெலலாந் துறப்பவோ—மணடி.

அடிபெயரா தாற விளிவநது போழ்தின

முடிசிறகு முள்ளா தவா.

(இ-ள்) மணடி - (தவவொடுக்கததில்) மிகுதியுஞ்சோந்து, ஐற - மிகு
தியும், இளிவநதுபோழ்தின் - (அத்தவவொடுக்கததற்கு) குறைவு நேரிட்ட
போது, அடிபெயராது, அந்நிலைய தளராமலநின்ற, முடிசிறகும் - இறக்கவ
ல்ல, உளளததவா - ஊக்கமுடைய முனிவா, தம் இன உயிலா - தம்இனிமை
யாகிய உயிர், தண்டாச - கெடுதலிலலாத, சிறப்பின் - சிறந்த தவவொடுக்
கததில், தாங்காது - கொணடி ராமல், கண்டஉழிஎல்லாம் - கண்டவிடங்களி
லெல்லாம், துறப்ப ஒ - செல்லவிடுவரோவிடார். எ-று

கண்டவிடங்களெனது காமவெகுளிமபக்கங்களை, வினையாகிய மாசுதிர்
ந்து சுத்தமான அந்தாசரணங்களை யுடையாராதலால் கண்டுழிஎல்லாந் துற
வாராயினா. முடிசிறகுமென்பதற்குமுடிகவல்ல என்பொருளுடையதல, இ
து தனவினையாவதலது பிறவினையாவதனாதலால் குற்றமென்க அழியாத
வீடுபேற்றைத் தருவசாகலால் தவவொடுக்கததைத் தண்டாசசிறப்பென்றா
ஓ எதிர்மறை முடிசிறகுமென்னுங் காரியப்பொருட்டாகிய பெயர்சேர்ச்சம் உ
ளளததவென்னும் பெயரின் முதனிலையாகிய உளளமெனலுங்காரணப்பெய
ராகொண்டது. இத்தனை இருசொலாகக்கொண்டு உள்ளம் தவ்வொன்ப பிரிததலு
ங் கூடும். (சுஉ)

காலா நொருவன்றன் வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொல்

ஓவாதே தன்னைச் சமிகலால்—ஓவாதே

ஆய்க்கமைநத றிகளவி யறிவுடையா றொஞ்ஞான்றும்

காயநதமைநத சொல்லா கறு நது.

(இ-ள்.) ஒருவன் - (அறிவில்லாத) ஒருவன், தன்வாய்காவாது - தன்வா
யைக்காக் கமாட்டாமல், கிறந்துசொல்லும் - கிறந்துசொல்லுகின்ற, சொல் -
கட்டுசொல், தன்னை - சொல்லிய அவனை, ஓவாதே-விட்டொழியாமலே நின்
று, சுடுதலால் - வருத்ததலால், ஓவாதே - இடைவிடாமலே, ஆயந்து - (அறிவு
நூல்களை) ஆராயந்து, அமைநத - கிரம்பிய, கேள்வி - மெய்ஞ்ஞானக் கேள்வி
பையுடைய, அறிவுடையா - துறவினா, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும்,

றுத்து - கோபித்து, காய்த்து அமைந்த-அக்கோபித்தலால் அமைந்த சாபமொழிகளை, சொல்லார் - சொல்லார்கள். எ-று.

காவாதென்றதனால் சொல் கடுஞ்சொல் என்பது பெற்றும். துறவினர்தம்மை ஒருவன்வைத்து கடுஞ்சொல் அவனையேசார்ந்து வருத்தத்தலால், தாமதமுதவம்சூழையும்படிச்சாபமொழிகளைக் கூறார் என்பது. சொல்தன்னை வருத்துதலாவது அதனாலாகிய வினைப்பயனடைதல். ஏ இரண்டும் தேற்றம். காக்க மாட்டாத இழிவை முடிக்கதற்கு வாய்திறந்தெனவேண்டாதகூறினர். ஒருவன் வைத்தவைவு அவனையே வருத்துமென்ப தறிந்திருத்தலால் தாம்சினந்து கடுஞ்சொல்சொல்லாநொனினும் பொருந்தும். காய்த்து காரணப்பொருட்டாகிய இறந்தகாலச்செய்வெனச்சத்திரிபு. அமைந்த இறந்தகாலவினைப்பெயர். (௬௩)

நேர்ந்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்
வேர்த்து வெருளார் விழுமியோர்—ஒர்த்ததனை
உள்ளத்தானுள்ளி யுரைத்துரா யூர்கேட்பத்
துள்ளித்தூண் முட்டுமாங் கீழ்.

(இ-ள்) நிகர் அல்லார் - (தம்மோடு) ஒப்பல்லாதவர், நேர்வித்து - தம்மை ஒப்பாக்கிக்கொண்டு, நீர் அல்ல - இனிமையல்லாதசொற்களை, சொல்லியக்கால் - சொல்லினால், விழுமியோர் - சிறுத்தவறு நிலையுடையோர், வெருண்டுவேர்த்தார் - கோபங்கொண்டுவேர்த்தார், அதனை - அக்கடுஞ்சொல்லை, உள்ளத்தானுள்ளி - மனத்தாற்கருதி, ஒர்த்து - ஆராய்த்து, ஊர்கேட்ப - ஊரி ஊள்ளார் கேட்கும்படி, உரைத்து - (பலரோடும்) சொல்லி, உராய் (சுவர்முதலியவற்றில்) உராய்த்து, துள்ளி - துடித்து, தூண்முட்டம் - தூணிடைத்து மட்டுவார், கீழ் - கீழானவர். எ-று

நேர்வித்து என்பதில் விவ்விருதி தொகுக்கப்பட்டது. நீர் இனிமைக்காயிற்று. அல்ல பண்பு யாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயர். வேர்த்தல் வெருளின் காரியமாதலால் வேர்த்துவெருளார் என்பதனைப் பின்முன்னகைநிறுத்தி விருதிபிரித்துக்கூட்டிக். ஒர்த்தெனபது தொடைநோக்கி ஒர்த்தெனவலித்தலாயிற்று. விழுமியோர் பலகடுஞ்சொற்களுக்கும் வெருளாமைதோன்ற நீரல்லவென்றும், கீழாயினோர் கடுஞ்சொல்லொன்றுக்கும் வெருளாதினா என்பதுதோன்ற அதனையென்றுங் கூறினர். உராய் இறந்தகாலவினையெச்சம், உராய் பகுதி, உகரத்தின் திரிபாகிய ய் விருதி, உராய்நூல் உராய்தல், ஊர் இடவாகுபெயர். கீழ் பண்பாகுபெயர். (௬௪)

இஹையா னடக்க மடக்கங் கினைபொருள்
இல்லான் கொடையே கொடைப்பயன்—எல்லாம்
ஒறுக்கு மதுகை யுரனுடை யாளன்
பொறுக்கும் பொறையே பொறை

(இ-ள்.) இனையான் - இளமைப்பருவ முடையான், அடக்கம் ஏ - அடங்கியொழுதலே, அடக்கம் - அடக்கமாம், கிளை - கிளைபதற்குக்காரணமாகிய, பொருள் இல்லான்-மிக்கபொருளில்லாதவன், கொடையே - கொடுத்தலே, கொடைப்பயன் - கொடையாகியபயனும், எல்லாம் - யாவமாய் ஒற்றுக்கும் - வெல்லவல்ல, மதுகை - வலியையும், உரன் - அவ்வலியை (காம் இடவறிந்து காட்டவல்ல) அறிவையும், உடைய-உடையானாகிய, ஆளச் ஆளுகற்றொழிவுடையான், பொறுக்கும் - (பிறர்குற்றத்தை) பொறுத்துக் கொள்ளுகின்ற, பொறையே - பொறுமையே, பொறை - பொறுமையாம். எ-து

முதுமையோனடக்கம், பொருளுடையான்கொடை, மதுகையுறங்கெல்லான்பொறையிவற்றினின்றும் பிரித்தலால் ஏ பிரிநிலை கொடையேஎன்றும்ஏகாரத்தை அடக்கமென்பதனோடுங்கூட்டுக. பொருளுடைமையுக்குப் பயன்கொடையேயாதலின் கொடையெனவாளாகுறது கொடைப்பயனென்றபொருள் ஒருவன்பெருகுதற்குக் காரணமாதலால் கிளையென்னும் அடைமொடுத்தோதப்பட்டது. அடக்கம் அடங்குதலென்னும்பொருட்டாய்த்தன்வினைத் தொழிற்பெயராவதல்லது பிறவினைத்தொழிற்பெயராகாமையாலும், அவிகுறி தன்வினைப்பகுதியோடன்றிப் பிறவினைப்பகுதியோடபுணர்தலின்னையாலும் அடக்கமென்பதற்கு அடங்குதலெனப்பொருள் கொள்ளுதற்குற்றமென்க. கொடை, பொறை இவிகுறித் தொழிற்பெயர். எல்லாமென்னும் கிணைப்பொதுப்பெயர் ஒறுக்குமென்றதனால் உயர்கிணைக்காயிற்று. [சூரு]

கல்லெறிந தன்ன கயவர்வா யின்னாச்சொல்

எல்லாருங் காணப் பொறுத்துய்ப்பர்—ஒல்லை

இடுகீற்றார் பையவிந்த நாகம்போற் றந்தம

குடிமையான் வாடுக்கப் பட்டு.

இடுகீற்றல்-(மந்திரித்து)வீசியகீற்றினால், ஒல்லை - அவ்வீசியகாலத்தில்பை அவிந்த - (ஆடுங்காலத்துவிரித்த) படம் மடங்கிய, நாகம்போல் - நாகத்தைப்போல, தம்தம் - தம்சம்முடைய, குடிமையான் - உயர்குடிப்பிறப்பின்தன்மையால், வாடுக்கப்பட்டு - வருத்தப்பட்டு, எரித்தது கல்அன்ன - எரிந்ததாகிய கல்லை ஒத்த, கயவர்வாய் - கீழமக்கள் வாயினின்றும் வரும், இன்னாச்சொல் - துன்பந்தருஞ்சொற்களை, எல்லாரும் - பகைவர்கட்பினர்களாகியயாவரும், காண - பார்க்கையில், பொறுத்து - பொறுத்துக்கொண்டு, உய்ப்ப (மனத்தைநன்னெறியில்) செலுத்துவர் எ-று

காணஎன்னும் வினையேச்சம் காரணகாரியப்பொருளதன்றி நிகழ்காலத்தில்வந்தது. பெருமைக்குணமில்லானாக் கயவொன்றதுவழக்கு. இன்னுமையத்தருஞ்சொல்லை இன்னாச்சொலென்றது ஒர்மரபுவழவழமைதி. ஒல்ல காலவினாவு, தனியராயிருந்த காலத்தினும் பலர்கூடியகாலத்தில் சினங்கொள்ளுதல்யாவர்க்குமியல்பாக, இவர் சினங்கொள்ளாத சிறப்புத்தோன்றஎல்லாருங்காணப்பொறுத்தென்றார். (சூசு)

மாற்றராய் நின்றுதம் மாறேற்பார்க் கேலாமை
ஆற்றாமை யென்னு ரறிவுடையார்—ஆற்றாமை
சேர்த்தின்ன மற்றவர் செய்தக்காற் றுமவரைப்
பேர்த்தினன செய்யாமை நன்று.

(இ-ள்) மாற்றார் ஆய்கின்று - பகைவராய்கின்று, தம்மாறு - தமதுபகை
யை, ஏற்பார்க்கு - ஏற்கத்தக்கவலியில்லார்க்கு, ஏலாமை- (அவா துபகைமை)
ஏற்றில்லாமையை, ஆற்றாமை - வலியில்லாமை, என்னார் - என்றுசொல்லா
ர், அறிவுடையார் - பேரறிவுடையோர், (ஆதலால்) அவர் - அவ்வலியில்லார்,
நேர்வித்து - (தம்மை) சமனாக்கிக்கொண்டு, இன்னு - துன்பந்தருவனவற்றை,
செய்தக்கால் - செய்வாராயின், ஆற்றாமை - (தம்மி லெழுங்கோபத்தியை) த
ணிபுகாமல், தாம் - (வலியோராகிய) தாம், பேர்த்து - மீட்டு, அவரை - அவ
ரை, இன்னுசெய்யாமை - துன்பந்தருவன செய்யாமை, நன்று - நன்மைத
ருவதாம். எ - று.

ஆற்றாமை இரண்டனாள் முன்னது எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர்; பின்ன
து எதிர்மறைவினையெச்சம். மாறுஏற்பார்என்றது மறுக்கவலியில்லாமையால்
மாறுஏற்பாடியினான விளக்குதலால் ஏற்பாறை வலியில்லாபொன்றும். இன்
னாவைத்தருஞ் செயல்களை இன்னுஎன்றது காரியவாகுபெயர். இன்னுமை இ
னிமையல்லாமை, 'அதாவது துன்பம். இங்குமை மீறுகெட்டு இன்னுஎனநின்ற
து. குவ்விசூதிஏற்று நன்குஎன்பதுபோல இன்னுங்குஎனவும்வரும். வினைமு
தனிலையோடன்றி மற்றமுதனிலையோடுஎதிர்மறையாகாரம் புணராதென்னும்
இலக்கணமுணராநார் இன்னுஎன்பதில் ஆ எதிர்மறையென்பர், பேர்த்தவி
னைமாற்றுப்பொருளதாகிய இடைச்சொல். அவரைஎன்னும் இரண்டாவதை
, எழுவதாகத்திரிக்கின் இன்னுசெய்யாமையில் இன்னாவைச்செய்யாமை, என
இரண்டாவதை விரிக்க. (சுஎ)

நெடுங்கால மோடினு நீசர் வெகுளி
கெடுங்கால மினறிப் பரக்கும்—அடுங்காலை
நீர்கொண்ட வெட்டாமபோற் றானே தணியுமே
சீர்கொண்ட சான்றோர் சினம்.

(இ-ள்) நீசர்வெகுளி - கீழ்மக்களுடையகோபம், நெடுகாலமொழினும் - ப
லநாள்சென்றாலும், கெடுங்காலம் - இல்லாத தாக்குங்காலம், இன்றி - இல்லா
மல், பரக்கும் - பெருகும், சீர்கொண்ட - சிறந்த தவவொழுக்கத்தைக்கொண்
ட, சான்றோர்சினம் - (ஞானநூற்கேள்வியால்) நிறைந்தவரதுகோபம், அடுங்
காலை-காய்ச்சங்காலத்தில், நீர்கொண்ட - நீர்பெற்ற, வெப்பம்போல - வெப்ப
த்தைப்போல - தானேதணியும் - தானேஆறிப்போம். எ - று.

பரக்கும் செய்யுமென்றது; பர பருதி, க் கூந்தி, கு சாரியை, உம்எதிர்

காலவிசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. சான்றோர்சினத்துக்கு அடுங்காலைநீர்கொண்ட வெப்பத்தையுவமைகூறினமையால், அதுபிறர்துன்பந்தருவன செய்யுந்துணையுநிகழுமென்பதும், தானேதணியு மென்றதினால் பிறர்வேண்டு கோளும், போத்தும் இன்னு செய்தலுமின்றிகெடுமென்பதுமாயிற்று, ஏ பிரிநிலை. (சுஅ)

உபகாரஞ் செய்கதனை யோராநே தங்கண்

அபகார மாற்றச செயினும்—உபகாரம்

தாளுசெய்வ தல்லாற நவற்றினற் றீங்குக்கல்

வான்றோய் குடிப்பிறந்தாரக கில

(இ-ள்) உபகாரஞ் செய்ததனை - (தாம்) உபகாரஞ்செய்ததை, ஓராது- உணராமல், தங்கண் - தம்மிடத்து, அபகாரம் - அபகாரத்தை, ஆறற - மிகவும், செயினும் - (ஒருவர்) செய்தாராயினும், உபகாரம் - உபகாரத்தையே, தாம் செய்வதுஅல்லால் - தாம்செய்வதல்லாமல், தவற்றினல் - (அவாசெய்த) அபகாரத்தால், தீங்கு - (பிரதி) அபகாரத்தை, ஊககல் - செய்யமுயலல், வான்றோய் - விண்ணுலகத்தை அளவிய, குடிப பிறந்தார்க்கு - உயர்குடியிலபிறந்தவர் க்கு, இல் - உண்டாகாது. எ-று.

ஓராநெற்றதனால்உபகாரம்காரணமின்றிச்செய்ததென்பது பெற்றும். தவறு முதனிலைத்தொழிற்பெயர், அது அபகாரத்தின்மேலது. வாண்டிடவாரு பெயர் வான்றோய்குடியென்பது “வானுயாதோற்றம்” எனறறபோன்ற இலக்கணை. (சுசு)

கூர்ந்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டெந் தம்வாயால்

போத்துநாய் கௌவினா நீங்கில்லை—நீராததன்றிக்

கீழமக்கள கீழாய சொல்லியககாற சொல்பவோ

மேன்மக்க டமவாயான மீட்டு.

(இ-ள்) நாய் - நாயானது, கூர்ந்து - (சினம்) மிகுந்து, கௌவிக் கொள் கௌவிக் கொள்ள, கண்டெந் - கண்டிருந்தும், தம்வாயால் - (கடியுண்ட) தம்முடையவாயினால், போத்துநாய் - அதற்குமாறாகக் கடித்தவர், ஈங்குஇல்லை - இவ்வலகத்தில்இல், (அதுபோல) கீழமக்கள் - கீழானவர், நீர்த்துஅன்றி - இனிமையுடையசொல்லை அல்லாமல், கீழாய - இழி பொருளைத்தருஞ்சொற்களை, சொல்லியககால் - சொல்லினால், மேன்மக்கள்-மேலானோர், மீட்டு-பிரதியாக, சொல்பவோ-(கீழாயசொல்லை) சொல்லார். எ - று.

உலமை அஃது அவர்க்கியல் பென்பதைவிளக்கியது. இது இல்பொருளுவமை. பொருளினதிழிவைச்சொல்லின்மேலேற்றிக் கீழாயவென்றார்; இது இறந்தகாலவினைப்பெயர், ஓ எதிர்மறை, தம்வாயாலெனவேண்டாது கூறியவதனால், இன்னொருவரோடுபயின்ற வாயென்பது முடிந்தது, நீர்த்தெனஒருமை யாழ்கூறினர், இன்னொருவரோடுங் கூறியறியாரென்பதை யுணர்த்தற்கு (எஃ)

அ - ஆம் அதிகாரம் - பொறையுடைமை.

அ - ஆம் அதிகாரம்-பொறையுடைமை.

அஃதாவது ஒருவன்காரணத்தினாலயினும், அறிவின்மையாலயினும் தம்மிடத்துக்குற்றஞ் செய்வாராயின்தாமும் அவனிடத்துக் குற்றஞ்செய்யக்கருதாமல் பொறுமையுடையராதல். முன்சினமின்மையைக் கூறிக்குறைவுமையால் அதனையேபொறையுடைமையெனக்கூறினமையின் இது அந்நன் பின் வைக்கப்பட்டது.

கோதை யருவிக் குளிராவரை நன்னாட

பேதையோ டியாது முரையறக—பேதை

உணாபிற சிதைநதுநாசரு மொல்லும வகையான்

வழுசகிக் கழிநிலை நன்று.

(இ-ள்) கோதை - மலைபோலவிழுநின்ற, அருவி - அருவியினையுடைய, குளிராவரை - குளிர்ச்சியரசியமலையைச்சார்ந்த, நல்நாட - நல்லநாட்டரசனே, பேதையோடு - அறிவில்லாநிடதது, யாதும் - நன்மையைத்தருஞ்சொல்லையும்த, உரையறக - சொல்லாதிருக்கக்கடவாய, உணாப்பின் - சொல்லுவாயாயின், பேதை - அவ்வறிவில்லான், சிதைந்து - கோயித்து, உணாகும் - (கடுஞ்சொல்) சொல்லுவான், (ஆதலால்) ஒல்லும்வகையான் - கூடும்வகையினால், வழுக்கி - (அவனினின்றும்) தப்பி, கழிநிலை - நீங்கிவிடுதலே, நன்று - நன்மையைத்தருவதாகும். எ -று

நன்னாட என்றது ஆதே முன்னிலை. இச்செய்யுள்கள் செய்தவர்கள் முனிவர்களாதலாற் பெண்பாலராபெயரையும் வாயாற்கூற அஞ்சிப் பெரும்பாலும் ஆதேமுன்னிலையாகுகறினர். பேதை பண்பாருபெயர் ஏதேற்றம், மூன்றனுருபு ஏழாவதனிடப்பொருளது, உருபு மயக்கமன்று. (எக)

நேரலலார் நீரலல சொல்லியநகான மறறது

தாரித் திருந்த நகுதிமற—நேரும

புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலம்

சமழ்மையாக் கொண்டு விடும.

(இ-ள்) நேர்அல்லார் - (தமக்கு) சமனல்லாதவர், நீர்அல்ல - இனிமையல்லாதசொற்களை, சொல்லியக்கால் - சொல்லினால், (தவ்வொழுக்கமுடையார்) தரித்து - பொறுத்து, இருத்தல் - (தம்மனத்தை ஒழுக்கத்தில்) இருத்ததல், தருதி - உரியதாகும், மற்றது - பொறுத்திராமையை, பொங்குநீர் - சடலாற்றொழப்பட்ட, ஞாலம் - பூமியிலுள்ளஉயர்ந்தோர், புகழ்மைஆக - புகழின்தன்மையாக, கொள்ளாது - கருதார், சமழ்மைஆக - இழிவின்தன்மையாக, கொண்டுவிடும் - கருதாமலிரார். எ -று.

தவத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பொறை இன்றி யமையா தாதலால் அவர்க்கு அது தகுதியாயிற்று. தரித்தென்பதுதாரித்தென நீட்டல்பெற்றது. உலகங்க

ண்ணக உடையது உணர்வு மிகுதியுடையாரை யாதலால் ஞாலம் ஆகுபெயராயவையுணர்ந்திற்று. அதசொல்லால் அஃறிணையாதலான் கொள்ளாதென அக்கிணைவினைகொண்டது. பொங்குநீர் ஞாலமென்னும் இயற்பெயர்ப்பொருளை வச்சேடிச்சுவத்தது. அவ்விசேடணம்வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்தீ அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். கொண்லெடும் என்பதில் விடுவிகுதி துணிவுப்பொருண்மவிகுதி. இருத்தல் பிறவினைத்தொழிற்பெயர், பகுதி இருத்தது. மற்றும், ஓரும் அசை. (எஉ)

காதலார் சொல்லுங் கடுஞ்சொ லுவந்துணைக்கும்
எதிலா ரின்சொலிற் றீதாமோ—போதெலாம்
மாதர்வண் டார்க்கு மலிகடற றண்சோபப
ஆவ தறிவார்ப் பெறின்.

(இ-ள்) போது எல்லாம் - போரும்புகளிலெல்லாம், மாதர் வண்டு - அழகாகியவண்டிகள், ஆர்ச்சும் - ஒலிக்கின்ற, மலிகடல் - (வளம்) நிறைந்தகடலினது, தண்ணீர்ப்ப - குளிர்ச்சியாகியதறைவனே, ஆவது - (ஒருவன்) தான் பெருகுதற்குக்காரணமாகிய நன்மையை, அறிவார் - அறிந்துசொல்லவல்லாரை, பெறின் - பெற்றிருப்பானாயின், காதலார் - (தன்னுடத்து) உள்ளன்புடையார், சொல்லும் - சொல்லுகின்ற, கடுசொல் - (செவிக்கு) இனிமையல்லாதசொல், உவந்து - மேலன்புகாட்டி, உணர்வும் - சொல்லுகின்ற, எதிலார் - உள்ளன்பிலாரது, இன்சொலின் - (செவிக்கு) இனிமையாயுள்ளசொல்லினும், தீதுஆமோ - தீமையைத்தருவதாகுமோ ஆகாது. எ - று.

முன்காதலாரொன்றமையால் எதிலார் அஃறிணைக்காயிற்று. எதிலார் பண்படியாகப்பிறந்தபெயர்; ஏதில் பகுதி, ஏதுவினாப்பெயர்; வடமொழியாயின் உகரங்கெடாது நிறநல்வேண்டுமாதலால் அது அன்று. பகை உறவயாதுமில்லாரென்பது. ஐந்தனுருபு எல்லைப்பொருளது. ஓ எதிர்மறை ஆவது ஒன்றன்படர்க்கை எதிர்காலவினைப்பெயர். அறிவாரொன்பது உயர்நினைப்பெயராதலாலும், இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையாதலாலும், அறிவார்ப் பெறினென இயல்பின் விகாரமாயிற்று. (எஉ)

அறிவ தறிந்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி

உறுவ துலகுவப்பச் செய்து—பெறுவதனால்
இன்புற்று வாழு மியல்பினு றொஞ்ஞானமும
தன்புற்று வாழத் தரிது.

(இ-ள்) அறிவது - அறிதற்குரியநூல்களை, அறிந்து - (விபரிதஜயமில்லாமல்) அறிந்து, அடங்கி - (அவைகடறியவழியில்) அடங்கிகடந்து, அஞ்சுவது - அஞ்சவேண்டியதீச்செயல்களை, அஞ்சி - (செய்வதற்கு) அஞ்சி, உறுவது - (தம்மை) நீங்காதனவாகியஅறங்களை, உலகு உவப்பச்செய்து - உயர்ந்தோர் (கண்ணு) மகிழும்படிச்செய்து, பெறுவதனால் - பெற்றபொருள்களால், இன்பு உ.

ற்று - மகிழ்த்து, வாழும் - வாழ்கின்ற, இயல்பினர் - இயல்புடையார், எஞ்ஞான்றும் - வறியராகிய காலத்தும், துன்பு உறுவாழ்தல் - துன்பத்தையடைந்து உயிர்வாழ்தல், அரிது - இல்லை. எ -று.

அறிவது, அஞ்சுவது, உறுவது, பெறுவது என்னும் செயப்பாட்டுவினையாலினையும்பெயர்கள் சாதிபொருளும். இவற்றினிடையே பரிவிக்குத்தொகுத்தல்பெற்றது. அறிதற்குரியதாங்கள் அறம், பொருள், இன்பம் இவற்றை உணர்த்துவன. (எசு)

வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நடட்டக்கால்
தேற்ற வொழுக்க மொருவன்க னுண்டாயின்
ஆற்றுந் துணையும் பொறுக்க பொருளாயின்
தூற்றுகே தூர விடல்.

(இ-ள்) இருவர் - இரண்டுபேர், வேற்றுமைஇன்றி - (நான்நீஎன்கின்ற) வேறுபாடுஇல்லாமல், கலந்துநடட்டக்கால் - (மனம்) கலந்து சிநேகித்தால், ஒருவன்கண் - (இருவருள்) ஒருவனிடத்து, தேற்றாதஒழுக்கம் - (மற்றவர்க்கு) அறிவிக்கக்கூடாத தீயஒழுக்கம், உண்டுஆயின் - உளதானால், ஆற்றும்துணையுற்றவன்பொறுத்தக்கொள்ளுமளவும், பொறுக்க பொறுத்துக்கொள்ளக்ன், பொருள்ஆயின்-பொறுத்துக்கொள்ளக்கருத்தலானால், தூற்றுகே-பதவனதுதீயஒழுக்கத்தை) பலரறியச்சொல்லாமலே, தூரவிடல்-(அவனிடம்) தூரவிடக்கடவன். எ -று.

தேற்றாதவொழுக்கத்தை இவன் தூற்றுவானாயின் அதனனுண்டாம் மாக்கேடும், அவனைப்பலகாலம்பலவழியால் ஆராய்ந்து நட்புக்கொண்டிலனெனும்பழிப்பும் தன்னைச்சார்தலால் தூற்றுகே எனப்பிரிநிலை ஏகரங்கொடுத்தாதினார். தேற்றாத என்னும்வினை தன்வினை பிறவினை இரண்டுக்கும்பொதுதலால், அதற்கு அறிந்து செய்யாத எனவும்உணர்க்க. பிறவினையானபோது காரியப்பொருட்டாய்ச் செயப்படுபொருள் கொண்டதெனவும், தன்வினையாய்நின்றபோது காரணப் பொருட்டாய்க் காரியப்பெயர் கொண்டதெனவுங்கொள்க. (எரு)

இன்னு செயினு மினிய வொழிகென்று
தன்னையே தானேவி னல்லது—துன்னிக்
கலந்தானாக் கைவீடுதல் கானக நாட
விலங்கிற்கும் விள்ள வரிது.

(இ-ள்.) கானகநாட - காட்டைச்சார்ந்த நிலத்தையுடையானே, விலங்கிற்கும் - மிருகங்களுக்கும், விள்ளல் - (மருவியிருந்து) பிரிதல், அரிது - இலது, (ஆதலால்) இன்னுசெயினும் - (நட்பினர்) தன்பந்தருவனவற்றைச்செய்தாராயினும், இனிய - (நாம்முன்செய்ததினைப்பயன் இவர்வழியாக வந்தனஆதலால்) அவை இனிமையுடையன; ஒழிகஎன்று - தீங்கென்றுகொள்ளு

தலை) ஒழியக்கடவோமென்று, தன்னையே- (அத்திவினைசெய்த) உன்னையே, தான்நோவின் - நீ நொந்துகொள்ளுதலினின்று, அல்லது-நீங்கி அவனாநொந்து நொள்ளுதலில், துன்னி - சாரந்து, கலந்தானா - நட்போடா, கைவிடீதல் - கைவிடாதை. எ - று.

ஏ மிரிநிலை, நோ முதனிலைத்தொழிப்பெயர். ஐந்தனுருபு நீங்கற்பொருளது. அல்லது குறிப்புவினைப்பெயர். துன்னிஎன்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் கைவிடதலென்னும் எவ்வொருமை எதிர்மறை வினைகொண்டது, ஒரு சொல்லின்தன்மையாகியகைவீடு பகுதி,து சாரியை,அள்ளிர்மறைவவ்வொருமை விருதி, உகராகேமி சந்தி, இச்சொல்லைத் திணைபாவிடமெல்லாம் செல்லாதென உணரமாட்டாதார வியங்கோள்வினையென மயங்கிக்கூறுவர். விலங்கு முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர்.செயினுமென்ற வுமமை செய்யாமைப்பின் மிகுதியை விளக்கி நின்றலால் எதிர்மறை விலங்குமென்றது இழிவுசிறப்பும்மை. தன், தான்முன்னிலையில் படாக்கை வந்த வருவனமகி. (எசு)

பெரியார் பெருநட்புக் கோடொஞ் செய்த
அரிய பொறுப்பெவன் றன்றோ—அரியரோ
ஒல்லெ னருவி யுயாவரை நன்னாட
நல்ல செயவாக்குத் தமா.

(இ-ள்.) ஒல் என் - ஒல்லென ஒலிசகும், அருவி - அருவியையுடைய, உயர்வரை நல் நாட - உயாவாகிய மலையைச்சார்ந்த நல்லநாட்டை யுடையானே, நல்ல - (நட்டோர்க்கு) இதமாயினவற்றை, செய்வார்க்கு-செய்பவர்க்கு, தமர் - உறவாவோர், அரியரோ - இலரோ (பலருள்) பெரியார் - பெருமைக்குணமுடையாரது, பெருநட்பு - மேன்மையாகியநட்பினை, கோடல்- (சிறியார்) தேடிக்கொள்ளுதல், தாம்செய்த - (அறிவின் சிறுமையால்) தாம் செய்த, அரிய - பிறரால் (பொறுத்தல்) கூடாததீயசெயல்களை, பொறுப்பென்று அன்றோ - பொறுப்பார்களைன்று கருதியே ஆம். எ - று.

ஆதலால் பெரியார் பொறையுடையராயிருத்தலவேண்டுமென்பது இசையெச்சம். என்று இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம், என் பகுதி,ந் இறந்தகால இடைநிலை,உ வினையெச்சவிருதி. அன்று என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றன்படர்க்கைக் குறிப்புவினை முற்றுக்குவினைமுதல் கோடல் ஓ எதிர்மறை, இவ்விரண்டு எதிர்மறையுங் கூடித் தேற்றப்பொருள் தந்தன. அரியரோஎன்பதும் அது. (எஎ)

வற்றிமற் றுற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்
கற்ற மறிய ஷுனாயற்க—அற்றம
மறைக்குந் துணையாக் குணப்பவே தம்மைத்
துறக்குந் துணியிலா தார,

அ-ஆம் அதிகாசம் - பி நீண்டிடைமை.

(இ-ள்.) வற்றி - (உண்டவன) அஃதம் அறமையால், ஆற்றமற்றுப் பசிப்பினம் - மிகுதியும் பசித்தாலும், பண்புஇல்லார்ச்சு - (அப்பசியை நீக்க வல்ல) இயல்பில்லாதவர்க்கு, அறமம் - (தமது) இல்லாமையை, அறிய - (அவா) அறிந்துகொள்ளும்படி, உரையறக - வெளிப்படுத்தா தொழியக்கடவர், தம்மை- தமமுயிரை, துறக்கும் - விடவல்ல, துணியுஇல்லாதார்- துணிவில்லாதவர், அறமம் - இல்லாமையை, மறைக்கும் - இல்லாமற்செய்யவல்ல, துணையார்க்கு - நட்பினர்க்கு, உரைப்ப-சொல்லுவார். எ - று.

தம்மைத்தற்குந் துணிவுள்ளார் அவாகும் உரையாடுன்பது குறிப்பெச்சம். வற்றி காரணப்பொருட்டாகிய இறந்தகாலச்செய்வெனெச்சத்திரிபு இல்லார்பசி காலமுறைதவறாது உண்பார் பசியினுந்துன்பஞ் செய்வதாதலால் மற்றுப்பசிப்பினுமென்றும், பொருமல மறைக்கந் துணையார்க் குரைத்தல் தமக்குக்கருத்தன்மையின் உரைக்கஎன்னுமல் உரைப்பஎன்றுங் கூறினர். மற்று வினை மாற்றுப்பொருளது. அறமம் தொழிற்பெயர்; அறுபகுதி, அம் புடை பெயாச்சி விசுதி, பகுதி முற்றியலுக்கரமாதலால் நகரமிரட்டல் விரிததல்லிகாரம், உகரக்கேடு சந்தி ஏ ஈறறசை. மாணங்கெடாத இரவுங் கூடாதென்பது கருத்து. வற்றி என்பதற்கு உடல இளைக்கஎன உரைத்தலுமாம். (எஅ)

இனபம பயநதங் கிழிவு தலைவரினும்

இனபத்தின பக்க மிருநகைக்க-இன்பம்

ஒழியாமை கண்டாலு மோங்கருவி நாட

பழியாகா வாறே தலை.

(இ-ள்.) ஒங்குஅருவிராட - உயர்ந்த அருவியையுடைய ரட்டாளே, இன்பம் - இன்பத்தை, பயநத - தந்த, ஆங்கு - அவ்வொழுக்கத்தில், இழிவு - துன்பம், தலை - நின்னிடத்து, வரினும் - நேரிடினும், இன்பத்தின்பக்கம் - இன்பத்தின்பக்கத்தில், இருந்தைக்க - விரும்பினின்றான்கு, இன்பம்ஒழியாமை (ஒரொழுக்கத்தில்) இன்பம் இடைவிடாது வருதலை, கண்டாலும் - அறிந்தாலும், பழி - (அறிவுடையோரால்) பழித்தல், ஆகாத ஆறே - உண்டாகாத ஒழுக்கமே, தலை - தலைமையானது, எ - று.

ஆதலால் பழியாகாதஆற்றிலேஒழுக்கஎன்பது இசையெச்சம். இன்பதுன்பங்களிரண்டில் ஒருவர்விழைவது இன்பமொன்றுமே ஆதலின் இன்பத்தின்பக்கமிருந்தைக்க என்றும், இன்பம்ஒழியாது வருதலின்அருமை நோக்கி ஒழியாமைகண்டாலு மென்றுங்கூறினா முன்னது இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை, பின்னது எதிர்மறையும்மை. இருந்தைஎன்னு முன்னிலையொருமை விறந்தகாலவினைப்பெயர் இருந்தைக்கு எனக்குவ்வுருபேற்று, “கு ஐ ஆனென வுருஉயிறுதி, அ ஒடு சிவனுஞ் செய்யுளுள்ளே” என்பது ஒத்தாதலின் அக்குவ்வுருபு அகரத்தைப்பொருத்தி இருந்தைக்கஎனநின்றது. இதனைவியங்கேள் வினையாக்கிஉரைக்கினும் பொருந்தும். (எஆ)

தான்கெடினுந் தக்காரமென ஊண்ணற்க தன்னுடம்பின்
ஊன்கெடினு முண்ணூர்கைத் துண்ணற்க—வான்கவிநத
வைபாக மெல்லாம பெரினு முரையற்க
பொய்யோ டிடைமிடைநத சொல்.

(இ-ள்) தான்கெடினும் - (ஒருவன்) தான்கெடிவானினும், தக்காரகே
டு - மேலோர்கெடுதலை, ஊண்ணற்க - ஆராயாதொழியக்கடவன், தன் உடம்பி
ன் - தன்னுடலினது, ஊன்கெடினும் - தசையழிந்தாயினும், உண்ணூர்கைத்
து - அதுபலிக்கத் தகாதவருடையபொருளை, உண்ணற்க - அது பலியாதிருக்
கக்கடவன், வான்கவிநத - ஆகாயத்தால் கவிப்பபட்ட, வையகம்எல்லாம் - பூ
மி முழுமையும், பெறினும் - பெறுவாறாயினும், பொய்யோடு - பொய்யுடன்,
இடைமிடைந்த - இடையில் கலப்புற்ற, சொல - சொற்களை, உரையற்க-சொ
ல்லாதொழியக் கடவன். எ-று.

தக்கார் கெடுதலால் தன்கேடும், உண்ணூர்கைத்துண்ணலால் தன்னுட
ம்பின் ஊன்கேடும் ஒழிதலும், பொய்யோடிடைமிடைந்தசொல் உரைத்தலா
ல் வையகமெல்லாம்பெறுதல் கூடுதலும் உளவாவன ஆயினும் அவை செய்யற்
களன்பது. உம்மைகள்மூன்றும் உயர்வுகூறப்பு. உண்ணத்தகாதார் தெய்வம்,
குரு, தன்னைத்தேறினோர், எளிபர்முதலானோர், கைத்துஎன்பதில் அத்துச்சா
ரியை எனக்கொண்டு உண்ணூர்கைத்துண்ணற்க என்பதற்கு உண்ணத்த கா
தவரிடத்துண்ணற்க என்னுரைத்தலும் பொருந்தும். கைத்துஇடமடியாகப்பிறந்
தபெயர், கை பகுதி, த் சந்தி, து ஒன்றன்படர்க்கைவிகுதி. வையகமெல்லாம்
ஒருமையிற் பன்மைவந்தவழுவமைதி. (அ0)

சு - ஆம் அதிகாரம் - பிறர்மனையவாமை.

அஃதாவது காமமயச்சத்தால் பிறருடையமனையானை விரும்பாமையையு
ணர்ந்துவது. துறவியர்தாம் விட்டகாமவின்பததைமீண்டும் கொள்ளல் கூடா
மைபற்றி இஃது அதன்பின்வைக்கப்பட்டது. இதுவும் பொது.

அச்சம் பெரிதா லதற்கின்பஞ் சிற்றளவால்
நிச்ச நினையுங்காற் கோக்கொலைபால—நிச்சலும்
கும்பிக்கே கூர்ந்த வினையாற் பிறன்றாரம்
நம்பற்க நானுடை யார்.

(இ-ள்) அச்சம் - (பிறன்மனையானைவிரும்பிஒழுகலாவரும்) அச்சம், பெ
ரிது - போளவையுடையது, அதற்கு - அவ்வச்சத்தினளவுக்கு, இன்பம் - (அ
வ்வொழுக்கத்தால்வரும்) இன்பம், சிறுஅளவு - சிறிய அளவையுடையது, நிச்ச
ம் - அவ்வொழுக்கத்தின் உண்மையை, நினையுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, கோ - அ
ரசனாலு, கொலை - வருத்துதலுளது, நிச்சலும் - எப்போதும், கும்பிக்கே - கும்
பிபாகமென்னும் நாகத்துக்கீக, கூர்ந்த - காரணமாய்மிருந்த, வினை - பாவஞ்

சு - ஆம் அதிகாரம் - பிறர்மனையவாமை. ௪௭

ளது, (ஆதலால்) நான்உடையார் - (பகைபழிபாவங்களுக்கு) அஞ்சதலுடையார், பிறந்தாரம் - பிறனுடையமனையானே, நம்பற்க-வரும்பாதிருக்கக்கடவர்.

எப்போது மென்றது நீனைத்தல், முயலுதல், உண்ணுதல் நிகழ்க்காலத்தை. கும்பிபாகமென்பது கும்பி எனக்குறைந்து நின்றது. ஏ பிரிநிலை. குவ்வுருபு இரண்டில் முன்னது ஐந்தாவதற்குரிய எலலைப்பொருளது; பின்னது நிமித்தகாரண காரியப்பொருளது. நம்பற்க நசையாகிய குறிப்புணர்த்தும் உரிபடியாகப்பிறந்த எதிர்மறை வியங்கோள்.

(அக)

அறமபுகழ் கேண்மை பெருமைபிந நான்கும்

பிறன்றூர நசகவாரச சேரா—பிறன்றூரம்

நசகவாரச சேரும் பகைபழி பாவம்மென

றசசததோ டிநநாற பொருள்.

(இ-ள்.) அறம் - அறமும், புகழ் - புகழும், கேண்மை - நட்பும், பெருமை - பெருமிதத்தையும், இந்நான்கும் - ஆகிய இந்நான்கும், பிறந்தாரம் - பிறனுடையமனையானே, நசகவார் - வரும்பி நடக்குமியல்பினரை, சேரா - அடையா, பிறந்தாரம் - பிறன்மனையானே, நசகவார் - விரும்பிநடக்கும், அவ்வியல்பினரை, பாவம் - பாவமும், பழி - குடிப்பழியும், பகைஎன்று - பகையும், அச்சத்தோடு-அஞ்சிடத்தலோடு, இந்நாறபொருள்-இந்நான்குபொருளும், சேரும் - (காமேவந்து) அடையும். எ - று.

அறம், புகழ், கேண்மை, பெருமையென்றதற்கேற்பப்பாவம், பழி, பகை அச்சம் என்பதேமுறைநீரனியையாயினும் செய்யுள்நோக்கிப் பிறழ்வைதணர், பாவமென்னும் பண்பும், பகை, பழி, அச்சமென்னும் தொழிலும்பொருளென்றது நியாயதூலா மஃபபற்றி. பெருமையும், அச்சமும் நடையின்மேன்

முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது.

(அஉ)

புககவிடந நசசம போதருமபோ தசசம்

துய்க்குமிடத் தசசம் தோன்றும்மறசாபபச்சம்

எக்காலு மசசு தருமா லெவனகொலொ

உட்கான் பிறனில புகல.

(இ-ள்)புக்க இடத்து - (பிறன்மனையானேவிரும்பிபுருந்ததனியிடத்தில்) அச்சம் - அச்சமுளது, போதரும்போது - தன்னிடம் மீண்டுமபோது அச்சம் - அச்சமுளது, துய்க்குமிடத்து - அந் பலிக்கையில், அச்சம் - அச்சமுளது, தோன்றாமல் - (அதநியோழுக்கம்) லெளிபடாதபடி, காப்பு காத்துக்கொள்ளுதலில், அச்சம் - அச்சமுளது, எக்காலும் - எல்லாக்காலத்திலும், அச்சம்தரும் - (அவ்வொழுக்கம்) அச்சத்தைத்தரும், உட்கான் - இவ்வுச்சங்களைக் கருதாதவனாகி, பிறன் இல் - பிறன்மனையாளிடத்து, புகல் - விரும்பிச்செல்லல், எவன் எத்தன்மையது.

துய்க்குமிடத்து நிகழ்காலவினையெச்சம். துய் பகுதி, க் சந்தி, கு, உம் சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, இடத்து நிகழ்காலவினையெச்சவிருதி. முன்னுள்ள அச்சநான்கன்றில் உளதுசொல்லெச்சம். எககாலுமென்பதில் உம்மைமுற்றுதலால்எகரவிரு எஞ்சாமைப்பொருளது. எக்காலுமச்சந்தருமெனவே பிறர்மனை நயத்தலால் இன்பஞ் சிறிதுமில்லைஎன்பது. போதருமென்பதில் போபடர்க்குக் கயிடத்துச்சொல்லாயினும் அதனோடுதான்னும் தன்மையிடத்துச் சொல்புணர்ந்து போதானை ஒருசொற்றன்மைப்பட்டி இவ்விடத்துக்குரிய தாயிற்று. தன்மைஎன்றது அண்மையை. (அக)

காணிற் குடிப்பழியாந் கையுறிற் கால்குறையும்
ஆணின்மை செயயுங்கா லசசமாம்—நீணிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற் றுசசாரி நீகண்ட
இன்ப மெனக்கெனைத்தாற் கூறு.

(இ-ள்) காணின் - (பிறன்மனையானவிரும்பிச் செல்லுதலை அயலவர்) காண்பாராயின், குடி - நினதுகுடிக்கு, பழி ஆம் - பழிஉளதாகும், கை உறின் (கொண்டால் முதலியோர்) சையிலகப்பட்டால், கால் குறையும் - கால் குறைபடும், ஆண் இன்மை - ஆண்மையில்லாமையாகிய தீ யொழுக்கத்தை, செய்யுங்கால் - செய்யாநிறைகையில், அச்சம் ஆம் - அச்சமுளதாம், நீள் நிரயம் - பெருநரகத்தினது, துன்பம் - துன்பததுக்குக் காரணமாகிய பாவத்தை, பயக்கும் - (அவ்வாணின்மை) தரும், துச்சாரி - தீயொழுக்கமுடையானே, நீகண்ட இன்பம் - நீ அதுபவித்தஇன்பம், எனைத்து - எவ்வளவையுடையது, எனக்குக் கூறு (அவ்வொழுக்கத்தை இகழும்) எனக்குச்சொல். ஏ - து.

எனவே அத்தீயொழுக்கம்இம்மை மறுமையிரண்டிடத்தும் துன்பந்தருமென்பதாயிற்று. அத்தீயொழுக்கத்தைப் பரந்திடமென்னும் இன்பநூலுடையானே நோக்கிக்கூறியது இச்செய்யுள். பிறன்மனை யடைதற்பொருட்டுத்திரிவது காலாதலால் அதன்மேல்வைத்துக் கால்குறையு மென்றாராயினும் அதனை உபலக்கணமாகக்கொண்டு எனையுறுப்புங் குறையுமெனவுங்கொள்க. உட்பகையாகிய காமத்தை அடக்கும்திண்மையில்லாமல் அதற்குள்ளாகி யொழுக்கலைஆணின்மையென்றார். செய்யுங்காலென்பதும் நிகழ்காலவினையெச்சம். காரணமாகியபாவத்தைக் காரியமாகிய துன்பமென்றது உபசாரவழக்கு.

செம்மையொன் றின்றிச் சிறியா னினத்தராய்ச்
கொம்மை வரிமுலைபா டோண்மரீஇ—உம்மை
வலியாற் பிறர்மனைமேற் சென்றாரோ யிம்மை
அலையாவி யாடியுண் பார்.

(இ-ள்) உம்மை - முற்பிறப்பில், சிறியார் - தீமோருடைய, இனத்தார்—
இத்தோடு நட்புச்செய்தவர்கள், செம்மை ஒன்றும் - நெய்வினையுமி.

கூ - ஆம் அதிகாரம் - பிறர்மனைநயவாமை. சூகூ

நிதம், இன்றி - இல்லாமல், வரி - தொய்யிலாகிய கோலமெழுதிய, கொம்
மைமுலையாள் - வட்டமாகிய முலையையுடைய பெண்ணினது, தோன்மரீஇ -
தோன்களைவிரும்பி, வலியால் - (பொருளுடல்களினது) வலியினால், பிறர்மனை
மேல் - பிறர்மனையாளாகிய அவனிடத்து, சென்றோ - சென்றவனோ, இம்மை
வருபிறப்பில், அலி ஆகி - பேடிசனாகி, ஆடி - நடனஞ்செய்து, உண்பார் -
(அதனால்வரும்பொருளால்) உயிவாழ்வார் எ - று.

அவாவுதற்குக் காரணமா ரஸபதரிக கொம்மைவரியென விசேடணந்தக்
து முலையாளெனவும், பொருளுடல்களினதுவலியுடையாராகுசிறப்புக் கருதி
ச்சென்றானெனவும், சென்ற இழிபுகருதி அலிபெனவும் கூறினா. சென்றார்,
அலிமுறையே சிறப்பு இழிபுகளைப் பதறிவந்த பாலவருவமைதிகள், நடுநிலை
மையாவது தம்மனைவியைப் பிறனொருவன் கூடப் பொறுதவன் அதபிறனுக்
கு முன்டெனக் கருதிசெய்யாம ஓன்றென்பதன்றில் இழிவுசிறப்பும்
மைதொகுத்தல, மருவல விரும் புதல் பிறாமனை சுடப்பொருளது' (அரு)

பல்லா ரறியப் பறையறைந்து நாடகேட்டுக்
கல்யாணஞ் செய்து கடிப்புக்க - மெல்லியற
காதன மனையாளு மிலலாளா வெனனொருவன
ஏதின மனையானே நோக்கு.

(இ - ள்) நாடகேட்டு - (தந்தைமுதலியோர்) நல்லநாள்விசாரித்து, பல்
லார் - (உறவினர்முதலிய) பலரும், அறிய - அறியும்படி, பறைகுறைந்து - ப
றைகொட்டுவித்து, கல்யாணம்செய்து - கல்யாணஞ் செய்யப்பட்டமையால்,
கடிபுக்க - (தன்னுடையபட்ட) காவலிலுள்ள, காதல - தன்னிடத்திலிருப்ப
முள்ள, மெல்லியல - மென்மையாகிய தன்மையுடைய, மனையாளும - மனை
வியும், இல்லாள ஆக - தன்மனையினிடத்து இருக்கையில், ஒருவன் - ஒருவ
ன், ஏதில்மனையானே - அயலான்மனைவியை, நோக்கு - கருதுதல, என் - யா
துகாரணம். எ - று.

அறைந்து என்பதில் பிறவினை விருதியாகிய விவ்விருதியும், கல்யாணஞ்
செய்து என்பதில் செயப்பாட்டு விளைப்பொருண்மை விருதியாகிய படுவிரு
தியுள் தொகுத்தலாயின. பின்னுள்ளவினையெச்சம் காரணப்பொருட்டாகிய
செயவெனெச்சத்திரிபு தனக்குப்பணிந்து நடக்கும் ஒழுக்கமும், தன்னினினினை
மையு முடையாளென்பார் மெல்லியன் மனையாளென்றார். பகுதிப்பொருள் வி
ருதியாகிய மையீறு கெட்ட ஏதினமை பண்புகுபெயர். உமமை உயர்வு சிற
ப்பு. பல்லாளென்பதன்றில் முறறும்மை தொகுக்கப்பட்டது. (அக)

அம்ப லயலெடுப்ப வஞ்சித தமாபரீஇ
வம்பலன பெணமரீஇ மைநதுற்று - நம்பும
நிலைமையி னெஞ்சுநதான றுப்புரவு பரிமபின
தலைக்கி யன்ன துடைத்து.

(இ - ள்) அயல் - அயலிலுள்ளார், அம்பல் எடுப்ப - தன்பழியெடுத்துக் கூறவும், தமர் - (அஃதறிந்த) உடவினர், அஞ்சி - பயந்தது, பரிஇ - வருந்தவும், வம்பலன் - பிறனுடைய, பெண் - மனையானை, மரிஇ - சேர்ந்து, மையநது - பாமாயியுமுற்றத்தை, உற்று - அடைந்து, நம்பும் - அவ்விருப்பமும், நிலைமைஇல் - நிலைத்தலின்மையாகிய, நெஞ்சத்தான் - மனமுடையானது, துப்புரவு - அதுபவும், பாம்பின்தலை - விடப்பாம்பினதுதலைமைய, நட்ட ஞால அனனது - நக்கினாலொத்த அபாயத்தை, உடைதது - உடையது. எ - று,

அவ்விருப்பமும் நிலைமையிலலாமை என்றது முனமருவின பிறன்மனை விபால் வைத்த விருப்பம் சினனானசென்ற பினருவந்து வேறுபிறன்மனை விபால்வைத்தல்பற்றி உம்மை-இழிவுசிறப்பு நம்புவிருப்பபாடிய குறிப்புணர்த்தும் உரிச்சொல். உவமையால் ஒருகாலத்துமரணமும் நேருமென்பது. பரிஇ செய்வெனச்சத்திரிபு. வம்பலன் உரிமையாகப் பிரத்தபெயர், வம்பு (நிலையின்மை) பகுதி, அல் சாரியை, அன் ஆண்பாட்டாடகை குதி, உகாகுகெடுசெய், பொருள்செய்துப் பகை யிரண்டும் நிலையிலலானவன்பது. இது இவ்ருப பிறனென்னும் பொருளில்வந்தது. (அ.எ)

பரவா வெளிப்படா பலலோகட் டவர

உரவோகட் காமனோ போலு கொடிதே

விரவாரு ணணுப படலஞ்சி யாதும்

உரையாதுள் ளாறி விடும.

(இ - ள்) உரவோர் கண் - அறிவுடையாரிடத்துத் தோன்றும், காமனோய் - காமனோய்கள், பரவா - பெருகமாட்டா, வெளிப்படா - (உள்ளேபெருகின்) புறத்தே தோன்றமாட்டா, பல்லோர்கண் தனகா - (புறத்தே தோன்றின்) பின்அறிந்த பலரிடத்தும் தனகமாட்டா, (ஆதலால் அவை) ஒ கொடிதே - மிகக்கொடுமையுடையனவே ஆம், விரவாருள் - பகைவரிடத்து, நாணுப்படல் - (அவ்வுறையோ)நாணுதலை, அஞ்சி, அஞ்சுதலால், யாதும் - (அக்காமனோய்கள்) சிறிதும், உரையாது - (தம்மை) வெளிப்படுத்தாமல், உள் ஆறிவிடும்-உள்ளே அடங்கிப்போம். எ - று.

தோன்றிய இடப்பன்மைபற்றிக் காமனோய் பலவாயின. பல்லோர்கட்டங்காமையாகிய கொடுமைபற்றித் தோன்றிய செறலால் பன்மைப்பால் கொடிதென ஒருமைப்பாலானது பால்வழுவமைதி. ஒ இழிவுசிறப்பு வ தேற்றம். மனத்தையும் உடலையும் வருத்ததலால் காமம் நோயெனப்பட்டது. பல்லோர் கட்டங்காமையாவது மறறோரும் அறிய அப்பலலோருந்துறுதுதல். அஞ்சி செய்வெனச்சத்திரிபு. உரையாதென்னும் எதிர்மறைவின்மையெச்சம் அஃறிணைக் கண்களக்குந்போலக் கூறும்மரபு வழுவமைதியாகிய இலக்கணை. (அ.அ)

அம்பு மழலு மவிர்க்கிா ஞாயிறும்

வெம்பிச சுழலும் புறஞ்சுடும—வெம்பிக்

கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலாற் காமம்

அவற்றினு மஞ்சப் பசும்.

(இ - ள்) அம்பும் - (எய்யப்பட்ட) அம்பும், அழலும் - தீயும், அவிர்க்கி
ர் - விளங்குகின்ற கிரணங்களைபுடைய, ஞாயிறும் - சூரியனும், வெம்பி - கொ
தித்து, சுடினும் - வருத்தினும், புறம் சுடும் - உடலைவருத்தும், காமம் - காம
மானது, வெம்பி - வெப்பமுடையதாகி, மனத்தைக்கவற்றி - மனத்தைக்கவ
லைப்படுத்தி, சுடுதலால் - வருத்துதலால், அவற்றினும் - அவ்வம்பு முதலியவற்
ற்றிற் கு அஞ்சதலினும், அஞ்சப்படும் - (அக்காமத்தை) அஞ்சதலேதருதி. ஏ-று

சுடினுமென்னும் எதிர்மறைஉம்மை அவ்வம்புமுதலிய மூன்றும் தம்மிய
ல்பின்மிகுஞ்சுடமாட்டாமையை உணர்த்திற்று. சுடுதல் அம்புக்கின்று ஆயி
னும் அழல், ஞாயிறுஎன்னும் மிகுதிபற்றி அவற்றின்விளைகொண்டது. ஆத
லால் அம்புமூலும் ஞாயிறும்சுடினுஞ் சுடுமென்றது ஓர்மரபுவழுவமைதி. அ
ம்புவெம்புநல் உடையான்தொழில் உடைமையின்மேலேற்றிக்கூறும் அவ்வ
ழுவமைதி. பசும் தேற்றப்பொருள் தரும் ஒருவகைத்தொழிற்பெயர். (அக)

ஊரு ஸொழுந்த வுருகெழு செந்திக்கு

நீருட் குளித்து முயலாகும்—நீருள்

குளிப்பினும் காமஞ் சுடுமெனான் றிறறி

ஒளிபரிபுறுங் காமஞ் சுடும்.

(இ-ள்) ஊருள் - (ஒருவந்தானிருக்கும்) ஊரில், ஸொழுந்த - பற்றி எழுந்
த, உருகெழு - வெப்பமிகு, செந்திக்கு - செவ்விமுகியபெருந்தீயினின்று
ம், நீருள்குளித்தும் - (ஆறுகுளமுதலிய) நீரில்குளித்தும், உயல் ஆரும் - தப்
புதல்உட்கும், காமம் - காமத்தி, நீருள்குளிப்பினும் - நீரில்மூழ்கியிருப்பினும்,
சுடுமே - சுடாமலிராது, காமம் - அக்காமத்தி, குன்றுவறி - மலைமீதேறி, ஒளி
ப்பினும் - (சுருகமுதலியவற்றில்) ஒளிததிகுப்பினும், சுடும் - சுடாமலிராது.

ஊருளெழுந்த உருகெழு என்றவிசேடணத்தால் செந்திஎன்றது பெரு
ந்தியைஎன்பது பெற்றும், ஐந்தாவதனிகுந் பொருளில்வந்த குவ்வருபு உய
லென்னுந் தொழிற்பெயர்சொண்டது. குளித்துமென்றஉம்மை அப்புறப்பட்டு
அன்றினப்பொருள் தருதலால் இவ்ந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. நீங்காது
உடனன்றுசுடுங் கொடுமைகரு (இருமுறைகாமஞ் சுடுமென்றார். தேற்ற
ப்பொருளதாய் வகாரத்தைப்பின்னுங்கூட்டுக. உருஎன்னும் பண்படிவிகு
திபெறின் உருப்பமெனப்பம்விகுதிபெறும். (கூ0)

10 - ஆம் அதிகாரம் - ஈகை.

அதொவதுவழிபராய் ஐந்தவர்க்கு மறுக்காமல்சுதலையுணர்த்துவது.

கை காரியவாருபெயர். பிறன்மனையத்தலாகிய தீமைசெய்தாணாயும் பொறு
த்து, அவிரரப்பினுந் வேண்டியதை நயவேண்டு மென்றற்கு இது அதன்பின்
வைக்கப்பட்டது. இது இல்லறத்தானேநோக்கிற்று.

இல்லா விடகது மியைந்த வளவினல்
உள்ள விடமபோற பெரிதுவநது—மெல்லக்
கொடையொடு பட்ட குணனுடை மாந்தாக்
கடையாவா மாண்டைக் கதவு.

(இதன்) இல்லாத இடத்தும்—(மிககபொருள்) இல்லாத நிலைமையிலும், இயைந்த அளவினல் - (தம்மிடத்து) இசைந்துள்ளபொருள்களின்மட்டில், உள்ளஇடம்போல், மிககபொருளுள்ள நிலைமையே மதித்துபோல - பெரிது உவந்து - மிகுதியுமமகிழ்ந்து, மெல்ல - சிறிதாக, கொடையொடு - கொடுத்தலாகியநட்செயலோடு, பட்ட - நீங்குதலில்லாத, குணன்உடைய மாந்தர்க்கு - நற்குணமுடையமக்களுட்கு, ஆண்டைக்கதவு - துறக்கவுலகத்துக்கதவுகள், அடையாஆம் - மூடப்படாதனஆகும். எ -று.

அளவினாலென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பெரிதுவக்காராயின்கொடுத்த ல்நடவாததலால் பெரிதுவத் தென்றும், ஆண்டைக்கதவு அடைக்கப்படாமைக்குக் காரணம்கொடையே அன்றிக் குணமுமாமென்பார் கொடையொடுகுணனுடைமாந்ததொன்றுக்கறிஞர். ஈ.நில் ஐகாரச்சாரியைபெற்று கின்றமுதலீண்டஆண்டையென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர், முதனிலையாகிய அகரஞ்சேய்மையைச்சுட்டுவதாதலால் துறக்கத்தின்மேல் கின்றது. உயர்வுபற்றிக் கதவுபன்மைப்பாலாயிற்று. (கூக)

முன்னரோ சாநாண முனிதக்க மூப்புள
பின்னரும் பீடநிக்கு ிநாபுள—கொன்னே
பரவன்மின் பற்றன்மின் பாந்துணமின் யாதும்
கரவன்மின் கைந்துண்டாம போழது.

(இ-ம்) முன்னர் - எதிரில், சாம்கள் - இறக்கும்நாளும், முனியத்தக்க - வெறுக்கத்தக்க, மூப்பு - முதுமையும், உள் - உண்டாயிருக்கின்றன, பின்னரும் - அவையன்றியும், பீடி - (வலிமுதலியவற்றின்) மிகுதியை, அழிக்கும் - கெடுப்பதற்குரிய, கோய் உள் - கோய்கள்உண்டாயிருக்கின்றன, (ஆதலால்) கைத்துஉணர்வோம்போழது - (மிக்க) பொருளுண்டாயிருக்குங்காலையிற், கொன்னே - பயனில்லாமலே, பரவன்மின் - (மேலும்பொருள்தேடிதல்கருதி) பலவிடங்களிலும்செல்லாதிரும், பற்றன்மின் - இறுக்கப்பிடியாதிரும், பாத்து - (பிரமசாரிமுதலியபதின்மருகரும்) பகுத்தீந்து, உண்மின் - (நீவிரும்) உண்ணும், யாதும் - சிறிதும், கரவன்மின் - (இரப்பவரை) மறுக்காமலிரும்.

பரவுதல் பலவிடங்களிலுஞ்செல்லுதல். தம்முள்சூழித்த ஒண்ணிள்ளுவதேமேலோமென்கொண்டார்க்கே இப்பரவுதல்உண்டாவதாலால் அது பற்றுதற்கும், பாத்தனைணுமைக்கும், கரத்தலுக்குக் காரணமாதல்பற்றி முதற்கணவைத்தனர். கொண் - பயனின்மைப் பொருளதாகிய இடைச்சொல். பாத்து என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சத்தின் பகுதியாகிய பா பகு என்னும் முதனினைத்தனரீவினையின்மருஉ. பிரமசாரிமுதலியபதின்மப்பிரமசாரி, வாணப்பி

ரஸ்தன், சந்நிடாசி, ஆதரித்தவரால் தறக்கப்பட்டவர், தரித்திரர், ஒருவரு மினறிததம்பால்வந்திறந்தவர், தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்தினர், சுமறத் தார். முனியஎன்னும் செயவெனெச்சம் ஈதுதொருக்கப்பட்டது. (கூஉ)

நடுக்குறுதுத தற்சோநநா துளபந துடையார்
கொடுதுத்தார துயப்பினு மீண்டுங்கா லீணம
இடுக்குறுதுப் பற்றினு நிலலாது செலவம்
விடுகும் வினையுலநதக் கால.

(இ-ள்.) கொடுத்து - (இரப்போர்க்கு) கொடுத்து, தாமதுயப்பினும் - தாம்அதுபலிப்பினும், ஈண்டுமகால் - வளருநகாலததிலே, ஈண்டு - வளரா நிற்கும், விடுகும் - (தம்பால்) விடுததரூரிய, வினை - நலவினை, உலந்தக்கா ல் - முடிந்ததானால், இடுக்குஉறு - உலோபகுணத்தைபெறறு, பற்றினும் - தாம் இறுகப்பிடிப்பினும், நல்லாது - நிலைபெறுது, செல்வம் - பொருட்செல் வம், (இஃதறியாதார்) நடுக்குஉறு - (வறுமையால்) தளாசுகிபைஅடைந்து, தற்சேர்ந்தார் - தம்மைசசாரந்தவரது, துன்பம்துடையார் - (அவர்வேண்டிவ ந்தபொருளையீந்து) துன்பத்தை ஒழிக்கார். எ-று.

நடுங்கு, இடுங்கு என்னும் முதனிலைகள் புடைபெயர்ச்சி விருதியாகியத ல்புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் நடுங்கு, இடுக்கு எனத்திரிந்தன ஆதலால் இவை முதனிலைதிரிந்த தொழிறபெயரென்பர். துச்சேர்ந்தான்பதில் த ன் பன்மையி னொருமைவந்த வழுவமைதி. இஃதறியாதார் எனபது இசை எச்சம், இச்செய்யுள் ஏற்புழி எடுத்துக்கூட்டும் அடிமறிச்செய்யுள். (கூ௩)

இமமி யரிசித துணையானும் வைவலும்
துமமி லியைவ கொடுத்தணமின—உபமைக்
கொடாஅ தவரென்பவா குண்டுநீர் வைவத
தடாஅ வடுப்பி னவா.

(இ-ள்) குண்டு நீர் - கடலாற சூழப்பட்ட, வைவத்து - உல்கத்தில், அ டாத-(தமக்கென்று உணவு)சமைக்காத,அடுப்பின்அவா-அடுப்பினையுடையஅ வ்விரப்போரை, உம்மை - முறபிறப்பில், கொடாதவா - (தம்பால் இராதோ ர்க்கு) ஈயாதவர், என்பர் - என்றுஅறிவுடையோர் கூறுவர், (ஆதலால்) வைக லும் - நாடோறும், தம்மில் - உமமிடத்து, இயைவ-அடைந்துள்ள பொருள் களில், இம்மிஅரிசி - இம்மியென்னும் அளவைக்கொண்ட அரிசியினது, து ணை ஆனும் - அளவுள்ளபொருளை ஆயினும், கொடுத்து - (அறத்தினபொருட்) கொடுத்து, உண்மின் - (பொருளுடையீர்) உண்ணுங்கோள். எ-று.

இம்மி என்பது மிகச்சிறிதென்பதற்குக் காட்டியதோரளவு. அதுகூணு இ ருபத்தொன்று கொண்டது. அவ்வளவைக்கொண்ட பொருள் மததங்காய்ப் புல்லரிசி, இம்மிஅரிசி பண்புத்தொகைநிலை, துணை பண்பாகுபெயர். ஆன் ஆ யினென்பதன் மரூஉ. குண்டு நீர் பண்புத்தெனிகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்

மொழித்தொகையாசிய காரணப்பெயர். குண்டு ஆழம். அறிப்பினவர் “தெருண்டவறிவினவர்” என்றும்போல இன்சாரியை நிற்க இரண்டனருபுதொக்கது. அடாவடிப்பி னென்றமையால் அவர் இரப்போர் மேனின்றது. சுட்டு இழிப்பில்வந்தது. (௯௪)

எ மறுமையு மிம்மையு நோகுகி யொருவன்
குறுமா றியைவ கொடுத்தல்—உறுமையால்
ஈத லிசையா தெனினு மிரவாமை
ஈத லிரட்டி யுறும்.

(இ-ள்) இயைவ - ஒருவன்தன்னால் கொடுப்பதற்கு இசைந்தபொருள் களை, மறுமையும் - மறுமைப்பயனையும், இம்மையும் - இம்மைப்பயனையும், கோக்கி - நன்குணர்ந்து, ஒருவரது - (இரந்த) ஒருவனுக்கு, உறும் - ஆறு-உரிமையாம்வழியில், கொடுத்தல் - கொடுக்கக்கூட வன், ஈதல் (அவ்வாறு) கொடுத்தல், வறுமையால் - வறுமையினால், இசையாதுஎன்னும் - இசையாதாயினும், இரவாமை- (தான்பிறப்பால்) யாசிக்காமையாராதல், ஈதல்-ஈதலால்வரும் மேம்பாட்டிலும், இரட்டி - இருமடி மேம்பாடு, உறும் - அடைவான். ஏ-து.

மறுமை இம்மை இரண்டிமடிகொடுப்பெயர். அவ்விருண்டின் பயனாவன முறையே துறக்கஇன்பம், புகழ்முதலியன. ஈதல் கருவ்யாகுபெயர். உறு மாறென்றமையால் ஒருவன் இரப்போனுக்காயிற்று. (௯௫)

நடுவூருள வேதிகைச் சுற்றுக்கோட் புக்க
படுபனை யன்னர் பலர்நச்ச வாழ்வார்
குடிக்கொழுததக் கண்ணுங் கொடுத்துண்ண மாக்கள்
இக்கொட்டு நேற்றுப் பனை.

(இ-ள்.) பலர்நச்ச - பலரும் விரும்பும்படி, வாழ்வார்-வாழ்பவர், நடுவூருள் - ஊர்நடுவில், வேதிகைச்சுற்று - மேடையின் வட்டத்தினால், கோள்புக்க - கொள்ள (அதன்கீழில்) உள்ள, படுபனை - பயனுண்டாகும் பெண்பனையை, அன்னர் - ஒப்பாவர், குடி - (தம்முடைய) குடும்பம், கொழுத்தக்கண்ணு - (தம்மால்) செல்வ மிக்கவிடத்தும், கொடுத்து - (ஏற்போர்க்கு) கொடுத்து, உண்ணாதமாகள் - (தாமும்) அனுபவியாத மனிதர்கள், இக்கொட்டு - சூகாட்டிலுள்ள, ஏற்றுப்பனை அன்னர் - ஆண்பனையை ஒப்பாவார். ஏ-து.

பலர்நச்ச வாழ்வார்பால் நச்சிவந்த பலரும் முந்தங்குந்த்கிடம் பெறுவாரென்பார் படுபனையாகிய உவமையை வேதிகைச்சுற்றுக் கோட்புக்கவென விசேடித்தும், பொருஞ்செல்வத்தின றென்பார் குடிக்கொழுத்தக்கண்ணுமென்றும், அறத்தின்பொருட்டிக் கொடுத்தலில்லாமையால் அச்செல்வப்பயன்பெறுத லிலரென்பார அவரை ஏற்றுப்பனையென்றும் கூறினர். முன்னுள்ள அன்னரென்னும் குறிப்புவினைமுற்றைப் பின்வாக்கிய துத்தருங்கூட்டுக, பண்புத்தமிழுமைப்பொருட்டாகிய ஊர்நடுவுள்ளும் ஆரும்வென்றுமைத்தொகைநிலை

த்தொடர் பின்முத்தக நின்றமையால் நடுவொன்பது இலக்கணப்போலி, ஒருசார்விலங்கினுனின் பெயமாகிய ஏ நென்பதைப் பனைக்குக்கறியது ஒர்மா புவமுவுமைதி. ஒருசார்விலங்குக்குரியதை “ஆனுடனெருமை பன்றியாய் மயிர்க்கவரி சங்கு, மாநெடுமொழி வாயுமாறுகொள் சுறவும் ஏறும்” என்னும் நிகண்டாலுமுணர்க. (கூசு)

பெயற்பான் மழைபெய்யாக் கண்ணு முலகம்
செயற்பால செய்யா விடினும்—சயற்புலால்
புண்ணை கடிபுடி பொருகடற் றணசோப்ப
எனனை யுலகியு மாறு.

(இ-ள்) கயல்-சேல்மீனினது, பலால் - முடைநாற்றத்தை, புண்ணை புண்ணைமலர்கள், கடியும் - (தம்மணத்தால்) விலக்குகின்ற, பொருகடல் - (அலைகளால் கரையி) தாக்குகின்றகடலினது, தண்சேர்ப்புளிர்த்த துறையை யுடையானே, பெயல்-பெய்தலையுடைய, பால்-கார்ப்பருவத்தில், மழைபெய்யாக்களனும்-மழைபெய்யாவிடினும், உலகம்-உயர்ந்தோர், செயல்-செய்தலாகிய, பால்-வகைப்பட்ட அறங்களை, செய்யாவிடினும் - செய்யாவிட்டாலும், உலகு-உலகத்துயிர்கள், உய்யும்ஆறு-(இறவாமல்) வாழும்விதம், என்னை - உளதாவதேது. ஏ-று

காலவகையாறனுள் கார்ப்பருவமொன்றாகலின் அதனைப் பெயற்பாலென்றும், உலகுஉய்தலுக்குச் செயற்பாலசெய்தல் மழைபெய்தல்போல இன்றியமையாததாதலின் அதனோடு இதனையும் உடன்வைத்துக் கூறினர். மாதர்களுக்கு உவமைகூறுஞ்சிறப்புக்கருதிக் கயலென்றாராயினும் மற்றீன்களினதுபுலாலுமுண்டெனக்கொள்க. புண்ணைமுதலாகுபெயர், என்னை எவனென்பதன்மருஉ. (கூசு)

ஏற்றகை மாற்றாமை யென்னுந் தாம்வனாயா
தாற்றாதாக் கீவதா மாண்கடன—ஆற்றின்
மலிகடற் றண்சேர்ப்ப மாறீவாக் கீதல்
பொலிகட னென்னும் பெயர்த்து.

(இ-ள்) மலிகடல் - (வளம்) நிறைந்தகடலினது, தண்சேர்ப்ப - தண்ணியதுறையையுடையானே, ஆற்றின் - (கொடுத்தலை) செய்தால், மாறுசவார்க்கு - (தாம்சந்தத்தற்கு) பிரதிகொடுப்பவர்க்கு, சதல் - கொடுத்தல், பொலிகடன்என்னும் - விளக்கமாகியகடனென்று சொல்லப்படும், பெயர்த்து - பெயருடையது, (ஆதலால்) ஏற்றகை - (தம்மிடத்து) ஏந்தியதையை, மாற்றாமை - இல்லையெனமறுக்காமல், என்ஆனும் - எவ்வளவுசிறியதையாயினும் ஆற்றாதார்க்கு - (பிரதிசெய்ய) வலியில்லாதஇரப்போர்க்கு, தாம்வனாயாது - தாம் (அவரை) ஏற்றுக்கொண்டு, சவது - கொடுப்பதே ஆண்கடன்ஆம் - ஆண்கனதுகடமையாம். ஏ-று.

அவரை ஏற்றுக்கொள்ளலாவது முடிமலர்ந்து இன்சொல்லாலுபசரித்தல். வரைதல் நீக்குதல். என் ஓர்வகைவினுப்பெயர். இங்குஇரண்டனுருபுதொகை; என்னுந் அளப்பரிது, எனமூன்றனுருபும், “என்னுக் கடைவுடையேய்யான்,” “என்னுக்கோவளர்கின்றதே, எனநீநகனுருபுமேற்றுவார்க்கு

MAHAMAHOPADHYAYA
JR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
திருவந்மியூர் தீர்மானம் 41

என்.ஆனென்பது ஆயினென்பதன்மரூஉ.இவ்வாறேஆயில் ஆல், எனின் ஏன்
 ரில் ஏல் எனவரும்.யாவரும் அறிந்ததென்பார்பொலிகடனென்றார். (கூஅ)

இறப்பச் சிறிதென்னு தில்லென்னு தென்றும்
 அறப்பயன் யாரமாட்டுஞ் செய்க—முறைபுதவின்
 அய்யம் புகூவுந் தவசி கடினாபுபோல
 பைய நிறைத்து விடும்.

(இ-ள்) இறப்பச்சிறிது - (ஒருவன் நம்மால் கொடுக்கப்படும் பொருள்,
 மிகச்சிறிது, என்னது - என்று(தனக்குள்) எனனருமல், இல்என்னது-(அதுப
 ற்றி) இல்லென்று மறுக்காமல், அறப்பயன் - அறமாகியபயனை, யார்மாட்டி
 ம் - (ஏற்போர்) எல்லாரிடத்தும், என்றும் - எந்நாளும், செய்க - செய்துவர
 க்கடவன், (அப்படிச்செய்துவரின் அது,) முறை - முறையாக, புதவின் - (வீ
 டுகளின்) வாயிலில், ஐயம் - பிச்சைக்கு, புடும் - துழைகின்ற, தவசி - விரதி
 யினது, கடினாபுபோல - பிட்சாபாத்திரத்தைப்போல, பைய - மெலல, நிறை
 த்துவிடும் - (அறத்தினால் அவனுயினா) நிரம்பச்செய்துவிடும். -எ-று

இல்லென்னதென்றருந் பாலும், அதிகாரத்தாலும் அறம் ஈகையின்மே
 லதாயிற்று. ஐயம் புகுகின்றதவசியினது ஏறகுங்கலத்தைப் புருதலானது இ
 ரக்கப்படுபொருளால் நிரப்புவதுபோலஎந்நாளும் சிறிதுசிறிதாக அறத்தைச்
 செய்யின் அவ்விடைவிடாதசெயலாவனுயினா அறத்தால்நிரப்புகென்பது,உ
 ம்மைமுற்றும்மையாதலால் யார்என்னுமவினாப்பெயரின்முதனிலையா எஞ்சா
 மைப்பொருளது. கடினாபு உயிர்க்குஉவமமெனக்கொள்க அறப்பயனை அதுப
 விப்பது அது வாத்தலால். (கூக)

கடிப்பிடு கணமுரசன் காதத்தோர் கேட்பார்

இடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர் கேட்பார்

அமிக்கிய மூவுலகும் கேட்குமே சான்றோர்க்

கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல்.

(இ-ள்.)கடிப்புஇடு-ருறுந்தடியால் அடிக்கப்பட்ட, கண்முரசம்- கண்ணை
 யுடைய முரசொலியை, காதத்தோர்கேட்பார் - காததூரத்திலுள்ளோர் கேள்
 விப்படுவார், இடித்தமுழங்கியது - (மேகம்) இடியாகின்று முழங்கினதை,
 ஓர்யோசனையோர் கேட்பார் - யோசனை தூரத்திலுள்ளோர் கேள்விப்படுவர்,
 சான்றோர் - (ஞானவொழுக்கங்களில்) நிறைந்தவர்க்கு, கொடுத்தார் - அவர்
 வேண்டியதை (இவர்) கொடுத்தார், எனப்படும்சொல் - என்று (அறிவுடை
 யோரால் சொல்லப்படும்புகழ், அமிக்கிய-(ஒன்றின்மேலொன்றாக)அடிக்கப்
 பட்ட, மூவுலகும் - மூவுலகத்துள்ளாரும், கேட்கும் - கேள்விப்படுவார். -எ-று.

முரசத்துக்குக் கண்ணென்றது தோல்விசித்த பக்கத்தை. முரசம் கருவி
 யாகுபெயர். காதம், யோசனை அவ்வொலிகள் சென்றுபரவும் எல்லையைக் கு
 றித்தன. இடித்தலும் முழங்கலும் ஒருகாலத்தாதலால் இடித்து இடியாகின்
 நென்பதன்திரிபு. இடித்தென்றதனால் மேகம் வீருணிக்கப்பட்டது. மூவுலகு
 ம் கேட்குமென்றது பூமிமுற்று முன்னாரேயன்றிப் பாதலத்திலும் அவாக்கத்தி
 முள்ளவர்களும் கொடுத்தது. புகழைஎடுத்துக் கூறலை. (கூஓ)

